

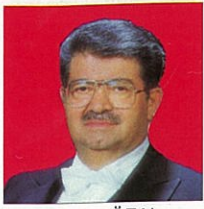
KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ

Kayseri Lisesi Bir Anadolu Lisesidir.

YIL: 21 SAYI: 43 2012-2013

Abdullah GÜL
11. Cumhurbaşkanı

Turgut ÖZAL
8. Cumhurbaşkanı

Taner YILDIZ
Bakan

Behçet Kemal ÇAĞLAR
Şair

Dr. Ziya ÖZEL
Bilim Adamı

Göksel ARSOY
Sanatçı

VE DAHA NİCELERİ...

KAYSERİ LİSESİ

2012 -2013

İÇİNDEKİLER

KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ

Kayseri Lisesi Yayın ve İletişim Kulübü Faaliyetidir.

Yıl : 21 Sayı : 43

2012-2013 Eğitim-Öğretim Yılı

SAHİBİ

İsmet ERBAŞ (Okul Müdürü)

EDİTÖR

Bahattin ÜRESİN (Edb. Öğrt.)
İbrahim MAZLUM (Edb. Öğrt.)

YAYIN İNCELEME VE DENETLEME KURULU

İbrahim MAZLUM (Edb. Öğrt.)
Bahattin ÜRESİN (Edb. Öğrt.)
Ali Kerem ÇELİK (9-F)
Aybüke ERDURAN (10-G)
Leyla GEREZ (11-G)
Kübra ALTINKAYA (12-G)

HABERLEŞME ADRESİ

Kayseri Lisesi Tacettin Veli Mah.
İnönü Bulvarı No : 72 Melikgazi/KAYSERİ

Te l : 0 352 222 89 04

Fa x : 0 352 231 13 62

WEB ADRESİ

www.kayserilisesi.meb.k12.tr

E-POSTA

964140@meb.k12.tr

TASARIM & BASKI
M GRUP MATBAACILIK
0352 321 24 11
www.mgrup.com

Dergide yer alan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.
MEB'in görüşlerini yansıtmaz.

Sunuş	04
Okul Müdürü İsmet ERBAŞ	05
Müdür Başyardımcısı Nihat IŞIK	06-07
Öğretmen Fotoğrafları	08-09
Okulumuzun Tarihçesi	10-14
Nostalji	15
Okul İnşaatı	16
Özhaseki'nin Okulumuzu Ziyareti	17
İstanbul'un Fethi	18-19
Bir Kaf Dağı Ezgisi-Öykü	20-23
Kutlu Doğum Haftası	24-25
Rya İnman İle Söyleşi	26-27
Modern Çağın İnsanı	28-29
Deneme-Şiir	30
Aşkın Harfidir Elif	31
YGS ve LYS Sistemi	32-34
Sıfırın Üstünde Medeniyet	35
Üniversiteye Yerleşen Öğrencilerimiz	36-37
Çanakkale Ruhü	38
Kayseri Lisesi Marşı	39
100. Yıl Şeref Belgeseli	40
Taş Mektepli Adsız Bir Kahraman	41
Taş Mektep Tanıtım Kokteyli	42
Mezunların 4 Mayıs Buluşması	43
Tübitak Projelerimiz	44-45
Tuna Kiremitçi İle Söyleşi	46
Kayseri Lisesi Tiyatro Topluluğu	47
Okulumuzdan Haberler	48
Okulumuzdan Haberler	49
Okulumuzdan Haberler	50
İlginç Bilgiler	51
Matematik Sayfası	52-53
Bulmaca	54
12.Sınıf Öğrencilerinin Hatıra Fotoğrafları	55-58
Okula Veda Yazıları	58-59

SUNUŞ

Bahattin ÜRESİN
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Değerli Okurlar,

120. yılını idrak eden bu tarihi çınarın gölgesinde dergimizin 43. sayısı ile yeniden birlikteyiz. Yüz yılı aşan eğitim mazisiyle ülkemizin sayılı okulları arasında çoktan yerini alan nam-ı diğer Taş Mektep, yetiştirdiği değerlerle ülkesine hizmette daima en ön saflarda yer almanın gururuyla 120. yılına geldi. Atatürk'ün Kayseri Lisesini ziyaretinde okulumuzu "Cumhuriyet'in ateşli ve feyizli bir ocağı" olarak nitelemesi, Sakarya Savaşı'nda son sınıf öğrencilerini cepheye gönderdiği için okulun o yıl mezun verememesi, Faruk Nafiz Çamlıbel'in bu eğitim ocağında öğretmen olarak çalışması ve Kayseri Lisesi Marşı'nı yazması, kurumumuzun Turgut Özal ve Abdullah Gül gibi iki değerli cumhurbaşkanı yetiştirmesi, başarı öyküleriyle dolu bu mazinin şeref sayfalarından sadece birkaçıdır. Dergimizin 43. sayısı bu duygularla sizlere bir kez daha merhaba diyor.

Mazinin ikliminden tatlı esintiler taşıyan lisemizin bu yılki dergi sayfalarında okulumuzun "Milli Mücadele Müzesi" ne dönüştürülmesi için yapılan yenileştirme çalışmalarına, farklı bir açıdan tarihçesine, "Taş Mektep" adıyla beyaz perdeye uyarlanmasına, 4 Mayıs'taki büyük mezunlar buluşmasına değindik. Bunun yanı sıra öğretmen ve öğrenci yazılarına, okulun sosyal ve kültürel etkinliklerine yer verdik. 12. sınıf öğrencilerimizin sınıf fotoğraflarını ve onların veda yazılarını da dergimize aldık. Bu çalışmaları yaparken okulumuzun tanıtımına katkıda bulunmak, öğrencilerimizin ortak bir çalışma kültürü oluşturmalarına ve ekip ruhuyla hareket edebilmelerine yardımcı olmak, yazılarıyla kendilerini ifade edebilmelerini ve bu sayede öz güven kazanmalarını sağlamak gibi amaçlarımız vardı. Bunları biraz da olsa başarabildiysek kendimizi mutlu hissedeceğiz.

Çalışmalarımızda bizden desteğini esirgemeyen idareci, öğretmen ve öğrencilerimize yayın kurulu adına teşekkür ediyor, değerli okuyucularımıza saygılarımı sunuyorum.

Yeni çalışmalarda buluşmak dileğiyle...

TAŞ MEKTEP'İN 120. YILI

İsmet ERBAŞ
Kayseri Lisesi Müdürü

KAYSERİ LİSELİLERE...

Kayseri Lisesi ismiyle 120 yıldır hizmet veren okulumuz, ismi Kayseri (Anadolu) Lisesi olarak değişerek hizmete devam etmektedir.

- DERECE-İ ULA MÜLKİYE İDADİSİ- 15 Eylül 1893
- KAYSERİ SULTANİSİ, 1915-1916
- TAM TEŞKİLATLI (YATILI) SULTANI- 24 Temmuz 1921
- KAYSERİ LİSESİ- 1923
- KAYSERİ (ANADOLU) LİSESİ 2005 – 2006

Okulun 1921 Sakarya Savaşı'nda son sınıf öğrencilerini şehit vererek mezun vermemesi de hizmetine engel olamamıştır. Şehitlerimize daima minnet duyacağız.

Mustafa Kemal Atatürk'ün okulumuzu ziyaret etmesi, Abdullah Efendi ve onun gibi öğretmenlerin fen ve diğer alanlarda okulu zirveye çıkarması, Faruk Nafiz'in Kayseri Lisesi'ne görev için gelirken yol izlenimlerini Han Duvarları şiirinde aktarması ve ardından Kayseri Lisesi adına Kayseri Lisesi Marşı'nı yazması, ülkemize Turgut Özal ve Abdullah Gül gibi iki muhteşem cumhurbaşkanı kazandırması şevki artırmış ve nihayet okul, 120 yılı doldurmuştur.

120 yıllık zaman diliminde yaklaşık 28.000 mezun veren okulumuz, Osmanlı Devleti'nin son yıllarına, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşuna şahitlik etmiştir. Kayseri Lisesinden mezun binlerce insan iş adamı, idareci, politikacı, sanatçı, polis, subay, öğretmen, ev hanımı vb. olarak bu devlete hizmet etmiş ve etmeyi de sürdürmektedir.

Okulumuz, 1893'lerde azınlıkların okullarına nispet olarak kurulmuş olmasına rağmen, 1940'lardan sonra azınlıkların çocuklarını da okutmuş ve mezun etmiştir.

Kurumumuz hiçbir devirde bozulmadan, şevki kırılmadan öğretmen, veli ve öğrencisiyle el ele vererek Orta Anadolu'nun ışık saçan TAŞ MEKTEP'i olmaya devam etmektedir. Ancak binası zamana yenik düşmüş ve

yenilenmesi yerine yenileşerek Milli Eğitim Bakanlığı ve Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanlığınca müzeye dönüştürülmesine karar verilmiştir. Hem de bu vatan için canını veren, Millî Mücadele'de 'SAKARYA Cephesi'nde şehit olduğu için mezun olamamış ÖĞRENCİ DEDELERİMİZİN İSMİNİ YAŞATACAK 'MİLLÎ MÜCADELE MÜZESİ' olarak hizmet vermeye devam edecektir. Okulumuz, Büyükşehir Belediyesinin eski binamızın hemen yanına yaptırdığı yeni binasında TAŞ MEKTEP olmaya devam edecektir.

Okulumuzun yeni ve modern bir binaya kavuşmasında gösterdiği alakadan dolayı Sayın Büyükşehir Belediye Başkanı Av. Mehmet Özhaskeki'ye şahsım ve camiam adına teşekkür eder, saygılar sunarım.

Ülkemizde Taş Mektep olarak kurulup halen okul olarak varlığını sürdüren yalnızca Kutahya Lisesi ve Kayseri Lisesi kalmıştır. Müze olarak tahsis edilen binamızda eğitim için sınıf tahsisli Taş Mektep isminin yaşamasını sağlayacaktır. AYRICA ÜLKEMİZE EN ZOR ŞARTLARDA HİZMETTEN GERİ kalmamış okulumuzun özel statülü okullar arasında yer almasını sağlamak için başta cumhurbaşkanımız olmak üzere tüm okul mezunlarımızdan ilgi bekliyoruz.

Kurulduğu yıldan beri Kayseri Lisesine hizmet eden idareci, öğretmen, memur, okul aile birliği ve korumaya derneği yönetimleri ve hizmetlisine minnetlerimizi arz ederiz. Mezun olmuş ve okuyan öğrencilerimize de sevgilerimizi sunarız.

**YENİ KAYSERİ LİSELİLER YETİŞTİRMEK
ÜZERE NİCE 120' Lİ YILLARA...**

EĞİTİMDE AİLE VE ÖĞRETMEN

Nihat IŞIK
Kayseri Lisesi Müdür Başyardımcısı

Yeniden Lisemizin Dergisinin 43. sayısı ile karşınıza çıkmanın heyecanını yaşarken dergimizin hazırlanmasında emeği geçen öğretmen ve öğrencilerime teşekkür eder, bu vesile ile dergi çalışmasının uzun soluklu olmasını temenni ederim.

İnsanların sosyo-ekonomik yaşam düzeyleri ne denli yükselirse yükselsin, başkaları ile ilişki durumu sürmektedir. Bireyin aldığı eğitim, bilgi birikimi, disiplin, yaşadığı çevre ve bu çevrenin sosyo-ekonomik durumu, yazılı ve görsel basının etkisi, aile ve toplum ilişkileri kişinin gelişmesinde belirleyici birer etmendir.

Bireyler küçük yaşta, kıskançlığı, kini, bencilliği, nefreti, ikiyüzlülüğü, açgözlülüğü, küfürlü konuşmayı, israfı, yalan söylemeyi ve saldırgan olmayı ya da sevgiyi, kardeşliği, dostluğu, kendisine güveni, sorumluluğu, cesareti, dürüstlüğü, doğru düşünmeyi, bilimsel davranmayı, barışseverliği ve paylaşmayı bizlerden ve örnek aldığı veya etkisi altında kaldığı kişilerden öğrenmektedir. Zira fazilet irsi değildir. Bireyin kişiliğinin ve karakterinin gelişmesinde ailenin, çevrenin, aldığı eğitimin ve özellikle öğretmenin fonksiyonu çok büyüktür. İnsan eğitimle doğmaz; ama eğitimle yetişir. İnsan, okuyarak bilir, yaşayarak öğrenir.

Unutmamalıdır ki aile ve öğretmenin vereceği eğitim ve bilgi çok önemli bir konudur. Eğitimin, ilk ve en iyi merkezi ailedir. Napolyon bu konuda: "Bana iyi analar veriniz, size iyi vatandaşlar vereyim." demiştir. Anne ve babanın yaşamı çocuğun örnek kitabıdır. Bir çocuğun küçükken aldığı ilk izlenim bütün ömrü boyunca devam eder. Bu konuda Pestalozzi: "Çocuğun kalbini bana veriniz, ona her şeyi yaptırırım." demektedir. Bir öğrenciyi avucumuza almak istiyorsak, onun kalbini kazanmak durumundayız.

Öğrencilerin hatalı davranışları, sebep-sonuç ilişkileri gösterilerek ikaz edilmeli, eğitimde uygulanacak

ödül ve cezalar hem son derece az olmalı, hem de öğrenciye gayet haklı gelmelidir. Ödül ve ceza her zaman gereklidir. Çünkü bunlar iradeyi zorlayan araçlardır. Öğrencilere verilecek ceza, bir ilaç sayılmalı ve öyle verilmelidir. Ancak İbni Sina: "Çocuğun eğitiminde teşvik, tehditten daha çok sonuç verir." diye söylemektedir. Zira eğitim, eğriyi kırmadan doğrultma meselesidir. Yani, ceza son çare olmalıdır.

Öğretmenlik yalnızca, okumayı öğretme, işlem yaptıрма, sınıf geçirme ya da bırakma işi değildir. Öğretmenlik, insana şekil veren, yeteneklerini ortaya çıkaran ve onu yetiştiren çok önemli bir meslektir. Öğrencinin yapısının ne olduğunu keşfedip, o alanda başarısının temin edilmesi gerekir. Eğitimin amacı, yetenekleri geliştirmektir. Bu bakımdan öğretmen, ebediyete hükmeden insandır ve tesirinin nerede biteceği asla bilinmez. Diğer mesleklerden ayrı olarak öğretmen, ruh yaratır, verdiği eğitim ve bilgilerle geleceğin güvenli ve sağlam ellere teslim edilmesini sağlar. Bir neslin kaderini, bir evvelki nesil tayin eder. Bu bakımdan, istikbalimizi öğretmen olarak bizler inşa etmekteyiz. Geleceğimizin tuğlaları çocuklarımız, harcı ise onlara aktardığımız kültürümüz, ahlakî davranışlarımız, bilgi ve görgülerimizdir. Eğer geleceğimizin binasının kuvvetli ve kudretli olmasını istiyorsak harcımıza dikkat etmeliyiz. Gelecek gençlerin, gençler ise öğretmenlerin eseridir.

Büyük İskender: "Benim gerçek babam Filip değil, Aristo' dur." demek suretiyle öğretmenin değerini babadan üsttün tutmuştur. Atatürk bu konuda: "Bir millet esas değerini eğitimle kazanır. Öğretmenler, yeni nesli siz yetiştireceksiniz ve yeni nesil sizlerin eseri olacaktır. Eserin kıymeti sizin maharetiniz ve fedakârlığınız derecesiyle mütenasip olacaktır. Öğretmenler, yetiştirme ve eğitime görevlerini tam yapamazlarsa, ülke için yıkım olur. İnsanları gerektiği gibi eğitmeyen toplumlar, uşak olmaya mahkûmdur. Bir millet eğitim ordusuna sahip olmadıkça, savaşta ne kadar parlak zaferler elde ederse

etsin, o zaferlerin kalıcı neticeler vermesi ancak eğitim ordusuyla sağlanabilir. Eğitim ordusunun kıymeti, siz öğretmenlerin kıymeti ile ölçülecektir." demekle öğretmenin ve eğitimin ne kadar önemli olduğunu vurgulamıştır. Ayrıca: "Hayatın her safhasında olduğu gibi, özellikle öğrenim hayatında sıkı disiplin başarının esasıdır. Müdürler ve öğretim kadroları disiplin sağlamaya, öğrenciler ise disipline uymaya mecburdurlar." diyerek eğitimde disiplinin esas olduğunu belirtmiştir.

İnsan emeği ve insan aklı ile meydana gelen her değerli eserde, bir öğretmenin imzası bulunur. Öğretmen ne ise okul odur, okul ne ise toplum odur. Bir ülkenin geleceği, o ülke insanların göreceği eğitime bağlıdır. Ahlâk, ruh ve görev bilinci yönünden çökmüş olan bir dünya, ancak eğitimle, insan yetiştirmekle, insanlara erdemi öğretmekle kurtulur.

Öğretmen ve ağaç, ürünlerinden belli olur. Goete: " Öğrencilerin bilmeleri gerektiği konularda, daha çok şey bilmeyen bir öğretmenden daha korkunç bir şey olmaz." demektedir. Bu bakımdan öğretmen, derslerine hazırlıklı gelmeli, geniş bir kültüre sahip olmalı ve yenilikleri takip etmelidir. Öğretmek için yeniden öğrenmek gerekir. Kendisini eğitmeyen başkasını asla eğitemez. Ne kadar bilerseniz bilin, bütün bildikleriniz karşınızdaki öğrencinin anladığı kadardır. Anlamayan değil, anlatamayan sorumludur.

Eğitim sevgi ile başlar. Bu nedenle, görevin öğretilmesinden çok sevdirmesi gerekir. İnsanın bir şeyi öğrenmesi için, her şeyden önce o şeyi sevmesi büyük önem taşır. Öğrencilerine öğrenme isteği aşılamayan bir öğretmen, soğuk demiri dövüyor gibidir. Eğitim yalnızca ders anlatmak değil, kişinin içindeki yeteneklerini geliştirme ve aklını kullanmayı sağlama aracıdır. Atatürk, eğitim konusunda: "Öğretmenlerin en önemli görevi, öğrencilerine doğru düşünmeyi öğretmektir. Düşünmeden yetişen genç, günü gelir, öğretilenlerin dışında kalan yeni durumlar karşısında şaşkınlaşır ve kendi yerini bulamaz." demektedir.

İnsanlara yapılacak en büyük iyilik, onlara akıllarını kullanmayı öğretmektir. Düşünmeden öğrenmek vakit kaybetmektir. Bir şeyi ezberlemek, onu bilmek değildir. Bir şeyi gerçekten bilmek için, o şeyi anlamak lazımdır. Anlayamadığımız bilgiler bizim olamaz. İnsan ancak anladığını duyar. Zira papağan da, söylenenleri anlamaz; ama aklında tutar. Amaç itibarıyla öğrenim bir ezber işi değil, olaylar arasında bağlantı kurabilen, durumu değerlendirip muhakeme yapabilen genç beyinlerde ilgi ve istek uyandırma işidir.

Eğitim ve öğretim yaşam boyunca devam eden bir süreçtir. Toplumların gelişmesi, insanlığın refah düzeyine ulaşması, o toplumdaki insanların göreceklere eğitimle yakından ilgilidir. Güzel eğitil-

miş bir milleti yönetmek kolay, esir almak zordur. İlim önemli bir hidayet rehberi ve ışığıdır. Işıktan uzaklaştıkça, karanlık artar. Bilgi, insanları olgunlaştırır ve fikir sahibi yapar. Bilgi önceden görme ve hareket imkânı sağlar. Bilgi olmazsa akıl işe yaramaz. Eğitim ve bilgi olmayan yerde cehalet ilim olur. Atatürk: "Milli Eğitim programlarımızın, milli eğitim siyasetimizin temel taşı, cahilliğin yok edilmesidir. Biz cahil dediğimiz vakit mutlaka mektepte okumamış olanları kastetmiyoruz. Kastettiğimiz ilim, hakikati bilmektir. Bu memlekette eskiden beri bilgisizlik devam ediyor. Eski idareciler, bu bilgisizliği devam ettirmeyi kendi devamları için gerekli görüyorlardı. Bu memlekette cehaleti ortadan kaldırmak lazım. Başka kurtuluş yoktur. Bizim takip edeceğimiz maarif siyasetinin temeli, evvela mevcut cehaleti izole etmektir." demekle, cehaletin her türlü kötülüğün anası olduğunu belirtmektedir. Büyük düşünür Goete ise: "Dünyada en korkunç şey cehaletin ayaklanmasıdır." demekle cehaletin vahametini vurgulamaktadır.

Dünyada her türlü kötülük, hemen her zaman cehaletten gelir. Bu bakımdan toplumun düşmanının cehalet olduğu asla unutulmamalıdır. Tarihe bir bakıldığında zaman, büyük felaketler ve cinayetlerin bilgisizler ve cahiller tarafından işlenmiş olduğu açıkça görülür. Bugün, göz açtırmayanların dünkü göz yumduklarımız olduğunu aklımızdan çıkarmamalıyız.

Sonuç olarak, eğer eğitimin pahalı olduğunu düşünüyorsanız, bir de cehaletlin neye mal olduğunu düşününüz? Öğrenmek pahalıdır; ama cehalet çok daha pahalıdır.

Geçmiş zaman olur ki hayali cihan değer

1930'lu yıllara ait bir resim. Kemalettin Karamete, Hüsnü Aktan, Nevzat Yücel, H. İbrahim Güver ... gibi hatırlanabilen öğretmenler ve arka planda öğrenciler...

Kayseri Lisesi 1930'lu Yıllar

Kayseri Lisesi 1971 - 1972

Kayseri Lisesi 2012 - 2013

SEYFULLAH EFENDİ KONAĞINDAN İDADIYE: KAYSERİ LİSESİ

Prof. Dr. Yıldırım ÖZBEK

Özet:

19.yüzyılın son çeyreğinde açılan idadiler, Osmanlı eğitim modernleşmesi içinde önemli aşamalardan birini gösterirler. 1869 yılında hazırlanan Maarif-i Umumiye Nizamnamesine göre rüştiyeden mezun Müslüman ve gayr-i Müslim öğrencilerin bir arada öğrenim görecekları idadilerin öğrenim süresi üç yıldır ve bina inşaatı, personel giderleri idadilerin bulunduğu vilayetlerdeki maarif sandığından karşılanacaktır. İdadilerin plân ve tasarım olarak birer "tip proje" olup olmadıkları tartışmalı olmakla birlikte, Maarif Nezareti mimarı Pavli Efendi tarafından tasarlanmış olduklarını ileri sürenler vardır. Başbakanlık Osmanlı Arşivindeki belgelere göre Kayseri idadisi öğretime devlet tarafından kiralanmış bir konakta başlamıştır. Belgelerden idadinin inşasına 1884 yılında bağlandığı, 1899 yılında ödenek yokluğundan dolayı inşaatın ertelendiği anlaşılmaktadır. Nihayet inşaatın tamamlanması için gerekli 118.357 kuruş maarif meclisince ödenmiş ve bugünkü binanın birinci katı 1903-1904 yıllarında tamamlanarak öğretime açılmıştır. 1916 yılında ikinci kat eklenmiş, 1927 yılında da yakınındaki binalar satın alınarak genişletilmiştir.

Kesme taş malzemeyle iki katlı olarak simetrik bir anlayışla inşa edilen eser bir koridor etrafına sıralanmış mekânlardan oluşur. Köşelerdeki mekânlar dışa doğru çıkıntı yaparlar. Üçgen alınlıklı giriş revağı, akantüs bezemeli sütun başlıkları, konsol çerçevesi pencereleri ve muhtemelen tuğra kabartmasıyla 19.yüzyıl mimari üslûbunun çizgilerini yansıtır. Belgelerden anlaşıldığına göre Kayseri İdadisi, kent varoşunda boş araziler olmasına rağmen, bir tarafında Cizvit papazlarının mektebi, karşısında anıtsal Meryem Ana Ermeni kilisesinin olduğu kent merkezinde satın alınan bir araziye inşa edilmesi gayrimüslimlerle birlikte ve bir arada yaşamayı idealize eden "Osmanlılık" düşüncesinin mimarideki tezahürü olarak kabul edilebilir.

1. Giriş:

19.yüzyıl Osmanlı modernleşmesinin en önemli kurumlarından birini idadiler oluşturur. İdadi terimi ilk zamanlar Harp Okulu ve Askerî Tıbbiyeye girmek isteyen gençlerin eksik bilgilerini tamamlamak için açılan hazırlık sınıflarını ad-

landırmak için kullanılmıştır. Önceleri sadece ordu merkezleri ile Bosna'da yer almışlar, eğitim-öğretim programları bakımından rüştiyelerden farklılık arz etmemişlerdir. İlk kez 1845 yılında İstanbul'da açılmıştır¹.

1869 Maarif-i Umumiye Nizamnamesine göre idadiler, rüştiyelerden mezun olan Müslim ve gayrimüslim çocukların bir arada öğrenim yapacakları yerdir. Nüfusu 1000 haneden fazla ve önemlerine binaen her kasabaya birer idadi yapılmalıdır. Öğrenim süreleri üç yıl olan idadilerde muavinle birlikte 6 öğretmen bulunmalı, her idadiye ayrılan yıllık tahsisat personel giderleriyle birlikte 80.000 kuruş olmalıdır. Bu okulların inşası, öğretmen ve hademe maaşlarıyla diğer giderleri vilayet maarif idaresi sandığından karşılanmalıdır². Devletin yaşadığı ekonomik bunalımlardan dolayı bu okulların sayısı arttırılamamıştır. Öyle ki, 1876 yılında imparatorlukta idadi sayısı beşi İstanbul'da, biri taşrada olmak üzere altıdır. Bu okulların çoğunun yeni binaları olmayıp, kiralanmış konak veya başka amaçla inşa edilmiş yapılarda öğretim faaliyetine devam etmişlerdir³. Örneğin Şam'daki idadi zengin bir tüccar için yapılmış konutta, Bağdat idadisi ise fakirler için inşa edilmiş bir hastanede öğretime başlamıştır⁴.

İdadilerin sayısının arttırılmasında Sadrazam Said Paşa'nın çeşitli vergilerden Maarife kaynak ayırmasının etkili olduğu ileri sürülür⁵. 1884-85 yılından itibaren öncelikle Bursa, Edirne, Yanya'ya, daha sonra İzmir, Trabzon, Selanik, Rodos, Ankara, Üsküp, Manisa, Adana, Halep, Kudüs, Maraş, Çankırı, Kırşehir, Kastamonu, Sivas, İzmit gibi merkezlere idadiler inşa ettirilmiştir⁶. Mahmut Cevat'ın 1885-86 tarihli raporunda

1 Yahya Akyüz, *Türk Eğitim Tarihi*, Ankara 2006, s.166.

2 Bayram Kodaman, *Abdülhamid Devri Eğitim Sistemi*, Ankara 1991, s.115.

3 Kodaman, a.g.e., s.118.

4 Benjamin J.Fortna, *Mekteb-i Hümayûn. Osmanlı İmparatorluğu'nun Son Döneminde İslâm, Devlet ve Eğitim*, (Çev: P.Siral), İstanbul 2005, s.178.

5 Kodaman, a.g.e., s.119.

6 Burcu Özgüven, "İdadi Binaları", *Tarih ve Toplum*, (1990), S.82, s.44. ; Selçuk Akşin Somel, *The Modernization of Public Education in the Ottoman Empire (1839-1908). Islamization, Autocracy and Discipline*, Leiden 2001, s.120-121.

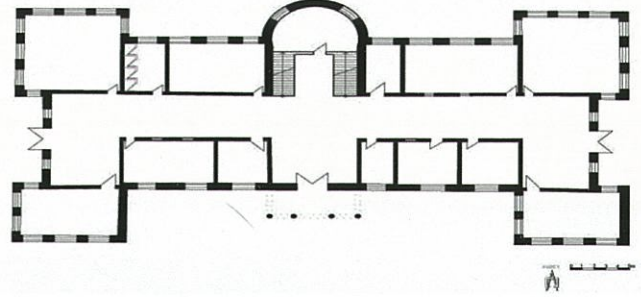
"Vilayetlerde ve vilayetlerin dışında yeni kurulacak olan 300 ve 200 öğrenci barındıracak birinci ve ikinci sınıf idadiler için hazırlanmış ve korunaklı çantalara yerleştirilmiş 80 plân bölgelere gönderilmiştir" şeklindeki ifadeler⁷, idadi binalarının birer "tip proje" ürünü olduklarını düşündürür. Plânların üzerinde mimar adına rastlanmamış olsa da, Burcu Özgüven, bu plânların tamamından veya bir kısmından Maarif Salnamesinde adı Nezaret mimarı olarak geçen Pavli Efendi'nin sorumlu olabileceğini kabul eder⁸. Bu okulların mimarisinin dönemin hükümet konakları, rüştiye mektepleri, hastaneler vs. gibi resmi binalarla da benzerlik gösterdiğine dikkat çekilerek, medreselere göre toplu eğitim için sıra, sandalye, kara tahta, harita gibi ders araçları içeren aydınlık ve geniş derslik mekânlarına sahip binalar olduğu vurgulanır. Dönemin Fransız okullarının örnek alınarak şekillendirildiği bu okullarda genel bir cephe ve kütle simetrisinin hâkim olduğu, yuvarlak veya sivri kemerli ya da alınlıklı büyük pencerelerin bulunduğu belirtilerek, inşa edildikleri bölgelerden hareketle üç farklı plân gösterdikleri ileri sürülmüştür⁹. Birinci tipteki örneklerde, giriş-merdiven aksının her iki yanında ikişer oda bulunmakta, binada da toplam 8-9 oda yer almaktadır. Bu odalardan 3-4 tanesi idare mekânı, kütüphane veya toplantı salonu olarak değerlendirilmiş, okul ise 5 derslikli gündüzlü idadi olarak tasarlanmıştır. İzmit, Balıkesir gibi orta büyüklükteki merkezlerde düşünülen ikinci tipte ise merdiven-giriş eksenine simetrisi korunmuş, aradaki koridor dik bir koridorla kesilerek derslikler bu koridor çevresine yerleştirilmiştir. Girişte iki yanda yer alan odaların arasına birer derslik yerleştirilerek giriş cephesine uzunlamasına bir görünüm kazandırılmıştır. Nüfus itibarıyla kalabalık merkezlere inşa edilen üçüncü tipteki örnekler ise giriş-merdiven yanlarına açılan hacimler dışında kenarlardaki odaların ortalarına da birer derslane eklenerek oluşturulmuşlardır. 2, 2,5 katlı kargir bloklardan oluşan idadi binalarının çoğunda döşeme malzemesi olarak ahşap kullanılmıştır¹⁰.

Benjamin J. Fortna, Müslim ve gayrimüslim öğrencilerin bir arada okuyabildiği bu okulları Osmanlılık idealinin mimari simgeleri olarak değerlendirmekte, döneminde de bu okulların "yeni", "laik" ve "Avrupalı" olarak tanımlandıklarını ifade etmektedir. Okulların girişinde Osmanlılık idealinin bir simgesi olarak padişah tuğrasının bulunduğunu, içerde namaz kılmak için mescit ve merasimler için mekânların yer aldığına dikkat çekmektedir¹¹. Ayrıca, bu okullar için kent merkezlerinde yeterli arazinin bulunabilmiş olmasını dönemin ekonomik koşulları içinde şaşırtıcı bulan yazar, bu okulların hükümet konağı gibi diğer resmi binalarla benzerliğini Osmanlılık idealinin ve emperyal kimliğinin bir yansıması olarak değerlendirir¹².

Çok sayıda idadi açılması, 1887 yılında toplanan Maarif Komisyonunda, iptidailerin ihtiyaç düzeyinde tanzim edilmeden idadi açılmasının faydasız olduğu görüşüyle eleştirilmiş, var olanların muhafaza edilmesi ve bundan sonra idadi açılmaması kararı alınmıştır¹³. Emrullah Efendi'nin nazırlığı zamanında vilayet merkezlerindeki idadilerin bir kısmının "lise"ye dönüştürülmesi düşünülecek bir program düzenlenmiştir. Bu işe 1910 yılında başta İstanbul ve bazı büyük şehirlerde 10 idadinin liseye dönüştürülmesiyle başlanmıştır. Liseler, rüştiye mekteplerinin üzerinde iki devreli altı yıllık öğrenim süresi

olan ve ikinci devresinde fen ve edebiyat branşlarına ayrılan bir düzenlemeye kavuşturulmuştur. 1913 yılından sonra birinci evresi 4 yıl, fen ve edebiyat kısımlarına ayrılan ve 3 yıl olarak plânlanan ikinci evresiyle 7 yıllık bir öğrenim süresini kapsamıştır. Bu okullara alınacak öğrencilerin 6 yıllık umumî ilkokullardan veya 5 yıllık kendi iptidailerinden mezun olmaları şart koşulmuştur¹⁴.

2. Kayseri İdadisi:

Plân 1: Kayseri İdadisi (Lisesi) birinci kat plânı.

Melikgazi ilçesi Kızılkapı semtinde yer alan Kayseri Lisesi, doğu-batı doğrultusunda dikdörtgen kütle plânlı bir yapıdır (Plân:1). Osmanlı Arşivinde bulunan 28 Cemaziyelahir 1319 (Ağustos 1901) tarihli belgeden¹⁵ Kayseri İdadisinin inşasına, Ankara Valisi Sırrı Paşa'nın emri ve vilayet idare meclisinin onaylamasıyla teşkil olunan komisyon kararına göre H.1301/M.1884 yılında başlanmış olduğu öğrenilmektedir¹⁶. Ancak yine aynı arşivde bulunan 22 Cemaziyelevvel 1314 (Eylül 1896) tarihli belgeden idadi olarak hazırlanan binanın inşaatının bitmediği ve okul için tutulan binaya (Kapan mahallesinde Seyfullah Efendi Konağı) aylık 306 kuruş kira ödendiği ve dolayısıyla idadide öğretimin bina bitmeden başlamış olduğu öğrenilmektedir¹⁷. Belgelerdeki kayıtlara göre, Maarif Nezaretinin bilgisi dâhilinde inşa edilmeyen okul için H.1316/M.1898 yılına kadar 221.565 kuruş 25 para harcandığı ve inşaatın tamamlanabilmesi için 118.357 kuruş 20 para harcanması gerektiği belirtilmiştir. H.1317/M.1899 yılında para olmadığından okulun inşası ertelenmiştir. Sonradan yapılan keşifte okulun inşası için yapılan harcamaların 93.097 kuruş, arsa bedelinin 43.433 kuruş ve müteahhit zimmetine geçen paranın da 42.645 kuruş ve toplam harcamanın 179.125 kuruş olduğu tespit edilmiştir. Komisyonun yanlış hesaplar yüzünden 42.390 kuruş 25 para zarar ettiği ilgili raporlarda belirtilerek, binanın tamamlanması için gerekli olan 118.357 kuruş 20 paranın kabulünün Maarif Meclisince tasdik edildiği kaydedilmektedir¹⁸.

Yukarıdaki belgelere ek olarak okulun plânı, cephesi ve kesiti ölçekli olarak çizilmiştir. Tek katlı olarak çizilen okulun, giriş cephesine paralel bir koridorun iki yanında yer alan ikişerden dört mekân ile dört köşeye yapılan ve diğerlerinden

14 Ekmeleddin İhsanoğlu, "Osmanlı İmparatorluğu'nda Eğitim", *Osmanlı Uygarlığı*, (Ed.H.İnalçık-G.Renda), c.1, Ankara 2002, s.380.

15 Makalede kullandığım tüm arşiv belgelerini titizlikle okuyan meslektaşım Doç. Dr.Havva Selçuk'a teşekkür ederim.

16 BOA, Dosya No:7, Gömlek No:1319/C-2.

17 BOA, Dosya No:4, Gömlek No:1314/C-3.

18 BOA, Dosya No:7, Gömlek No:1319/C-2.

7 Fortna, a.g.e., s.175.

8 Özgüven, a.g.m., s.45.

9 Özgüven, a.g.m., s.45-46.

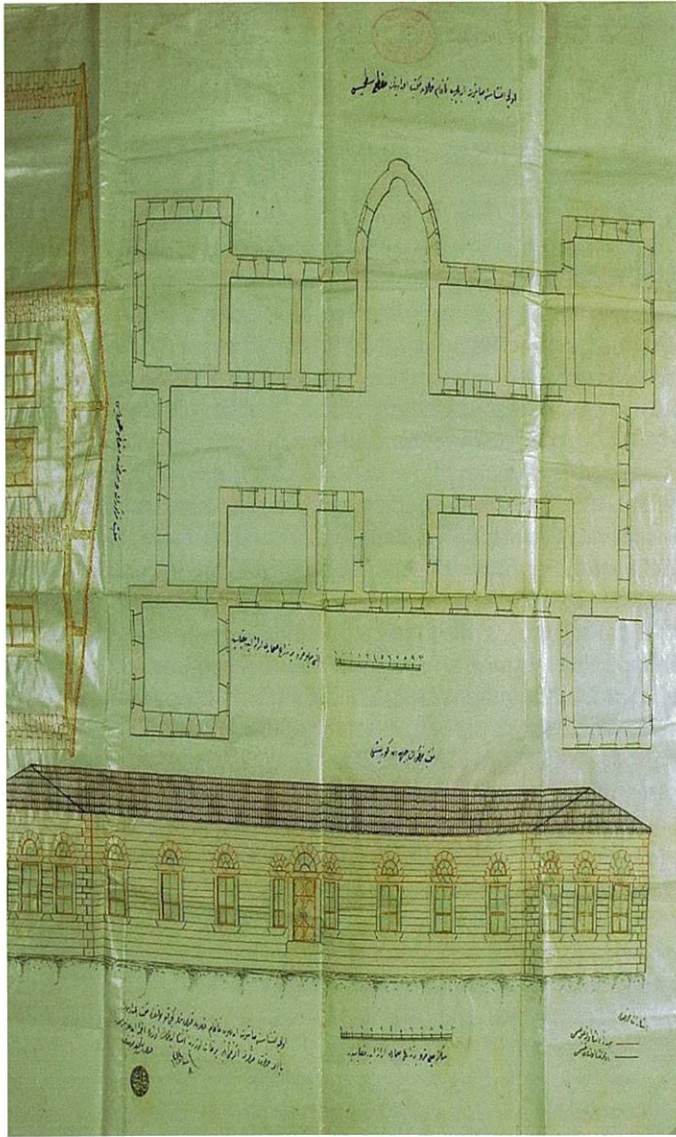
10 Özgüven, a.g.m., s.45-46.

11 Fortna, a.g.e., s.169, 176.

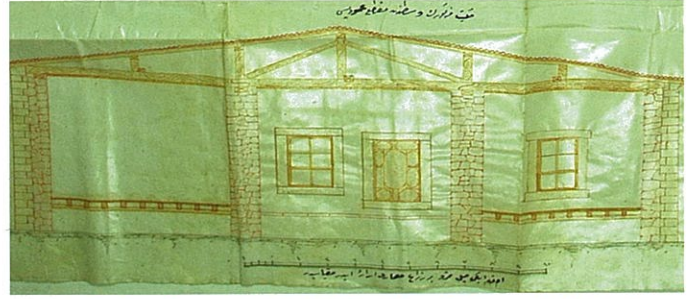
12 Fortna, a.g.e., s.172, 181.

13 Kodaman, a.g.e., s.120.

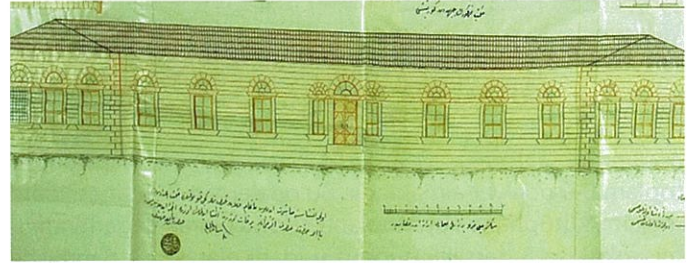
daha geniş birer mekândan oluştuğu görülmektedir. Giriş kısmının simetriğinde cepheden apsisi andırır şekilde yarım daire biçiminde çıkıntı yapan bir bölüm dikkati çeker. Çizimden pencerelerin dikdörtgen boyutlu ve yuvarlak kemerli alınlıklı olarak tasarlandıkları anlaşılmaktadır. Çizimin sağ alt köşesine düşülen açıklama notunda kırmızı mürekkeple yapılan çizimin inşa edilecek, siyah mürekkeple çizilen bölümlerin inşa edilmiş kısımları gösterdiği belirtilmiştir. Bu çizimden okulun girişinin revaklı bir düzenlemeye sahip olmadığı anlaşılmaktadır. Çizimin sol alt tarafında yer alan "Kayseri Nafia Mühendisi" ibaresi ve mühürde okunan Mehmet Ali isminin plânı çizen kişiye mi, yoksa onaylayana mı işaret ettiği anlaşılmamaktadır. Bu plân Kayseri'de çizilip İstanbul'a gönderilmiştir (Fotoğraf:1a,b,c).

Fotoğraf 1a: Kayseri İdadisinin Başbakanlık Osmanlı Arşivinde bulunan plân ve kesitlerini gösteren belge

Fotoğraf 1b: Kayseri İdadisinin Başbakanlık Osmanlı Arşivinde bulunan cephe çizimi.

Fotoğraf 1c: Kayseri İdadisinin Başbakanlık Osmanlı Arşivinde bulunan kesiti.

Bugünkü okulun zemin katı 1903-4 yılında inşa edilmiştir. Yapının orijinal inşa kitabesi yoktur. Ancak giriş revağı ana kemeri üzerinde bulunan ve LİSE yazılı yazıtın yerinde var olduğu düşünülen ve Ahmet Remzi (Akyürek) Dede'nin yazdığı manzum kitabeden yukarıdaki tarih öğrenilmektedir. Kitabes şöyledir:

- Kayseri şehri gibi kenz-i ulûm
- Buldu bak şanına layık mekteb.
- Etdi etfali talebkâr-ı funûn
- Kesbi ulviyete sâik mekteb.
- Tam tarihi yazıldı Remzi
- Oldu emsaline fâik mekteb. 1322¹⁹.

Yukarıdaki kitabenin tarihinden öğrenildiğine göre, H.1319/M.1901 yılında yarım kaldığını ancak tamamlanmasının istendiğini bildiğimiz okulun inşası üç yıl içinde tamamlanmıştır. Osmanlı Arşivindeki H.1323/M.1904-5 tarihli belgeden de idadinin tamir ve tefriş masraflarının ödenmesi istenmektedir²⁰.

1904 yılında zemin katı inşa edilen okulun öğrenci sayısı zaman içinde artınca mekânlar yeterli olmadığından 1916 yılında birinci katı da inşa edilmiştir. 1927 yılında okulun iki katı da öğretime yetecek mekânları içermeyince, yakınında olan iki parça bina (Fotoğraf:2) satın alınıp eklenerek yemekhane, kütüphane ve müsamere salonu şeklinde düzenlenip öğrenime devam edilmiştir²¹.

19 Mehmet Çayırdağ, "Kayseri'de Sultan II.Abdülhamid Dönemi Bina ve Kitabeleri", 1.Kayseri ve Yöresi Tarih Sempozyumu Bildirileri (11-12 Nisan 1996), Kayseri 2000, s.58.

20 BOA, Dosya No:11, Gömlek No:1323/Za-02.

21 Yusuf Özmerdivenli, "Kayseri Lise'sinin Kayseri'nin Eğitim-Öğretim Tarihindeki Yeri ve Önemi", 1.Kayseri ve Yöresi Tarih Sempozyumu Bildirileri (11-12 Nisan 1996), Kayseri 2000, s.243-244.

Fotoğraf 2: 1927 yılında Kayseri Lisesi bahçesinin görünüşü. (Kaynak: T.C. Milli Eğitim Bakanlığı, Atatürk Eğitim Müzesi; T.C. Maarif Vekâleti Mekteb Müzesi, Kayseri, D-225, No:28)

Tamamen kesme taş malzemeden inşa edilen okula (Fotoğraf:3-4-5-6) doğu, batı ve kuzey cephelere açılan kapılardan girilmektedir.

Fotoğraf 3: Kayseri Lisesinin 1926 yılındaki görünüşü.
(Kaynak: T.C. Milli Eğitim Bakanlığı, Atatürk Eğitim Müzesi;
T.C. Maarif Vekâleti Mekteb Müzesi, Kayseri, D-225, No:22)

Fotoğraf 5: Kayseri Lisesi giriş cephesinin görünüşü

Fotoğraf 4: Kayseri Lisesinin 1926 yılındaki görünüşü.
(Kaynak: T.C. Milli Eğitim Bakanlığı, Atatürk Eğitim Müzesi;
T.C. Maarif Vekâleti Mekteb Müzesi, Kayseri, D-225, No:23)

Fotoğraf 6: Kayseri Lisesi arka cephesinin görünüşü.

Fotoğraf 7:

Kayseri Lisesi ana giriş kapısı ve revağının görünüşü.

Fotoğraf 8:

Kayseri Lisesi üst kata çıkış merdivenlerinin görünüşü.

Ana giriş, önündeki revakla vurgulanan kuzey cephe-
deki kapıdır (Fotoğraf:7). Giriş revağı, dört sütuna ve duvarlar-
daki konsol biçimli başlıklara atılmış sivri kemerli ve üç gözlü
olarak düzenlenmiştir. Sütun ve duvara gömülü başlıklar ko-
rint tarzında yapılmıştır. Kemer kilit taşları yüzeyden taşırılmış
ve akant yaprağı şeklinde volütlü olarak yapılmıştır. Ana giriş
eksenindeki kemer açıklığı diğerlerinden daha geniş düşünül-
müştür. Kemer köşeliğinde yer alan kare biçimindeki kaba-
raların yüzeyi akantüs yaprağı kabartmalarıyla süslenmiştir.
Giriş revağının muhtemelen okulun üst katıyla birlikte 1916
yılında inşa edilen ikinci katı, alttaki kemerli bölümden bir
silme kuşağıyla ayrılmıştır. Revağın ikinci katı tasarım itibariy-
le okulun kuzey cephesini anıtsallaştıran bir kimliğe sahiptir
ve kuzey cephesi üç pencereyle boşaltılmıştır. Bu pencereler,
konsollara oturmuş zarif sütuncelerin taşıdığı dekoratif yu-
varlak kemerlerle tasarlanmıştır. Tamamen dekoratif olan bu
düzenlemede kemer kilit taşları volütlü bir akantüs yaprağı
şeklinde düzenlenmiştir. Cepheyi tamamlayan ve dönemin
mimarlık modasından çizgiler taşıyan üçgen alınlık iki sıra
silme kuşağı üzerinde yer alır. Alınlık ortasında bulunan ve
sonradan yerleştirilmiş olabileceği düşünülen dairesel beyaz
mermerin yerinde muhtemelen bir tuğra yer almaktaydı. Or-
tadaki pencerenin altında küçük sütuncelerle çerçevelenmiş
kitabellikte de muhtemelen Ahmet Remzi Dede'nin tarih dü-
şürdüğü beyitleri bulunmaktaydı (Fotoğraf:7).

Revaklı giriş kapısının simetriğinde, güney cepheden
dışarı taşırılmış yarım daire biçimindeki mekân üst kata çıkış
merdivenlerinin bulunduğu bir alandır (Foto:8). Doğu-batı
doğrultusunda uzanan okulun köşelerindeki mekânlar ana
kütleden çıkıntı yaparlar. Alt ve üst katın mekân ve cephe dü-
zenlemesi bakımından simetrik olarak tasarlandığı okulun alt
katında çeşitli amaçlarla kullanılan (derslik, idare mekânları
ve tuvaletler) on üç oda mevcuttur. Köşelerdeki mekânlardan
güneydoğu ve güneybatıdakiler simetrik plandadırlar. Kuzey-
doğu ve kuzeybatıdakiler birbirleriyle simetrik olmakla birlik-
te, güney taraftakiler kareye yakın bir plâna sahipken, kuzey
taraftakiler doğu-batı doğrultusunda dikdörtgen planlıdırlar.

Okuldaki tüm mekânların üzeri ahşap kirişlerin taşıdı-
ğı düz damla örtülmüştür. Kiremitli kırma çatı üst örtüyü ta-
mamlamaktadır.

3.Sonuç:

Görüldüğü üzere Kayseri İdadisi de imparatorluğun bazı merkezlerindeki örneklerinde olduğu gibi öğretime önce bir konakta başlamıştır. Belgelerden de anlaşılacağı üzere, ödenek sıkıntısı yüzünden inşaatın yarım kalmasına bakılırsa ekonomik koşulların çok iyi olduğu bir dönemde yaptırılmamasına rağmen yine de arsanın kıymetli olduğu kent merkezine inşa edilmiş bir yapıdır. Öte yandan Kayseri idadisi, Fransız Cizvit mektepleri, Surp Astvazadzin (Meryem Ana) Ermeni Kilisesi gibi anıtsal gayrimüslim yapılarına komşuluğuyla kıyaslanma imkânı tanınması ve hemen yanı başında günümüze ulaşmış konut örneklerinden hareketle Ermeni nüfusun meskûn olduğunu bildiğimiz bir kentsel bölgeye inşa edilmiş olmasıyla adeta, gayrimüslimlerle birlikte ve bir arada yaşamayı idealize eden "Osmanlılık" düşüncesinin de maddeleşmiş bir ifadesidir. Giriş revağı üçgen alınlığı içinde varlığını düşündüğümüz fakat günümüze ulaşamayan padişah tuğrası da hem bu ideali pekiştiren hem de hükümdarın iktidarını vurgulayan bir detay olmalıdır²².

²² Bkz. Selim Deringil, *İktidarın Sembolleri ve İdeoloji. II. Abdülhamid Dönemi (1876-1909)*, (Çev:G.Ç.Güven), İstanbul 2007, s.47-53. (3.Baskı)

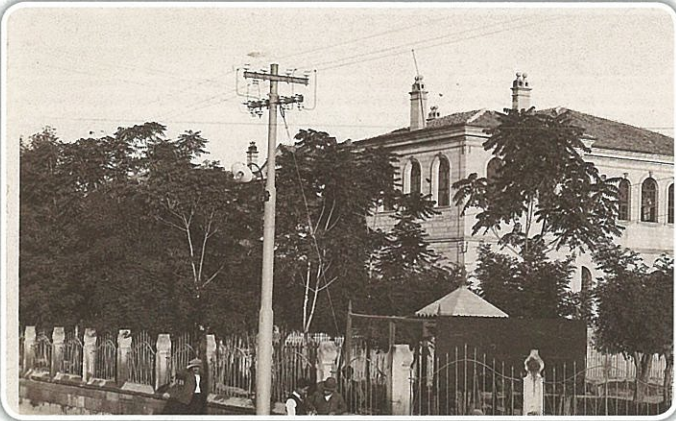
Fotoğraf 1: Sakarya Savaşı'nda Köşkkışla'da Toplanan Kayseri Lisesi Öğrencileri - 1921

Fotoğraf 2: Kayseri Lisesi - 1925

Fotoğraf 3: Atatürk Kayseri Lisesi Öğrencileri Arasında Kasım - 1930

Fotoğraf 4: Kayseri Lisesi - 1942

Fotoğraf 5: Kayseri Lisesinde Fizik Dersi - 1927

Fotoğraf 6: Kayseri Lisesi Futbol Takımı - 1926

Fotoğraf 7: Kayseri Lisesi Futbol Takımı - 1972 -73

KAYSERİ LİSESİNİN YENİ ÇEHRESİ

Tarihi Kayseri Lisesi A Blok ana binasının müzeye dönüştürülmesi, B Blok binasında yapılması planlanan iyileştirme çalışmaları ve C Blok binasının tamamen yıkılarak yerine spor salonu, derslikler ve 300 kişilik konferans salonundan oluşan yeni bir bina yapma çalışmaları halen devam etmektedir.

A Blok ana binasının "Kayseri Lisesi ve Milli Mücadele Müzesi" ne dönüştürülmesi için yapılacak restorasyon çalışmalarına, B ve C Blok binalarının yapımı tamamlandıktan sonra başlanacak. Yıkımına Temmuz 2012'de, yapımına da Eylül 2012'de başlanan C Blok binasının 15 Haziran 2013'te, B Blok binasındaki iyileştirme çalışmalarının ise 15 Haziran-15 Eylül 2013 tarihleri arasında tamamlanması planlanmaktadır.

BAŞKAN ÖZHASEKİ KAYSERİ LİSESİNİ ZİYARET ETTİ

Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı Mehmet Özhaskeki, Kayseri Lisesi'nin Milli Mücadele Müzesi'ne dönüştürülmesi çalışmalarını yerinde incelemek için 19 Eylül 2012'de okulumuzu ziyaret etti.

Milli Mücadele Müzesi Projesi kapsamında Milli Eğitim Bakanlığı ile yapılan protokol gereği, Büyükşehir Belediyesi'nce okula yaptırılmakta olan C Blok inşaatını gezen Başkan Özhaskeki, Kayseri Lisesi'ne yeni yapılan tesislerin bir kompleks tarzında olacağını ifade ederek tarihi Kayseri Lisesi binasının Milli Mücadele Müzesi'ne dönüştürülmesiyle birlikte Türkiye'nin önemli bir müze kazanacağını sözlerine ekledi.

İSTANBUL'U VE FATİH'İ ANLAMAK

Kubilay ALPER
Tarih Öğretmeni

Her kültür, farklı bir dilden seslendi ona. Asırlar boyunca milletler uykularında onun ismini başka lisanlardan sayıkladı. Efsaneler, masal kayıklarına binerek kıtaların sınırlarından bir su gibi akıp geçti. Rüyasını görenler, gerçeğiyle karşılaşmalarında hangisinin daha yaman bir avcı olduğuna karar vermekte zorlandılar.

Ticaret yollarının denizlerin ve kıtaların düğümlendiği bu nokta, yüzyıllardan beri bileğine güvenenlerin iştahını kabartmıştır: Traklar, Persler, İspartalılar, Atinalılar, Makedonlar, Romalılar, Avarlar, Müslüman Araplar, Peçenekler, Moğollar, Ruslar, Bulgarlar ve Osmanlılar bu kraliçe-şehri elde etmek için yollara düşen kavimler yumağından birkaç ipliktir sadece.

Napoleon: "Eğer dünya tek bir devlet olsa başkenti İstanbul olmalı." diyor. Tarih boyu 49 değişik isim taşımış olan şehir, hemen bütün zamanlarda dünyanın en önemli merkezlerinden biri olmuştur.

Büyük Konstantin'in arzusu, Roma'nın merkezine Doğu'da bir alternatif hazırlamaktı. Müslüman halefi Fatih Sultan Mehmed'in arzusu ise biraz değişikti sanki. İstanbul'la birlikte o, pergelin sabit ayağını tespit ettiğine inanıyordu. Artık Medine'de istiaresine yatılan dünya, "Bu şehir-i İstanbul"un etrafında halkalanacak, Viyana'dan Yemen'e uzanan ve üzerinde makas izi bulunmayan şehirler şebekesinin merkezinde İstanbul'un kendisi süttten bir abide gibi vakarla yükselecekti. Ona mutluluk kapısı(Dersaadet) denilmeside, Korunmuş şehir(Belde-i Mahruse) adı verilmeside bundandı...

İstanbul'un fethi ile sınırlar kalkacaktı öncelikle kafalardan. Farklı dinler, lisanlar, farklı ırklar önce İstanbul'da bir arada yaşayacak sonra Osmanlı'nın fetih beldelerinde... İnsanlar kendine yakışan adaleti, saadeti, onuru, hürriyeti la-yıkıyla yaşayabilecekti. Bir 16. Yüzyıl Venedik elçisi, boşuna "Roma dünyanın hülasesidir, İstanbul ise dünyanın kendisi" dememiştir.

FETİH ÖNCESİNİN OLAYLARI NELERDİ?

Babası II. Murat'ın 1451'de ölümü üzerine, II. Mehmed'in 19 yaşında 2. Kez tahta geçişi, rahat olmamıştır. Tahta çıktığı sırada ayaklanan yeniçeriler, Veziriazam Çandarlı Halil

Paşa'nın nüfuzu ile zorla sakinleştirildiler. Babasının Varna'dan sonra kazandığı 2. Kosova Savaşı ve Balkanlar'daki diğer başarıları, batıdan gelebilecek tehlikenin önüne önemli ölçüde set çekmişti.

FATİH'İN HÜKÜMDARLIĞI NASIL KARŞILANDI?

II. Mehmed'in ilk hükümdarlığındaki başarısızlığını hatırlayan Anadolu'daki beylikler, Balkan devletleri ve Bizans, harekete geçerek Osmanlı devletinden tavizler koparmaya çalıştılar.

II. Mehmed, Sırlara bazı tavizler vererek babasının dönemindeki barış antlaşmasını yeniledi. Venedik ve Bizans'la da antlaşmalar imzaladı. Bizans'a bazı topraklar ve İstanbul'da bulunan Orhan Çelebi için 300 bin akçe verilmesi taahhüt edildi. Ancak Bizans'ın istekleri bitmeyecekti...

II. Mehmed bu kargaşa ortamı ve yeniçeriler üzerindeki nüfuzu yüzünden, Çandarlı Halil Paşa'yı görevinden uzaklaştıramamış, ancak onun çevresini dağıtarak kendi adamlarını Divan-ı Hümayun'a almıştı. Yeni padişah ancak İstanbul'u fethederse saltanatı fethedeceğini anlamıştı.

II. Mehmed, Karaman Seferi'nden döner dönmez, Anadoluhisarı'nın karşısına bir kale yapılmasını emretti. 1452 yılının yazına gelindiğinde, 'Boğazkesen Hisarı' (Rumeli Hisarı) tamamlandı ve Çandarlı'nın karşı koymasına rağmen kuşatma başladı. Kuşatmanın uzaması döneminde de Sadrazam Çandarlı Halil Paşa, kuşatmayı kaldırma ve Bizans'ı vergiye bağlama fikrinde ısrar etmeye devam etmekteydi.

FETİH

Fetih için 50'den fazla top dökülmüştür. 500 kiloluk güller atan toplar günlük 6-7 atış yapabilmıştır. Topçuluk tarihinde bir ilk havan topunun yapımıdır çizimi Fatih'e aittir. Havan topu Galata surları üzerinden Haliçteki Bizans gemilerinin bir kısmını batırmıştır. Tarihte ilk kez surları döven toplar fethi kolaylaştırmıştır. Çünkü geliştirilen sistem sonuç vermiş üç kademeli sur sistemi topçu ateşine dayanamamıştır. Gemi-

lerin karadan yürütülmesi Bizans'ın savunma gücü ve azmine bir darbedir. Kuşatma 53 gün sürer 29 Mayıs 1453 Salı günü, müjde hakikate dönüşmüştür.

FETİH FATİH'İ NASIL ETKİLEDİ?

Fatih, fetihden hemen sonra iktidarını sınırlayan Çandarlı'yı görevden aldı ve bir süre sonra öldürttü. Fatih'in veziriazamlarının sonuncusu hariç, hepsi kapıkulu kökenlidir. Bu durum hükümdara, ileri gelen Türk ailelerinin nüfuzundan kurtulmasını sağlamıştır. Ancak her şey devşirmelere bırakılmamış; dini, idari ve mali bürokrasi Türk kökenlilerden teşkil edilmiştir. Böylelikle, kapıkulları ile Türkler arasında bir denge kurularak, devlet yönetiminde tek söz sahibinin padişah olması sağlanmıştır.

Halil İnalcık, Fetret Devri'nin gerçek bitişinin İstanbul'un fethiyle olduğunu söyler. Halil İnalcık, Fatih'in şahsında, Türk-İran-İslam ve Roma hükümdarlık geleneklerini birleştiren bir Osmanlı padişahı tipinin doğduğunu belirtir.

İLK CUMA İLK HUTBE

Fetihten sonra okunan hutbe, Osmanlılar içinde okunan hutbelerin belki de en mukaddesi, en sevinçlisi, en büyük şan ve şerefe sahip olanı idi. Çünkü o güne kadar sekiz buçuk asırdan beri bütün Müslümanların ulaşmayı şiddetle arzu ettikleri bir fethi, Cenab-ı Hak tarafından Osmanlı padişahına ve onun tebaasına verildiğini ilan etmekte idi. Fethin komutanı ve gazileri, sahabe-i kiramin bile şiddetle arzu ettikleri büyük bir saadete ve Hz. Peygamberin "ne güzel komutan ve ne güzel asker" övgüsüne mazhar olmuşlar idi. İstanbul'un fethini müteakip şehirde bulunan yüzden fazla kilise ve manastır cami ve ibadethane haline getirilmiştir.

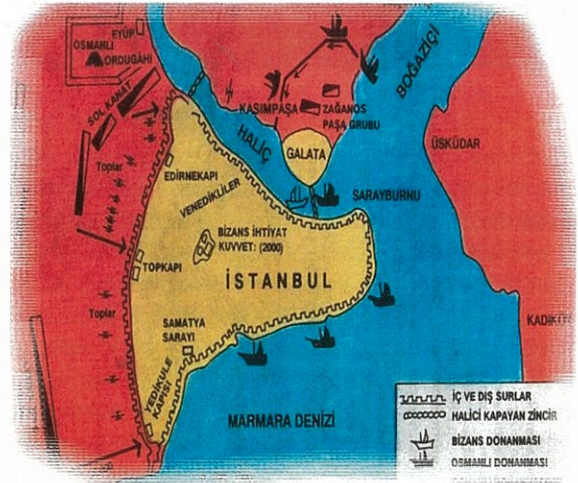
AYASOFYA

Bizans dönemine ait binalar ve arsaların mukataaları payitahtın baş - camii ilan edilen Ayasofya'ya tahsis edilmiş olup bundan elde edilen yıllık 14500 altın, camii masrafları, onarımı ve bakımına harcanmıştır. 1453 - 1913 yılları arasındaki 460 yılda Ayasofya için altı milyon altın harcanmıştır. Cami için özel bir Ayasofya mimarı atanmış, sürekli onarım yapılmıştır. Avrupa'da bugün bile fethi geçici bir işgal gibi görenler vardır. Bizans kalıntılarını bulmak için üstündeki Osmanlı eserlerini yıkmayı öneren arkeologlara rastlıyoruz. 1955'te Münich'te toplanan Byzantinistler kongresinin açılış oturumunda, Alman Kardinal, "Ayasofya'nın kubbesinde Bizans'ın yıldızı parlamaktadır ve ebediyen parlayacaktır." dediği zaman salonda dakikalarca süren çılgın bir alkış kopmuş; ama yıldızlı kubbenin nasıl olup da beş yüz yıl orada kaldığını kimse sormamıştır.

ŞEHİRİN YENİDEN İNŞASI

Şehrin yeniden inşasına gelince, Fatih, İstanbul'u, Tuna'dan Fırat Irmağı'na kadar uzanan İmparatorluğunun doğal merkezi ve kendisini kayserlerin meşru varisi, Kayser - i Rum olarak görüyor ve şehri, Bizans'ın parlak devirlerindeki gibi büyük bir metropolit haline getirmeyi tasarlıyordu. Bu, onun saltanatında en çok önem verdiği bir konu olmuştur. Şehrin hızla kalkındırılması, nüfuslandırılması için aldığı köklü önlemleri ayrıntılarıyla bilmekteyiz. İstanbul'un görsel fethinde Fatih yine öncüdür; kendi adını taşıyan Fatih camiini ve yanına sahn-ı seman medresesini yaptırır Fatih Senti bir

gül bahçesine dönüşmüştür. Eyüp Sultan ve Şeyh Ebulvefa camileri yine fatih yaptırır. 1459'da vezirlerinden her birine, şehrin boş ve harap semtlerinde külliyeler yapmalarını emretti. Bu külliyeler etrafında, Davut Paşa, Murat Paşa, Mahmut Paşa, Gedik Ahmet Paşa mahalleleri kurulacaktır. Kendisi, Bizans'ın eski ticaret bölgesinde iki bedestenle kapalı çarşuyu, büyük kapanlar ve çarşılar yaptırdı. Fetihten 24 yıl sonra 1477'de yapılan sayımda İstanbul 15.197 hane ile Yakın Doğu'nun büyük şehirleri arasında yer almıştır. Bu nüfusun, 8951 hanesi Müslim, 3151 hanesi Ortodoks Rum olup kalan 3095 hanesi Ermeni, Latin ve Çingenelerden oluşuyordu. On altıncı yüzyılda Osmanlı, İstanbul'u, Avrupa'nın en büyük şehri haline gelmiştir. Fatih'in şehrin iskânı için, fethettiği yerlerden Müslüman ve Hıristiyan halkı, bu arada Rumları getirip yerleştirdiğini Kri-tovulos bize ayrıntılarıyla bildirmektedir. Böylece, Bizans'ın harabeleri üzerinde Osmanlı - Türk İstanbul'u, muhteşem bir İmparatorluk metropoliti olarak yeniden kurulmuş oldu.

Sinan'dır, Süleyman'dır, Nedim'dir bu şehrin geceleri uykusunda sayıkladığı isimler. Aynı zamanda Patrona Halil'dir, Laleli Baba'dır. Şehrin kurucusu büyük Konstantin'dir, kara surlarını yapan Theodasius'tur. Kendi bedeninde teşhir eden İstanbul'u ve onun "öz evlad" Fatih'i bir anlayabilirsek! Fatih ruhla hareket etmeyi, mevcut ile öğünmemeyi Fatih'i anladığımız gün bırakırız.

"Fatih" unvanı Sultan II. Mehmed'e yalnızca İstanbul'u fethettiği ve Bizans İmparatorluğu'nu noktaladığı için verilmiştir. 30 yıl süren saltanat döneminde İki imparatorluk, 14 devlet, 200 şehir fethetmiş olan yedinci Osmanlı padişahı Fatih Sultan Mehmed'in 3 Mayıs günü, saltanatının 30. Yılında ve 52 yaşında ölmüştür. Ölmeden yeni bir fetih planlamıştı. Fatih ruhu, son nefesinde bile bize bir şeyler anlatmak ister gibiydi...

Velhasıl, İstanbul'un fethi 29 Mayıs 1453'te bitmedi, o gün başladı. İstanbul'a su getirilmesinden tutun da, Batlamyus'un "Coğrafya"sının keşfi, Öklid'in çevrilmesi, İncil'in Arapçaya çevrilmesi, kütüphane katalogunda bolca rastlanan Füsusu'l Hikem şerhleri, Molla Camii'nin İstanbul'a çağırılması, ressam Gentile Bellini'nin İstanbul'a gelerek Fatih'le dost olması, Timur'un torunlarından Hüseyin Bayraka'nın müzik okulundan Nahifi gibi isimlerin İstanbul'a celbi ve Musannifek adlı Arap aliminin Kahire'den İstanbul'a gelip Fatih'in emriyle eserler şerh etmesi gibi inanılması güç bir kültürel ve medeni hamleyi başlatan kişinin Fatih olması, bizi fetih hadisesi üzerinde yeniden düşündürmeli ve anlamı konusunda uyarmalı ve uyandırılmalıdır.

BİR KAF DAĞI EZGİSİ

Betül TOKMAK
11 - H 200

Deli gibi atladım taksiye. Ne yaptığıma dair en ufak bir fikrim yoktu. Sadece uzaklaşmak istiyordum; ondan, onun kokusundan, ellerinden; hırçın dalgalara, dipsiz kuyulara, derin girdaplara beni çağıran gözlerinden... Taksicinin "Nereye gidiyoruz kızım?" sorusu beni gerçek hayata döndürmeden birkaç saniye önce bunları düşünüyordum. Anayurt, dedim kısaca. Yağmurla ıslanmış giysilerim adeta enerjimi çekip söküyordu içimden. Kapanmaya başlayan gözkapaklarıma aldırmadan bu sıcak taksinin arka camına yanağımı yapıştırıp solan, tükenen, gözleri yaşlı güne baktım. Yağmur yeri delmeye ant içmiş gibi dövüyordu her yanı. Tıpkı içimdeki fırtına gibi... İlkbaharda bu kadar kızgın bir yağmur görmemişim hiç. Göz gözü görmüyordu. Dışarıdaki insanlar evlerine kaçışıyordu. Küçük bir kız, annesinin elinden tutmuş minik bacaklarını olabildiğince hızlı kullanarak evine koşturuyordu. Bir köpek, ıslanmış tüylerini silkiyordu eski bir saçak altında. Öğrenciler sırtlarındaki koca çantalara aldırmaksızın kuru ve sıcak yurtlarının hayaliyle yollarını tutmuşlardı. Huzur... Her yan ıslak huzur kokuyordu. Yağmur, günahlarımızdan temizliyordu sanki bizi, arındırıyordu. Ben düşünce selinde oradan oraya sürüklenirken acı bir çığlık doldurdu kulaklarımı. Sonra kaburgalarımı un kıvamına getirdiğini hissettiğim bir darbe geldi sol yanıma. Anlamıyordum, ne oluyordu? Neden gözlerim eski televizyonlar gibi karıncalı yayın yapıyordu? Neden bu soğuk havada alнімdan ılık ılık bir şeyler damlıyordu? Kokuyu içime çektim tuz, demir, KAN! Benim kanım. Dibe vuran enerjimi toplayıp elimi alnıma dayadım. Sıcaklığın kaynağını bulmuştum. Bastırdım elimle, var olan son gücümle. Dinledim, vah vah diyen teyzeleri, ambulans çağırın diye bağıranları, siren seslerini... "Janset!" biri adımı haykırıyordu; ama kim? Annemler beni böyle görürlerse kahrolurlardı. Yanıma hızla birinin çöktüğünü hissettim. "Janset! İyi misin, beni duyabiliyor musun?" Fırat, Fırat'tı yanımdaki; sesini duyduğuma bu kadar sevineceğim asla aklıma gelmezdi. Son gücümü de harcaayıp eline yapıştım "Fırat" dedim. Sesim boğuk, cılız ve ruhsuzdu. Gözlerimi kapattım. Hemen geri açacaktım oysa, planım buydu; ama yapamıyordum. Beni hayata bağlayan son iplerin kopuşunu duyabiliyordum. Karanlığa gömüldüm, gömüldüm... Alp'in gözlerinde yeniden uyanmak hevesi ile.

"Geceme hayalin güneş gibi doğuyor
Seni görmek, benim için bir hayal
Adım, aklının köşesine bile gelmiyor
Benimse cesaret göstermem bir muhal
Benim seni sevdiğimi ne zaman anlayacaksın?"

Bu yerel bir ezginin sözleri idi. Bazı sabahlar ağabeyim; babaannemden kalma yaşlı akordeonu eline alır, rengarenk saksı çiçekleriyle süslediği balkonuna oturur, gözlerini çok uzaklara dikerek bu türküyü söylerdi. Bu ezgiyi dinlerken annemim memnun bir ifade ile kahvaltı hazırlamasına, tek kelime konuşulmadan yaşanan uyuma hayran olurdu. Bu ezgilerin kulağıma geldiği sabahlarda yaptığım gibi doğru ağabeyimin balkonuna gitmiş, karşısındaki iskemleye oturmuştum. Vücuduna göre hayli uzun sayılabilecek parmaklarını akordeonun tuşları üzerinde ustaca gezdiriyordu. Türküyü tamamladı, el çabukluğu ile akordeonun açılan körüğünü topladı. "Çok güzel çalıyorsun ağabey." dedim. "Bu türküyü babaannemden öğrenmiştim, o da kendi babaannesinden öğrendiğini söylerdi. Bu ezgiyi çalarken gözlerini yıllar önce geride bıraktığı memleketini düşünmek için kapatırdı." dedi ve ekledi: "Ezgilerimizi sen de öğrenmeli, sevmeli, senden sonraki nesillere bu ezgileri aktarmalısın." "Tamam, ağabeyciğim benim, senin kadar ilgili olmaksak da biz de kendi kültürümüze değer veriyoruz." dedim. Beni yanlış anlamamı istemem, ırka dayalı bir milliyetçilikten bahsetmiyorum. Biz ve bizim gibi yerel kültürler dünya için bir renktir. Sen de kendi kültürünün ezgisine, folkloruna, geleneğine ilgi duyarsan sen de renklenir, hayata farklı bir pencereden bakma şansına sahip olursun. Çok yönlü zenginlikten bahsediyorum. Saksıdaki çiçeklerimi görüyor musun ne kadar güzel-ler? Farklı renklerde, kokularda oldukları için özeller benim için." diye devam etti. "Senin inandığın dünya, Kaf Dağı'nın ardı kadar uzak görünüyor bana." diyecektim, vazgeçtim. Ağabeyim mimiklerimden anlamış olacak, kaşlarını kaldırarak: "Bulanlar yalnız ve yalnız arayanlardır, emek vermek, sabır göstermek lazım. Düşünceleri değiştirmek atomu parçalamaktan zordur, derler." dedi.

Bu düşündürücü konuşma, annemin kahvaltının hazır olduğunu söylemesi ile son buldu. Alelacele kahvaltımı yapıp okul kıyafetlerimi giydim, okula gitmek üzere yıldırım hızıyla evden ayrıldım. Sıradan bir okul günü olacağını düşündüğüm o gün, benim hayatımın dönüm noktasıymış.

Durakta biraz bekledikten sonra otobüsüm geldi. Boş olan yerlerden birine oturdum. Her zaman yaptığım gibi otobüsün camına alnımı dayayarak dışarıyı seyre daldım. Güneşli bir gün olacak diye geçirdim aklımdan; ama belli de olmaz dedim sonra. Bu memlekette özellikle bahar aylarında güneşle başlayan gün, öğleden sonra yağmurla bitiyordu. Erciyes'in doruklarında her daim hazır bulunan bulut kümeleri, sessiz sedasız ovaya iner, gökyüzünü kaplardı. Isınmanın başlamasıyla nemlenen hava, bu yükü daha fazla taşıyamaz, öğleden sonra yükünü tüm ovaya boşaltırdı. Bazen bu yağmurlar hemen biter, gökyüzünde rengarenk bir gökkuşağı belirirdi. Güneş, günün sonunda gökyüzündeki tahtına bir kez daha kurulur, istersem neler yaparım edasıyla, buralarda ebemkuşağı da denilen ışıltılı kemerini takar, salınırdı. Bu yağmurlara Kırkikindi yağmurları dendiğini coğrafya dersinde öğrenmiştim. Bunları düşünürken menzilime varmış, okulun önünde otobüsten inmiştim.

Okula vardığımda öğrendiğim haber, beni deli etmeye yetmişti. Okul saati boyunca bu durumdan nasıl sıyrılacağımın planını yaptım. Günün sonunda pes etmenin ya da çaresizliğin son çığlıklarını atarak: "Ne yani böyle mi yapması gerekiyordu hocanın!" diye haykırdım. Bana bakmıyordu bile, adımlarımı hızlandırdım. Efsun bundan hoşlanmazdı, sonunda dikkatini çekebildim. "Neden bu kadar büyüttüğünü anlayamıyorum." diye başladı konuşmaya kaşlarını kaldırarak. "Altı üstü yerlerimizi değiştirdi ve seni Alp'in yanına oturttu. Olaya böyle basit bakmaya ne dersin?" Şimdi kafamın taşı atmıştı, ne yani her şeyi büyüten bendim öyle mi? Otobüse kurtarıcımışçasına bindim, yarın görüşürüz, diye bağıyordu, yalandan el sallıyormuş gibi yapıp kendimi boş bir koltuğa bıraktım. Yağacak yağmurun habercileri olan küçük damlalar, pencereme belirsizce vurup kayboluyordu.

Her zamankinden yorucuydu bugün okul; dersler, sınavlar, sözlüler derken bir de tanımadığım, kaba saba görünen bir çocuğun yanına zorla oturtulmuşum. Hiçbir zaman çok sosyal bir insan olmadım; ama bu taşındığımız yeni şehirde iyice içime kapanmışım. Efsun, okuldaki ve benim için yeni olan bu şehirdeki tek arkadaşım, bunu öğretmenimizin de bildiğine şüphe yoktu. Yine de bunu ona hatırlatıp yer işini yeniden düşünmesini sağlayacağıma dair kendime söz verdim sonra da çantamdan kulaklığımı ve mp3 çalarımı çıkarttım. Dünyaya kulaklarımı tıkadım. Yağmur, müzik ve derdim beynimin içinde dolanıp durdu.

Evin kapısını çalmadan önce birkaç kez derin derin nefes aldım. "Umarım bugün morali iyidir. Lütfen, lütfen iyi olsun Allah'ım!" diye dualar ederek kapının ziline uzandım. Kapıyı annem açtı her zamanki gibi mutlu görünmek için elinden geleni yapıyordu. Onun bu çabasını karşılıksız bırakamazdım ya, kocaman bir gülümsemeye "Anneemmm!" dedim, "Nasılsın?". "İyiyim yavrum, hoş geldin!" diye şakıdı. Koridordan geçip odama yöneldim, çantamı bırakıp üstümü değiştirdim, sonunda eşofmanlarım kavuşmuşum. Mutfağa gitmek için acele etmedim, neyle karşılaşırım bilmiyordum. Kitaplarımı çıkarıp yemekten sonra çalışmak için hazırladım; yarın Coğrafya sınavım vardı. Ellerimi yıkadıktan sonra mutfağa doğru gittim ve yoklama amaçlı içeri göz attım, herkes oradaydı; ağabeyim Berjan, annem ve babam. Her zamanki gibi suratı asıktı, bu seni şaşırtmamalı diye kendime güldüm, bu şehre sürgün edilmenin ardından daha da kızgın, kırgın, kendi kendini yiyen bir adam olmuş çıkmıştı. Babam, surat asmaya başlayınca nedenini eskiden de çözmemiz uzun sürerdi. Aslında çoğu zaman kızgınlığının nedenini hiç öğrenemezdim. Artık elimizde hiç olmazsa sürgün edilmiş bir memurun bozulan psikolojisi böyle oluyor, tanısı vardı. Onunla aramızdaki uçurumun her geçen gün büyüdüğünü hissediyordum. Babam benden, oğlundan, her kahrını çeken karısından uzak duruyordu. Masaya oturdum. Yemek kısa konuşmalar dışında sessizdi. Annemin sofrayı toplamasına yardım ettikten sonra odama çekildim. Çalışmak için daha yeni masaya oturmuşum ki kapım çalındı ve ağabeyim kafasını içeri uzattı. Küçük kahverengi gözleri her zamanki muzip bakışlarını atıyordu bana, oldukça uzun, oldukça yakışıklı, oldukça sıcaktı. Beni mutlu etmesini bilen, dayanağımın kadife sesi duyuldu: "Yardım lazım mı canım?". Ağabeyim, mühendislik okuyordu, coğrafyadan anlamadığı ise acı gerçekti. "Hayır, ağabeyim!" dedim ve eklemeyen duramadım: "Coğrafya, bana yardımcı olmanı istediğim şeyler listesinde değil." Kocaman sırttım. Gözlerini kısıp güldü ve "Küçük sıpa!" diye söylenerek odadan çıktı.

Ertesi gün, gece boyu çıkardığım notları okumaktan şişmiş gözlerimle okula ayak bastım. Koridorun sonundaki Efsun seçilebiliyordu. Uzun kıvrıkcık saçlarını dağınık bir atkuyruğu yapmıştı, benim yusuvarlak yüzüme karşılık uzun yüzü pürüzsüzdü, iri gözler ve dudaklar şaheserini tamamliyordu. Hafif bozuk dişlerini ve 5-6 kilo fazlasını saymazsak mükemmel bir güzellikti. Efsun'la farklı kültürlerin insanı olmamıza rağmen bu, hiçbir zaman aramızda bir sorun oluşturmamıştı. Sırtına bakarak bana erkek arkadaşı Fırat'ı anlatacağını anladım. Fırat, sağlık meslek lisesi son sınıf öğrencisiydi. Kara kaşlı, kara gözlü tanımı onun için yapılmış gibiydi. Uzun boyu, iri vücudu, doğulu şivesi nedendir bilinmez hep itici geldi bana. Hiç ısınmadım, hiç güven duyamadım ona. Efsun'la bu konu yüzünden defalarca tartıştıktan sonra arkadaşımı daha fazla üzmemek için Fırat hakkındaki düşüncelerimi kendime saklamaya karar verdim.

"Günaydın!" dedi kocaman gülümsemesiyle. Ben de aynı enerjiyi verdiğimi umarak gülümsedim: "Günaydın canım!" Sınıfa doğru yürümeye başladık. "Bütün gece çalıştım, uykusuzluktan ölüyorum." dedi Efsun, suratını ekşi bir şey yemiş gibi buruşturarak. "Aynen, felaket yorgunum." deyip esnedim. Her zamanki gibi öğretmenimizin gelmesine çok az kala gelmiştim okula, bu huyumdan kurtulamıyordum. Efsun ise hep erken gelirdi. Fırat'la yaşadıklarını tenefüste anlatmak zorunda kaldığı için bozularak sırasına doğru ilerledi. Ben de yeni sırama oturdum. Kalın, boğuk bir ses "Günaydın!" dedi. Yüzümü sesin geldiği yöne çevirdim. Alp. Yılın başında benim gibi sınıfa yeni katılmış bu uzun boylu, geniş omuzlu çocukla merhabam bile yoktu ve şimdi yanımda oturuyordu. İlk kez doğrudan gözlerine baktım, bu kadar siyah olduklarını bilmiyordum. Bir boşluğa çekilir gibi sürüklenmeye başladım onlara. Benden cevap bekliyordu, toparlanmalıydım. Beynime birkaç denemeden sonra emrimi ulaştırdım ve "Günaydın!" demeyi başardım. İlk iki dersimiz matematikti, tüm dikkatimi derse vererek Alp'i çoğu kez görmezden geldim. Derslerde beni rahatsız etmemesi gerektiğini anlamış olacaktı ki konuşmaya yeltenmedi. Tenefüslerde ise ben sürekli Efsun'la olduğum için konuşmadık. "Nedenini bilmiyorum; ama bu çocuk beni geriyor." dedim Efsun'a. Öğle arasındaydık ve Fırat'la gittikleri sinemada ne kadar eğlendiklerini anlatırken onu yarım yamalak dinlediğim için hafif bozulmuştu Efsun. Neyse ki bu yeni konu dikkatini çekmiş olacaktı ki yüzüne o hain gülümsemesini takındı. Efsun'u çok iyi tanıyordum, Alp'ten hoşlandığımı, bunu bastırmak için büyük bir tepki gösterdiğimi düşünüyordu. İşin kötüsü ben bunu ne inkâr ne de kabul edebiliyordum. "Sakin ağzını açma!" dedim sertçe. "Peki, Janset madem ben yanlış bir sonuca vardım gidip Serap Hocayla konuşalım, yer işini düşünsün." İnanamıyorum bu nasıl bir kızdı böyle? Nasıl da çözebiliyordu beni. Resmen tepkimi ölçüyordu. Ancak asıl sorun benim Serap Hocaya gitmeyi artık istemememdi. Efsun yine haklı mıydı yoksa. "Hayır, birkaç gün idare edebilirim, sonra rehberlik dersimizde yerlerimizi değiştirmesini rica ederim hocadan." dedim.

Öğle arasından sonraki ilk dersimiz edebiyattı. Divan edebiyatında şairlerin sevgiliye olan aşkından bahsettikten sonra öğretmenimiz, bizim aşk hakkındaki düşüncelerimizi almak istediğini söyledi. "Alp, senle başlayalım mı?" diye Alp'e baktı. Alp ayağa kalktı, ne kadar uzundu böyle, kalın kaşlarını düşünürken çattı ve o dindiren boğuk sesiyle konuşmaya başladı: "Aşk, büyü gibidir. Sen onu değil aşk seni seçer. Neden o kişiye aşık olduğunu anlamazsın." Kısa bir an gözlerime baktı, sanki yüreğime dokunuyordu. "Neden daha güzel, daha yakışıklı, daha başarılı, daha zengin, daha dürüst, daha sadık birine değil de ona aşık olduğunu sorgulamazsın. Bir yalancı olduğunu bilsen de en çok ona inanmak istersin, bir gün seni yarı yolda bırakacağını bilsen de güvenmek! Biteceğini hissetsen de uğruna varını yoğunu harcarsın. Geri kalan kimseler önemli değildir, o önemlidir. Onun mutluluğu, onun hüznü, onun huzuru... Kendini onda kaybedersin. Aşk, bir delilik halidir. Kalbin, bütün iradeni esir almasıdır. Böyle bir aşk var mı bilmiyorum; ama yaşamak istediğim aşk bu..."

"Oldukça etkileyici bir konuşma yaptı, Alp." dedi Efsun tenefüste. Gerçekten de etkileyici hatta büyüleyici bir konuşmaydı; ama bunu Efsun'a itiraf etmem zordu. "Umarım aradığı gibi bir aşk bulur." dedim. "Hayır, sen Janset olamazsın, o böyle duygusuz biri değil! Söyle, sen kimsin ve arkadaşına ne yaptın?" Efsun kolumu tutmuş sallıyordu. Bir taraftan da yarı alaycı, yarı sert bakışlarını üzerimde gezdiriyordu. "Çocuğun konuşma boyunca sana nasıl baktığı belli, senin de nasıl kızardığın." Dedi. Gülümsemesi artık kahkahaya dönüşüyordu. Çileden çıkmak üzereydim. Yanaklarımın kızardığını hissettim, kızıyor ve utanıyordum. "Benim ona karşı bir şeyler hissettiğimi de nereden çıkarttın!" diye haykırdım. Kelimelerin üzerine gereğinden fazla bastırıyordum. Efsun'un kollarından tutup sarsmak, beni şu anda daha mutlu ederdi; ama sonra pişman olacağım bir şey yapmak istemiyordum. Efsun sinirlendiğimi anlamıştı, omuz silkmekle yetindi. Gerçekten Alp'e karşı bir şeyler hissediyor muydum? Emin değildim. Hissetsem ne yapacaktım, bilmiyordum. O, bana karşı gerçekten bir şeyler hissediyor mu meçhuldü. Dün yanına oturduğum için sinirden patlayan ben, şimdi neler düşünüyordum. Bunları düşünmek beni utandırıyor; ama Alp, benim dünyada en sevdiğim kişi gibi, ağabeyim gibi konuşuyordu. Bu yüzden belki bir yakınlık duydum, sadece bu...

Pazartesi günü yanına oturduğum genç adama her geçen gün biraz daha alışıyordum. Cuma günü rehberlik dersimiz olmasına rağmen yeni sıra düzenimiz hakkında tek kelime etmedim. Bu yeni düzene alışmak beklediğimden çok daha kolay olmuştu. Alp'in yanında oturmak, onunla aynı havayı solumak, gülümsemesini izlemek, gözlerinde kaybolmak, sesiyle nefes almak beni mest ediyordu.

Cuma günü okuldan çıkmış otobüs durağına Efsun'la yürüyorduk ki adımı duyup arkamı döndüm. Alp, "Janset!" diye bağırarak koşuyordu. Efsun'la beraber durduk, yanımıza geldi. "Şey, sana bir şey sormak istiyordum." gözlerime bakıyordu, yapma yapma! Efsun kolumdan çıktı. "Pazartesi görüşürüz." dedi ve yola devam etti. Alp'e bakıyordum, meraklanmıştım, "Janset, sinemada harika bir film var. Gitmek ister misin?"

Cumartesi sabahı zor uyandım ve kendimi banyoya sürükledim. Duşun altında dün yaşadıklarımı düşündüm. Kapkara gözleri içime işlerken ona hayır diyememişim; ama otobüs yolculuğum boyunca nasıl izin alacağımı düşünerek içim içimi yemişti. Yalan söylemekten hoşlanmazdım, her şeyi olduğu gibi anneme anlattım. İznini almak için beni epey uğraştırırsa da en sonunda bana kıyamadı ve babamdan da uygun mazeret öne sürerek izin aldı. Ağabeyime ise olayın hafifletilmiş bir şeklini anlattım. İçine sinmediği belli oluyordu; ama çok yorum yapmadı. Bir de Efsun'la olan telefon görüşmem

vardı tabii. Çıgıllıklarını duymazlıktan gelerek mümkün olduğunca kısa kesmişim konuşmayı, Efsun'un buna bozulduğu kesindi, pazartesi her şeyi ayrıntılarıyla duymak isteyecekti. Islak ayaklarımla odama geldim, duş iyi gelmişti, gevşemişim. Çok özenli görünmek istemiyordum. Mümkün olduğunca sade parçalar seçtim. Dar bir pantolon giydim, üzerime ise salaş bir tişört geçirdim. Solgun yüzümü siyah göz kalemi ve rimelle renklendirdim. Fena görünmüyordum. Kahvaltıda sessizlik hakkımı kullandım, böylece küçük gezim hakkında sorulara maruz kalmadım. Sinemanın önünde otobüsten indiğimde beni bekliyordu. Kotunun üzerine siyah, bol bir tişört giymişti. Gözleri ıslı ıslı parlayan bir girdap gibiydi, onlarda boğulmaktan korkuyordum...

"Selam!" dedim gülümseyerek "Selam, nasılsın?" diye karşılık verdi, o da gülümsüyordu, beni baştan aşağı süzdüğünü hissettim. "İyiyim." dedim kısaca, karnıma kramplar giriyor diyemezdim ki. Film boyunca konuşmadık. Sahnelere verdiği tepkileri izliyordum. Şaşırtışı, alınının çizgilerle doluşu, dudaklarının yukarı kıvrılıp beyaz dişlerini ortaya çıkarışı... Bana baktığını hissettiğimde ise kalbimin kulaklarımda atmasını göz ardı etmeye çalışıyordum.

"Filmi nasıl buldun?" diye sordu gözlerimin içine bakarak "Harika!" dedim. Yani sana bakmaktan arda kalan kısımlarda göz attığım kadarıyla harikaydı diye geçirdim içimden. "Bir şeyler yemek ister misin?" diye sordu "Hayır, gecikmeden gitmeliyim." dedim. Bir an için gözlerinin hüznüyle gölgelendiğini hissettim, tabii hayal görüyor da olabilirdim. "Peki." dedi. Durağa doğru yürüdük ve otobüs beklemeye başladık. Yanık bir ezgi gibi sesiyle, aldığı son müzik cd'sini anlatıyordu galiba; ama gözlerinden gözlerimi çekip anlattığı şeye dikkatimi veremediğim için onu yarım yamalak anlıyordum. Kelimeler bir şeyler anlatmaktan çok bir ezgiyi oluşturmak için bir araya geliyordu sanki. Bir Kaf Dağı Ezgisi, beni alıp çok uzaklara götürmek istiyordu. Toparlan diye emrettim kendime. Kendine gel, iyiden iyiye kayboluyorsun! Konuşması aniden kesildi. Gözleri yavaşça ellerime kaydı. Özlemle içini çekti. Ah hayır, olamaz! Henüz çok erken, henüz birbirimizi tanımıyoruz. Henüz ben buna hazır değilim. Ellerimi tutma ihtimaline karşı ceplerime soktum. Bunun bir uyarı olduğunu anlaması gerekirdi; ama anlamadı, dahası bana doğru bir adım atıp aramızda mesafeyi birkaç santime indirdi. İnci taneleri gibi yere dökülen yağmur olmasa nefes alamazdım. "Janset!" nefesi yüzümü ısıttı. "Seni seviyorum. Biliyorum çok erken diyeceksin, beni tanımıyorsun diyeceksin ya da ben seni sevmiyorum diyeceksin; ama sana söylemeden yapamam. Günlerdir kendimi zorluyorum; ama senden uzaklaşmam mümkün değil." Aman Allah'ım neler söylüyordu böyle, ne yapacaktım ne diyecektim? Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Daha önce kalbim göğsümü hiç böyle dövmemişti. Elimle kalbimi tutmak geçti içimden. Ondan uzaklaşmalıyım en azından şu an için. Kafamı topladıktan ve bir cevap hazırladıktan sonra onunla bu konuyu konuşmalıyım. Ani bir kararla gelen taksiye doğru elimi kaldırdım. "Pazartesi görüşürüz, bugün harikaydı! Benim kafamı toplamam gerek." dedim ve taksiye atladım şaşkın bakışlarını arkamda hissedebiliyordum.

Gözlerimi araladım, ışık beni delip geçiyordu. Beyaz, her yer beyazdı, fazlasıyla beyaz. İnsanı karanlıklara çeken bir beyazlık içindeydim; ancak hastaneler bu kadar beyaz olabiliirdi. "Demek uyandın, çok şükür!" Ses hem çok uzak hem çok yakın geliyordu, başımı çevirdim. Babam başucumda bekliyordu, elim ellerindeydi, gözleri her zamankinden yorgun görünüyordu ve inanılmayacak derecede mutlu. "Yavrum, çok korkuttun bizi. Hepimizin ömründen ömür gitti; ama çok şükür ki iyisin bir tanem!" Babam kadife gibi bir sesle söylemişti bunları, dolu dolu gözleriyle. Elini sıkıca tutup dudaklarıma götürdüm, öptüm, istemsizce ağlıyordum. Ben aramızda uçurumlar var, hep surat asıyor derken anlamıştım ki o benim babamdı. Canım yansa canı yanardı ve hep yanımdaydı. Annem, ağabeyim, Efsun, Fırat ve Alp odaya girdi, annem hem ağlıyor hem gülüyordu. "Canım kızım çok korkuttun bizi, sana bir şey olsaydı nasıl yaşardım!" gibilerinden bir şeyler söylüyordu. Dediklerini duymuyordum, Alp'e bakıyordum. Gözleri şefkatle üzerimde geziniyordu. Benim bir anda kaçıp gidişime kızmış gibi değildi. Ve tabii Fırat hayatımı kurtarmıştı. Stajyer olarak ambulanslarda çalışması benim mucizem sayılırdı. Kazadan sonra ilk ona tutunmuştu. Aramızdaki buzların tuz olduğunu hissediyordum. Ve Efsun, meraktan öldüğü belliydi. Sevgi dolu gözlerle elimi tutuyor, ağlıyor, seviyor, hiç durmamacasına konuşuyordu. Bense içimde bin şükürle pencereden yüzüme vuran güneşi soludum, soludum...

SON

NOT: Bu eser, 2011-2012 eğitim-öğretim döneminde "Avrupa Birliği Öykü Yarışması"nda Kayseri il üçüncüsü olmuş, ilimizi temsilen İstanbul'da yapılan ulusal seçmelere katılmıştır.

KUTLU DOĞUM VE İNSAN ONURU

Mustafa SARIKAYA
Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmeni

**İnsan, onuru ile ve onuru için yaşarsa
değer kazanır.**

Bilindiği gibi Peygamber Efendimizin 1442. doğum yıldönümünü, yani Kutlu Doğum Haftasını yaşamaktayız. Her Kutlu Doğumda Peygamber efendimizin bir özelliği vurgulanmaktadır. Bu yıl da "Hz. Muhammed ve İnsan Onuru" konusu seçilmiştir.

İnsan, onuru ile ve onuru için yaşarsa değer kazanır. Peygamber Efendimiz bu konuda en güzel örnektir. İnsanlığın onurudur, insanlığa da onur kazandırmıştır. Mekke'nin önde gelen insanları, Peygamber Efendimize ilginç tekliflerde bulunuyorlardı. "Bu İslam davasını yaymaktan vazgeçersen, seni Mekke'nin lideri yaparız. İstersen Mekke'nin en zengini yaparız." diyorlardı. İşte O nurla onurlandığımız Peygamberimizin bu tekliflere cevabı şu olmuştur: "Vallahi sağ elime güneşi, sol elime de ay'ı koysanız ben bu devamdan vazgeçmem..."(1) İşte insanlığa bir onur örneği...

Yüce Allah, Kur'an-ı Kerim'de Son Peygamber Hz. Muhammed'in (sav) İnsanlık için en güzel örnek olduğunu şöyle açıklamaktadır: "Andolsun ki Resulullah, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnektir." (Ahzab-21)

Peygamber Efendimiz hem örneğimiz, hem rehberimiz hem de onur kaynağımızdır. Kadınlara, çocuklara ve kölelere değer vermiş, onur kazandırmış, cahiliyet döneminin bütün yanlışlarını ortadan kaldırmıştır. İslam'dan önceki cahiliyet döneminde kadını aşağılayan ve kız çocuklarını diri diri toprağa gömen bir toplumda, kadına yapılan bu yanlış yasaklanarak öncelikle kadınların yaşama hakkı koruma altına alınmıştır. Ayrıca kadına "annelik" değeri ve onuru verilip: "Cennet annelerin ayakları altındadır." (2) buyrulurak onur üstüne onur katılmıştır. Savaşa giden orduya Peygamber Efendimizin ilk tembihi şu olmuştur: "Çocuklara, kadınlara, eline silah almayan din adamlarına ve yaşlılara dokunmayacaksınız." Böylece insana değer ve onur kazandırmak lafta kalmayıp bizzat uygulanmıştır

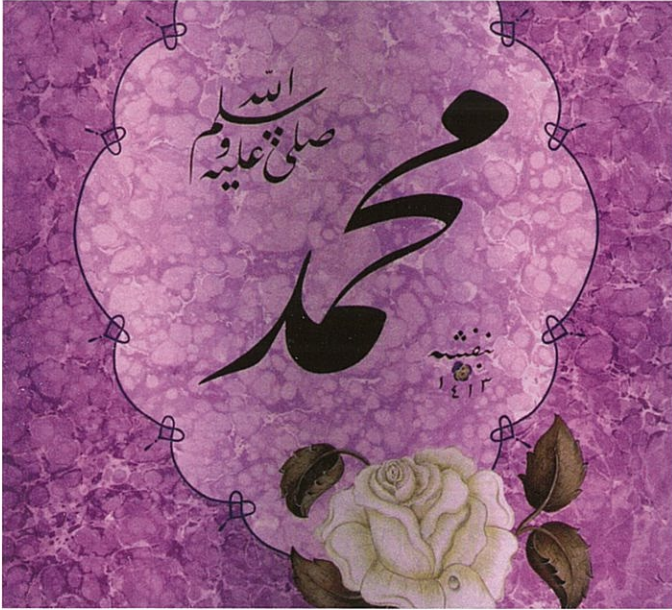

**«Ey Muhammed! Biz seni ancak
âlemlere rahmet olarak gönderdik»**

(Embiya 107)

Konuyla ilgili olarak, yüce Allah Kur'an-ı Kerim de şöyle buyurmaktadır: "Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi kavimlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah yanında en değerli olanınız, Ondan en çok korkanınızdır. Şüphesiz Allah bilendir, her şeyden haberdardır." (Hucurat/13) Bu ayetten de anlaşılacağı gibi Allah insanları iki cins olarak ve bunları da farklı kavimler ve farklı kabileler halinde yarattığını vurgularken, sebebini de daha kolay tanışmamız ve daha kolay anlaşmamız olarak belirtmektedir. Öyle ise yaratılışımızdaki bu farklılıklar bizleri savaşa değil barışa götürmelidir. Çünkü: "...Allah yanında en değerli olanınız, Ondan en çok korkanınızdır..." (Hucurat/13) ayeti konumuzu açıklamaktadır. Öyle ise üstünlük ancak takvadır.

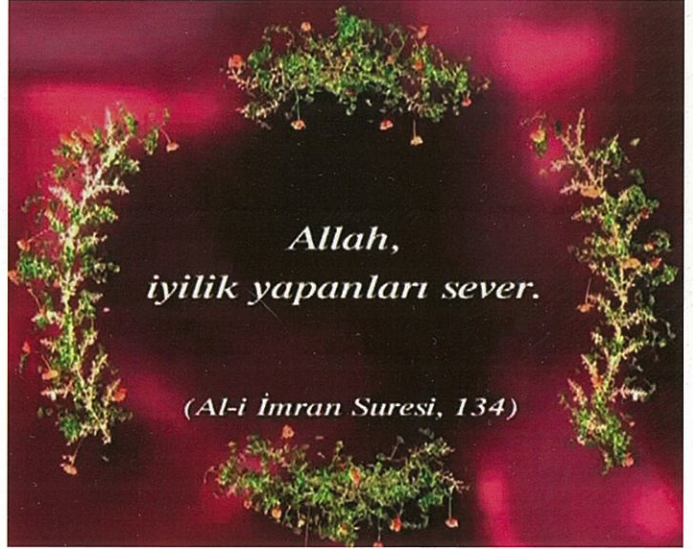
İslam dini, adından da anlaşılacağı gibi sulh, sükûn ve barış dinidir. "İslam" adını bizzat yüce Allah kendisi koymuştur. Öyle ise asıl olan barıştır, savaş son çaredir. Kur'an-ı Kerim de yer alan bir ayette: "Ey iman edenler! Hep birden barışa girin. Sakın şeytanın peşinden gitmeyin. Çünkü o apaçık düşmanınızdır." (Bakara/208) buyru olarak barış içinde yaşamının önemi vurgulanmaktadır.

Peygamber Efendimiz ise konu ile ilgili bir hadisinde şöyle buyurmaktadır: "Birbirinizi kıskanmayın, birbirinize küsmeyin, kin beslemeyin ve sırt çevirmeyin. Ey Allah'ın kulları, kardeş olun" (3) Müslümanlar öncelikle kendi aralarında birlik, beraberlik ve barış içinde olmalı; daha sonra da tüm insanlarla barış içinde yaşamak için gayret sarf etmelidir. Tabi ki barışın olması ve korunabilmesi de her an savaşa hazır olmanız, çalışmamız ve güçlü olmanızla mümkündür.

Peygamber Efendimiz, çocuklara değer vermiş, onlara bizzat kendisi şefkat ve merhametle davranarak onurlandırmıştır. Bir gün Peygamber efendimiz namaz kılarken, torunları Hasan ile Hüseyin O'nun omzuna binerler, yattıkça yatar, kalktıkça kalkarlar. Peygamber efendimiz ibadet ederken beni rahatsız etmeyin diye kızmadığı gibi; düşmesinler diye secdesini ağır ağır ve daha dikkatli yapar.

İslam Dininde, insanın dirisine de ölüsüne de saygı duyulması gerektiğini; yaşayarak ve örnek olarak bizlere anlatan peygamber efendimiz konu ile ilgili bakın neler söylemiştir: Peygamber efendimiz arkadaşları ile otururken önlerinden bir cenaze geçer. Peygamberimiz ayağa kalkar. Bunun üzerine sahabeden birisi: "Ya Resulullah, bu Müslüman cenazesi değildir." der. Peygamber Efendimiz: "O da bir insan değil mi?" (4) diyerek onurlu bir davranış örneği gösterir.

Mekkeli müşrikler, Peygamber Efendimize ve onun tebliğ ettiği gerçeklere iman etmedikleri halde O'nun doğru, dürüst ve güvenilir bir insan olduğunu kabul ettikleri için değerli olan eşya ve benzeri emanetlerini O'na bırakmışlardır. Öyle ki, çok güvendikleri için Peygamber Efendimize "Muhammed'ül Emin (Güvenilir Muhammed)" adını vermişlerdir. Bizler de her birimiz, Ahmet'ül Emin, Fatma'tül Emin olmaya gayret etmeliyiz.

Her "Kutlu Doğum" İslam'ın yeniden doğuşuna ve doğru yaşanmasına, Kuran'ın ve Peygamber efendimizin doğru anlaşılmasına vesile olması dileğiyle...

Salât ve selam O'nun üzerine olsun.

Kaynaklar

- 1-Hz. Muhammed'in Hayatı –Arif ERKAN Sh.84
- 2-Nesai,Cihad,6
- 3- Suyuti,El-Camiu'sağir, C.3, S.312
- 4-Müslim, Cenaiz, 78,Hadis no: 1596

MİSAFİR ÖĞRENCİMİZ RYA INMAN İLE BİR SÖYLEŞİ

Betül TOKMAK
11 - H 200

AFS Kültürlerarası Programları, 1947 yılında farklı kültürlerden insanlar arasında kurulacak ilişkiler sayesinde; ön yargıların yıkılması, hoşgörü ve kültürlerarası anlayışın artması amaçlarıyla dünya barışının sağlanacağı inancını taşıyan gönüllülerin girişimleri ile çalışmalarına başladı ve 60 yılı aşkın süredir aralıksız olarak dünyanın dört bir yanına yayılarak varlığını sürdürüyor.

Günümüzde AFS Kültürlerarası Programları, kendilerini kültürlerarası öğrenme tecrübelerine adanmış öğrenciler, aileler, arkadaşlar ve gönüllülerden oluşan dünya çapında bir ağıdır. 1947'den buyana 380.000'den fazla katılımcı AFS'nin güvenirliliği ile dünya çapında 50'den fazla ülkede Kültürlerarası Değişim programlarına dahil oldu. Ülkemizde ise 1952 yılından bu yana sürdürülen AFS programları ile şu ana kadar toplumuzun her kesiminden 5000'den fazla kişi yurt dışına gitmiş, 4000'den fazla aile ise bir AFS öğrencisi konuk etmiştir.

AFS programlarına katılan öğrenciler bir yıl süre ile farklı bir ülkede gönüllü ailelerin yanında kalarak liseye devam ederler ve AFS tarafından sağlanan oryantasyon ve danışmanlığın da katkısı ile onlara hiçbir sınıf düzeninde ya da kitaplara sunulamayacak sıradışı bir kültürlerarası öğrenme ve değişim deneyiminin parçası olurlar.

İşte bu sistemle okulumuza konuk olan Rya Inman ile keyifli bir söyleşi yaptık...

SOHBET MOLASI

1) Merhaba Rya! Bize biraz kendinden bahseder misin?

Merhaba! Ben Rya Inman. Türk Kültür Vakfı AFS programıyla burslu olarak, Türkçe öğrenmek amacıyla Amerika'dan geldim. 17 yaşındayım ve Amerika'da 1a sınıfındayım.

2) Türkiye'ye gelmek senin seçimin miydi? Öyle ise neden Türkiye?

Avrupa kültürü benim kültürüme oldukça yakın, bense farklı bir kültürü öğrenmek istedim. Tercih formuma birkaç ülkeyle birlikte Türkiye'yi yazmıştım. Sonuçta buradayım ve çok mutluyum.

3) Kayseri'de koruyucu bir ailenin yanında kalıyorsun, bu aileye alışabildin mi? Yani geleneklerimize, adetlerimize, mutfağımıza uyum sağlayabildin mi?

Ailem çok iyi, onları çok seviyorum, çok rahat ve huzurluyum. Onların da beni çok sevdiğini biliyorum. Türk mutfağı ise çok zengin ve çok güzel. Annem bana her gün farklı yemekler yapıyor ve öğretiyor. En çok mantı, lahmacun ve babamın yaptığı çığ köfteyi seviyorum.

4) Hepside güzel yemekler. :) Geleneksel Türk aile yapısı ile Amerikan aile yapısı arasında ne gibi farklar gözüne çarptı?

Türkiye'de misafirlik çok güzel. İnsanlar birbirlerini sık sık ziyaret ediyor. Arkadaşlıklar, dostluklar, aile bağları çok güçlü. Aileler kalabalık ve genelde aile bireyleri birlikte yaşıyor.

5) Kayseri'ye geldiğinden beri seni en çok şaşırtan olay nedir?

Kayseri'de ve sanırım tüm Türkiye'de çocuklar çok fazla ödev yapıyor. Kardeşlerim okuldan geliyor ve her akşam ödev yapıyorlar, çok az eğleniyorlar. Sadece hafta sonları biraz zamanları oluyor. Bu kadar çok ödev yapmaları şaşırtıcı çünkü benim ülkemde çalışmalarımızı okulda yapar, kitaplarımızı okulda bırakırız.

6) Sence Kayseri nasıl bir şehir? Uyum problemi yaşıyor musun?

Kayseri çok temiz, düzenli ve huzurlu bir şehir. Şimdiye kadar hiçbir sorun yaşamadım. Herkes benimle çok ilgileniyor. İnsanlar çok sıcak.

7) Biliyorsun ki Kayseri Lisesi köklü ve tarihi bir okul. Okulumuz hakkında senin düşüncelerin neler?

Evet, okulumuzun tarihi bir mekan olması beni çok etkiliyor. Sanki eski zamanlarda yaşıyorum. Daha önceki yıllarda burada okuyan öğrenciler ve o köklü tarihle ilgili bazen düşünüyorum. Ben tarihi yapılar ve tarihi eserlerle zaten çok ilgiliyim. Gitmeden okulumuzun birçok fotoğrafını çekmek istiyordum.

8) Kesinlikle bunu yapmalısın! :) Buradaki eğitim sistemi ile Amerika'daki eğitim sistemini kısaca karşılaştırır mısın?

Daha önce beni şaşırtan şeyi anlatmıştım; ödev konusu. Biz her şeyi okulda yapıyoruz, evde çok az ödev yapıyoruz. Türkiye'de okulda öğretmenler anlatıyor, öğrenciler yazıyor ve evde çok sıkı çalışıyorlar. Ayrıca benim ülkemde okul forması yok ancak burada birkaç ay öncesine kadar giyiyorduk.

9) Burada umduğunu bulabildin mi? Şehrimiz ve liseniz beklentilerini karşıladı mı?

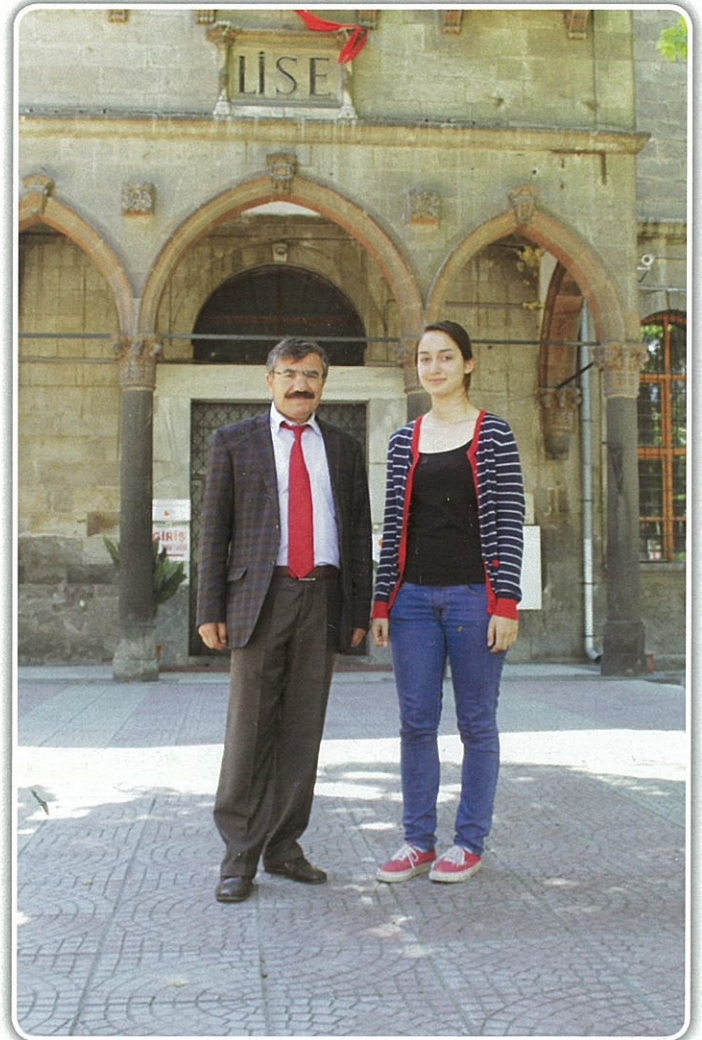
Evet, şehir ve okul umduğum gibi. Ben gelmeden önce şehir ve okul hakkında araştırma yapmıştım. Beklentim huzurlu, neşeli vakit geçirmek ve Türkçeyi öğrenmekti, şimdilik hepsi çok iyi gidiyor.

10) Peki anadili İngilizce olan biri olarak bizim İngilizce'yi sevmemiz için taktiklerin var mı?

Kayseri'de karşılaştıkları İngilizce konuşan turistlerle konuşup hata yapmaktan çekinmeyin. Çünkü böylece pratik yapılabilir, okuyarak değil. Konuşarak öğrenebilirsiniz ayrıca çok iyi dinleyerek kolay ilerleyebilirsiniz.

11) Zaman ayırdığın için teşekkür ederim. Seninle sohbet etmek oldukça eğlenceliydi.

Ben teşekkür ederim. Benim için de çok eğlenceli bir sohbetti.

MODERN ÇAĞIN İNSANI!

Meliha ÇADIR
Felsefe Grubu Öğretmeni

İNSAN VE SERÜVENİ

Gücüyle gelişip serpilirken
Güneşin hayvanlar âleminin taçsız kralı
Ateşe gem vurmaya, avcı olmayı öğrenen,
Toprağı ekip biçmeyi, dertlere deva bulmayı,
Canlıları evcilleştirip, alet yapan, tekerleği icat eden,
Uygarlıklar kuran, imparatorluklar yıkan,
Silahıyla dünyaya egemen olup, atomu...
Roketiyle uzay seyahatine çıkan
Fakat sonunda kendisiyle savaşa giren,
Yaşamak ve yaşatmak için en zorunu
Kendini yenmek ve kendini bilmek zorunda kalan kim?
Kendisi.

Carleton COON

İnsan! Alexis Carrel'in tabiri ile: "Meçhul!" Doğası gereği acıkan, susayan, duygulanan, düşünen, sorgulayan, icat eden, değer yaratan, inanan... Özgür, tutsak, korkak... Bedensel ve tinsel birçok özellik barındıran komplike varlık... Tarih boyunca birçok bilime ve yazara konu olmuş: Biyolojiden Felsefi antropolojiye kadar... Başlı başına bir inceme konusu.

Ingeborg Bauhmann da "Bu Tufandan Sonra" adlı eserinde, bütün antenlerini açmış olarak bu çağda dünyanın yüzünü, insanoğlunun yüzünü saptamaya çalışır. İnsanoğlu nasıl duyumsamakta, neyi düşünmekte, nasıl davranmaktadır? Tutkuları, kısırlılıkları, umutları nelerdir? Ortaya koymak ister. Karmaşık ve açıklanması güç olan insanı ancak bir bütün olarak değerlendirdiğimizde belki bir arpa boyu yol alabiliriz...

Asıl konumuz modern çağın insanına dönelim: J.Paul SARTRE modern çağın insanına sesleniyor: "Modern Çağın İnsanı! Gerçi çok şey kazandın ama her şeyi yitirmek tehlikesi içindesin. Bütün evreni ele geçirme sevinci içindesin ama kendini yitirmek üzeresin. Gerçi dev tekniğin içinde kendine verimli bir güçlenme aracı elde ettin ama kendini güçlendiremedin. Gerçi atom sırlarını çözdün ama kendi kendine yabancı oldun. Modern çağın insanı! Senin çok şeyini aldılar ama bir tanesinin alınmasına izin verme: Kendi gerçek var oluşun. Yaşamını yeniden kendi eline al. Kollektif yaşamın yürüyen şeridi üzerine bir paket gibi bırakılmaya razı olma. Kendi yaşamına kendin biçim ver." Sıkıntı işte budur!

F.Kafka da "Dönüşüm" adlı romanında tam bunu söylüyor. İnsanlık artık kendi benliğini kaybetmekte, maddesel çıkarların yanılgısındaki bir dünyada kendini ararken adeta karanlık bir zindana düşmekte, toplumdaki sıradan ve kopuk ilişkilerin yüzeyselliğinde kaybolmaktadır.

Korku ütopyalarını okurken, bu ütopyaların ötesinde bir reellikle yüz yüze olduğumuzu görmek beni daha çok korkuttu doğrusu. Yazımın başlığına Kant'ın deyimiyle "İnsanlığın yok oluş serüveni" desem de yanlış olmazdı diye düşünüyorum.

İnsanlık tarihi boyunca en üst hedef çağdaşlaşmak değil miydi? Gözümüz aydın, çağdaşlaştık. Koskoca dünyayı küreselleştiriyoruz diye küçücük bir köye çevirdik. Kapitalizmin en temel açmazı paraya, hepimiz her şeyimizi sattık. Çıkarlarına uygun gündem yaratanların güdümünde programlanmış hayatlarımızda köleleştik.

Hızla gelişen bilim ve teknoloji, "udu yarenliğiyle" her şeyi izleyen ve kontrol eden kişi ve kuruluşlar, gerçekleri saptıran basın ve yayın kuruluşları, insanlığın derdine derman olmayan eğitim kurumları, modern tıp merkezleri, psikiyatri klinikleri, içi boşaltılmış evrensel yasalar, tabiattan kopmuş suni yeşillikler arasında "rezidance" gökdelenlerde istif olmuş insan yığınları.

Felsefe insanın özgürlük sorununu tartışa dursun, o kendini zincirlere vurmuş, kayıtsız şartsız sisteme ve bilişim teknolojilerine teslim olmuş, tüm bilimsel, toplumsal, evrensel değerlerinden ve erdemlerinden vazgeçmiş durumda.

Kurguladığı çağdaş dünyada, her şeye meydan okurken, her nasılsa kendi özüne yabancılaşmış, sahteleşmiş, yaşamının anlamını kaybetmiş, biyolojik ihtiyaçları ruhsal ihtiyaçlarının önüne geçmiş, estetik olarak gençlik şifresi ararken ruhlarını yaşlandırmış, zamanın ötesinde yaşamının yorgunluğuyla can çekişmekte.

17.Yüzyıl sanayi inkılabıyla başlayan insanlık bunalımı, her jenerasyonun bir adım öteye götürdüğü mazoşist bir eyleme dönüşmüştür.

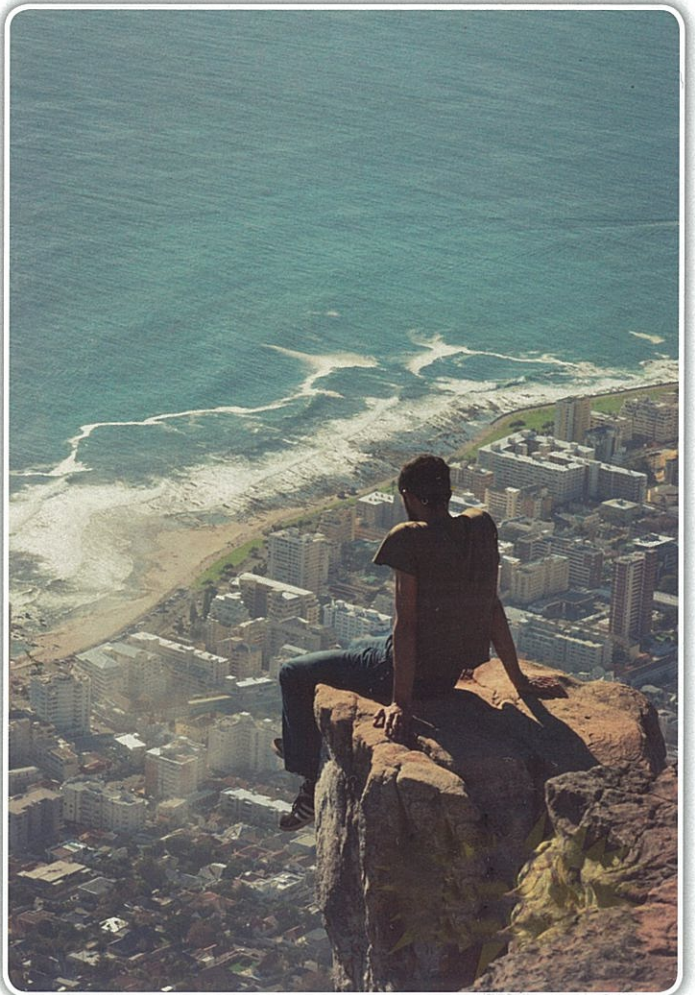
Nasıl bir insanla karşı karşıyayız? Gerçekten kendi ile ne zaman yüzleşecektir? Elde ettiği başarıların sarhoşluğuyla yaşadığı ruhi bunalımların farkında olacak mıdır? Kalabalıklar içerisindeki yalnızlığı ne zaman son bulacaktır? "Dünya insanı" kimliğiyle kaybettiği toplumsal ve kültürel değerlerinin ne zaman farında olacaktır? Albert Einstein'ın korktuğu başımıza mı gelmiştir? Teknoloji insan etkileşiminin önüne geçmiş ve aptal bir nesil mi ortaya çıkmıştır? Bilinmez.

Eskiden daha geniş bir dünyayla buluşmakta olan insanlar, küreselleşme sürecinde, eskisinden daha dar bir dünyayla karşı karşıya kalmışlardır.

Bu puslu havada insanın kendine dönmesi, bireyselleşmiş yalnızlığından kurtulması her zamankinden zor, fakat zorunludur. Yoksa ortada İNSAN diye bir tür kalmayacak.

Tolstoy'da "İlkesiz Yaşamda": "Tüm uluslar gibi bireyler de kendilerinin uygarlık dedikleri şeyi, gerçek uygarlık saymaya ne denli yatkınlar." diyerek, gerçek aydınlanma ile ilgilenmeyen insanlığın, uygarlığın aldatmacasında yaşadığı buhranı dile getirir. Tolstoy'un bu serzenişine I.Kant ile cevap verirsek: "Sorun eğitimle çözümlür, ancak eğitime engel olan, onu zorlaştıran bir sürü dış engel vardır."

Anlaşılan bir kısır döngü insan ve toplum hayatını tehdit etmektedir.

Leyla GEREZ
11 - G 383

ÖĞRETMEN

Bizi evimizden ilk ayrılışımızda okul denen yuvasına kabul eden, mezun olacağımız gün geldiğinde bir ev sahibi nezaketiyle ikinci yuvamızdan uğurlayan, kabul ediş ve uğurlayış arasında bizden hiçbir şeyini esirgemeyen, bağrına basarak bize anne, baba ve ev özlemi çektirmeyen bir ev sahibi öğretmen.

Su gibidir onun işi. Bazen mürekkep olur denize karışır, bazen de deniz olur keyifle mürekkebi dolaştırır. Kağıda dokunduğunda mürekkebini nakşeder, taptaze zihinlere bir gül resmeder gibi... Gelecek olur, hayat verir, yeni ufuklara yelken açar suyun bereketiyle.

Notaların her birinden ayrı ayrı besteler çıkarır. Bestelerin her notasını yıldızlı harflerle kalplere işler ve atan kalplere müzik tadında bir ahenk katar.

Bir sözü daha ağızımızdan çıkmadan yüreğimizden okur ve bize geleceği okutur.

Bembeyaz ipek bir kumaşa sevgi, umut, mutluluk gibi renkleri özenle nakşeder. Onları korur, gözetir renklerini soldurmamak için.

Hazineler harabelerde olur. Bu harabelerde hazine ararken öyle heyecanlı, sevinçli ve coşkuludur ki öğretmen yıkıntılar, yabani otlar, dikenler ve sarmaşıklar daha ayaklarına takılmadan yok olur. Hazineyi bulan öğretmen onu sevgiyle işler ve değeri dünyalara değişilmeyecek bir eser bırakır gelecek nesillere . Bir fidan gibi toprağa diker, gölgesinde serinletecek kocaman bir çınar haline getirir.

Yanımızdan ayrılırken görünmez, koruyucu bir melek bırakır bizlere. Bir hayat boyu yanımızda hissedeceğimiz bir melek...

Yusuf EREN
11 - D 223

Mustafa ŞARKIŞLA
12 - B 122

BEKLEYİŞ

Bir denizdi bekleyiş.
Çarpardı dalgaları benliğime.
Bazen hırçın, bazen uysaldı.
Karaya savururdu düşlerimi.

Gökyüzüydü bazen bekleyiş.
Güneşler doğar batardı hep.
Bazen gece, bazen gündüzdü.
Eskimiş bulutlar gizlerdi nadiren.

Yitirilmiş bir düştü bekleyiş.
Bir yalan kadar gerçektir.
Aynada seyretmekti yorgunluğu
Ve martılara sormaktı özgürlüğü.

BAZI GECELER VARDIR

Bazı geceler vardır,
Şehrin ışıkları söner,
Karanlığa gömülür kaldırımlar.
Dört tekerli hayatlar geçer önünden.

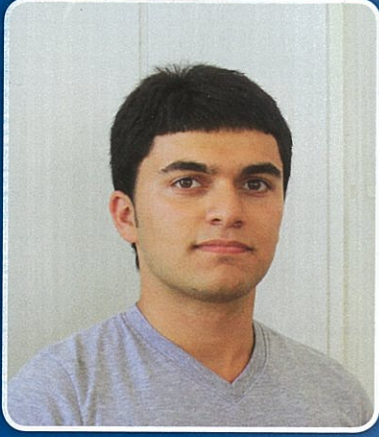
Bazı geceler vardır,
Bulutlarda saklanır zaman
Azarlar durur eski özlemleri.
Islatır sokakları sıcak düşler.

Bazı geceler vardır.
Güneş doğmak bilmez.
Çünkü öksüzdür yıldızlar.
Çünkü susmaz hasret şarkıları.

Bazı geceler vardır,
Dudaklarda dillenir aşk.
Yorulmadan, sıkılmadan,
Eski yaz akşamlarını bekler.

SEN

Özlüyorum seni,
Kaybederken kendimi bu sensiz gecelerde.
Ağlayarak suladığım hayallerimle,
Her gece, her gece,
Sen diye haykırıyorum.
Gelsen tekrar...
Kalbimin kapıları hep açık sana,
Bırak gururu, at bir kenara,
Aşığım ben bir tek sana.
Hadi ne bekliyorsun hala,
Gelip yeniden, yeniden,
Hayatıma anlam katsana.

AŞKIN HARFİDİR ELİF

Necmettin Emre ŞAHİN
10 - A 233

Düşün. Gözlerini kapat. Dışarıdaki yağmuru, şimşekleri unut. Sadece içindeki sessizliği dinle. Nefesini derince içine çek. Ciğerin yanana kadar nefesini bırakma. Dimdik dur. Eğilme, yıkılma, dayan. O kadar yan ki hayattan tek istediğin bir çekimlik nefes olsun. İşte o anda anlarsın en güzeli, o an anlarsın yaşam ile ölümün arasındaki ince çizgiyi. Artık biliyorum. Hayatta insan bir harf gibi her şartta dimdik durmalı. Harf her şeyi anlatır insana. Sırrı bilinmez "Eliflammim".

Harf uçsuz bucaksız çöllerde durmadan akan, çölün can suyu olan Nil olur. Harf yeri gelir sonu gözükmeyen evren olur. İçinde kaybolur insan. Harf Leyla'nın Mecnun'u, Ferhat'ın Şirin'i olur insana. Nefesini asla bırakma, hayallerin peşinden koş. Gökyüzüne bir bak ve içinde kaybol. Kendini ister okyanuslara bırak ister uçurumdan fırlat. Sonuna geldik bu ömrün. Artık yüzleşeceksin. O incecik, narin bir o kadar da tarifi imkansız harf. Acı çekiyor musun? Ben çekiyorum. Her defasında ölmektense bir kere ölmek iyidir. İnsanoğlu elindeki güzellikleri, kaybedince anlarımış. Ne de doğru bir söz.

Kelamların en güzeline başlamanın ilk adımıdır Harf. Harf bir idi tek idi ne eşi ne de benzeri vardı. İlk anda aşık etti beni. Çok acizim, seni tanıdıkça anlıyorum Harf'in harf olmadığını. Harf'in harflerin, kelimelerin, cümlelerin, şiirlerin, romanların efendisi olduğunu. Onu anlamak ise sadece ölüm çizisini yaşamaktan geçer. "Hayat aşkmış." Ne de güzel söylemiş Mevlana. Ölüme yaklaşırken anlıyorum. Hayatta ruhumun en çok istediği şey tek çekimlik nefes değil. Ruhumun gıdası Mevlana'nın aşkı, ölümün ardındaki Harf'in aşkı.

*Esrarengiz rüyaların en gizlisi,
Lisanları susturan gizli etkisi,
İzlerin sorgu sualsiz değerlisi,
Feraset kaynağıdır Elif aşkı.*

YGS VE LYS SİSTEMİ

İsmail KARAKUŞ

Giriş

Meslek seçimi geleceğimizi etkileyen en önemli kararlardan birisidir. Çünkü meslek seçmek, yaşam biçimi seçmektir. Bu seçim ile insan gelecekteki yaşamının birçok yönünü de belirlemiş olur. Meslek seçimi, kişinin gelecekteki yaşam tarzını belirlenmesinde en önemli dönüm noktasıdır. Bu konuda kişinin doğru ve isabetli karar vermesi için meslek seçim sürecini yakından tanınması gereklidir. Bu bağlamda üniversite sınavı önem arz etmektedir. Bu önemden dolayı sınav sisteminin iyi tanınması gereklidir. Bu nedenle YGS ve LYS sınav sistemini siz değerli öğrencilerimizin yakından tanınması ve konu ile ilgili bilgilendirilmesi geleceğiniz açısından önem arz etmektedir. Çünkü bu sınavı sistemi, öğrencilerimizin gelecekte seçmeyi düşündüğü meslek için nasıl bir çalışma strateji ve planı yapması gerektiğini açık bir şekilde ifade etmektedir. Sınav sistemini tanıyan ve gelecekteki mesleği için nasıl bir çalışma programının yürütmesi gerektiğine karar veren bir öğrencinin mesleği ile ilgili puan türü sınavı hazır olması ve başarılı olması kaçınılmaz olacaktır.

2010 yılından itibaren yükseköğretime geçişte iki aşamalı bir sınav uygulanmasına karar verilmiştir. Bu aşamalardan ilki Yükseköğretime Geçiş Sınavı (YGS), ikincisi ise Lisans Yerleştirme Sınavı (LYS)'dir. Bu sisteme ilişkin sisteme ilişkin özellikler aşağıda verilmiştir.

1. AŞAMA: Yükseköğretime Geçiş Sınavı (YGS)

- Sınav tarihi OSYM tarafından belirlenmektedir. Tek oturum halinde yapılmakta ve tek kitapçık kullanılmaktadır.
- YGS'de toplam 160 soru sorulmakta ve adaylara bu soruları cevaplaması için 160 dakika zaman verilmektedir
- Öğrencilere ortak alan derslerinden (Ağırlıklı lise-1 konuları) sorular yöneltilecektir. Bazı derslerden ortaokul, lise-2 ve lise-3 konularından da sorular gelmektedir.
- Yükseköğretime Geçiş Sınavının (YGS) toplan puan içindeki payı %40 olarak belirlenmiştir. Bu %40 oran her adaya farklı bir şekilde yansımaktadır.

Özetle Bu bölümde Yükseköğretime Geçiş Sınavında (YGS) muhakeme gücü yüksek, yorum becerisini ölçmeye dayalı sorular sorulmaktadır. Az da olsa bilgiye dayalı sorular da gelmektedir.

Test	Testin Kapsamı	Soru Sayısı
Türkçe Testi	Türkçeyi kullanma gücü ile ilgili sorular	40
Sosyal Bilimler Testi	Sosyal Bilimlerdeki temel kavram ve ilkelerle düşünmeye dayalı sorular Tarih 15 Coğrafya 12 Felsefe 8 Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi 5	
Temel Matematik Testi	Matematiksel ilişkilerden yararlanma gücü ile ilgili sorular	40
Fen Bilimleri Testi	Fen Bilimlerindeki temel kavram ve ilkelerle düşünmeye dayalı sorular Fizik 14 Kimya 13 Biyoloji 13	

A. YÜKSEK ÖĞRETİME GEÇİŞ SINAVINDAKİ TESTLER VE SORU SAYILARI

Puan Türü	Testlerin Ağırlıkları (%)			
	Türkçe	Sosyal Bilimler	Temel Matematik	Fen Bilimleri
YGS-1	20	10	40	30
YGS-2	20	10	30	40
YGS-3	40	30	20	10
YGS-4	30	40	20	10
YGS-5	37	20	33	10
YGS-6	33	10	37	20

2. AŞAMA: Lisans Yerleştirme Sınavı (LYS)

- LYS'ler Haziran ayında yapılmaktadır. LYS sınavları 5 ayrı oturum halinde gerçekleştirilmektedir. Her oturumda farklı bir test uygulanmakta ve dileyen aday tüm oturumlardaki sınavlara girebilmektedir.
- Öğrenciler girmek istedikleri bölümlere göre en az iki LYS sınavına katılacaktır.
- YGS'de 180 barajı geçen her aday LYS sınavlarına girme hakkını elde etmektedir.
- Sorular lise-2, lise-3 ve lise-4 ağırlıklı konulardan oluşacak. Lise-1 konularında da az oranda soru gelmektedir. Soru tarzları da daha çok bilgiye dayalı sorular şeklinde olmaktadır.
- Test grubundaki her bir test için ayrı soru kitapçıkları kullanılmaktadır. Bu testlerin cevap kâğıtları ise ortak olarak kullanılmaktadır.

3. LİSANS YERLEŞTİRME SINAVINDAKİ TESTLER VE SORU SAYILARI

LYS – 1: Matematik-Geometri sınavı			
Dersler	Soru sayısı	Sınav süresi	
Matematik	50	75 dakika	
Geometri	22	60 dakika	
Analitik geometri	8		
Toplam	80	120 dakika	
LYS – 2: Fen Bilimleri Sınavı			
Dersler	Soru sayısı	Sınav süresi	
Fizik	30	45 dakika	
Kimya	30	45 dakika	
Biyoloji	30	45 dakika	
Toplam	90	135 dakika	
LYS – 3: Edebiyat-Coğrafya – 1 sınavı			
Dersler	Soru sayısı	Sınav süresi	
Türk dili ve edebiyatı	56	85 dakika	
Coğrafya -1	24	35 dakika	
Toplam	80	120 dakika	
LYS – 4: Sosyal Bilimleri Sınavı			
Dersler	Soru sayısı	Sınav süresi	
Tarih	44	65 dakika	
Coğrafya - 2	14	25 dakika	
Felsefe grubu	Psikoloji	8	45 dakika
	Sosyoloji	8	
	Mantık	8	
	Din kült. Ve ah.	8	
Toplam	90	135 dakika	
LYS – 5: Yabancı Dil Sınavı			
Dersler	Soru sayısı	Sınav süresi	
Yabancı dil	80	120 dakika	
Toplam	80	120 dakika	

Puan Türü	Testlerin Ağırlıkları (%)								
	YGS				LYS (LYS-1 + LYS-2)				
	Türkçe	Sosyal Bil.	Temel Matematik	Fen Bil.	Matematik	Geometri	Fizik	Kimya	Biyoloji
MF-1	11	5	16	8	26	13	10	6	5
MF-2	11	5	11	13	16	7	13	12	12
MF-3	11	7	11	11	13	5	13	14	15
MF-4	11	6	14	9	22	11	13	9	5

Puan Türü	Testlerin Ağırlıkları (%)							
	YGS				LYS (LYS-1 + LYS-3)			
	Türkçe	Sosyal Bil.	Temel Matematik	Fen Bil.	Matematik	Geometri	Türk Dili ve Ed.	Coğrafya-1
TM-1	14	5	16	5	25	10	18	7
TM-2	14	7	14	5	22	8	22	8
TM-3	15	10	10	5	18	7	25	10

Puan Türü	Testlerin Ağırlıkları (%)								
	YGS				LYS (LYS-3 + LYS-4)				
	Türkçe	Sosyal Bil.	Temel Matematik	Fen Bil.	Türk Dili ve Ed.	Coğrafya-1	Tarih	Cog.-2	Felsefe Gr. Din Kül. ve Ahlak Bil.
TS-1	13	12	10	5	15	8	15	7	15
TS-2	18	11	6	5	25	5	15	5	10

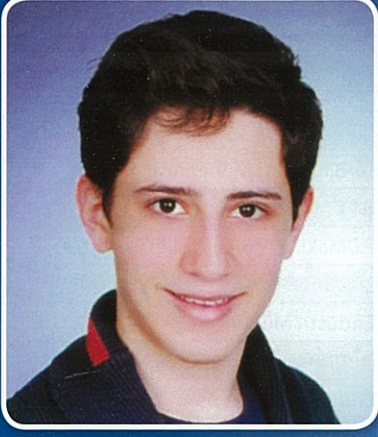
Puan Türü	Testlerin Ağırlıkları (%)				
	YGS				LYS (LYS-5)
	Türkçe	Sosyal Bilimler	Temel Matematik	Fen Bilimleri	Yabancı Dil
DİL-1	15	9	6	5	65
DİL-2	25	13	7	5	50
DİL-3	48	20	7	5	20

OBP'NİZ YÜKSEK İSE ÇOK AVANTAJLISINIZ...

$$\text{AOP HESAPLAMA} = \text{Diploma Notu} \times 5 \times 0,12 = \text{OBP}$$

$$\text{ÖRNEK KİŞİ} = 80 \times 5 = 400 \times 0,12 = 48$$

Yukarıda meslek seçimimizde önemli bir yeri olan üniversite sınav sistemi hakkında tablolar halinde bilgi verilmiştir. Kişilik özelliklerinize, yeteneklerinize, günün koşullarına uygun bilinçli bir meslek seçimi toplumda sağlıklı, mutlu, kendi kendisiyle barışık insanların sayısını da çoğaltacaktır. Meslek seçimi hem bireysel hem de toplumsal açıdan büyük önem taşımaktadır. Bireysel yönden birtakım fizyolojik ihtiyaçların doyumunda; toplumsal açıdan da toplumsal gelişmeye temel oluşturacak olan insan gücünün planlanmasında önemi açıkça görülmektedir.

SIFIRIN ÜSTÜNDE MEDENİYET

Mustafa Kaan SOLMAZ
11 - A 376

Saltanatı kaldırmak, Osmanlı'ya son vermektir. Eski devlet artık bir geçmiş zaman hatırasıydı.

1922 sonunda yeni bir devrin eşiğindeyiz. Fakat bu yeni devir, henüz Mustafa Kemal'in bir sırrıdır. Cumhuriyet kelimesi, 1923 Nisan'ında okunan Halk Fırkası konuşmaları arasında bile yoktur. Bağlı olduğu limandan ayrılmış bir gemi içindeyiz. Engin doruklara doğru ulaşıyoruz. Fakat nereye varmak için? Bu halk yolcuları şevk içinde türkü çalıyorlardı. Onların içinde tek bir şey var: Bu adama inanmak! Bu adam onlar için kader gibi bir şey.

Fakat halife İstanbul'dadır. Ne o ne de Mustafa Kemal'in Büyük Millet Meclisi'ndeki muhalifleri ve bu muhaliflerle yeni işbirliği eden saltanatçı ve hilafet yanlısı gazeteciler bu gidişten hoşnut değildir. Ama tüm muhaliflere rağmen yeni bir devlet kuruldu: Türkiye Cumhuriyeti... İşte tam bugünlerde başkentin neresi olacağı tartışılıyordu. Bir gün Atatürk'e arkadaşlarından biri:

-Paşa Hazretleri, gelin de bu grubu İstanbul'da kuralım, dedi.

Paşa buna şöyle cevap verdi:

-Ankara kendisi merkez olmuştur, istila onun kapısında durmuştur!

Hakikaten de öyleydi. O topraklar her şeye şahitti. Ama yer seçmek bahsi açılırsa Ankara'nın birçok rakipleri vardı. Eskişehir, Konya ve Bursa belli başlılarıydı. Ankara susuz ve ağaçsızdı. Fakat TBMM orada kurulmuş, bütün savaş oradan idare edilmişti. Başkent ruhunu Ankara'dan başka hiçbir şehir yaşatamazdı. Oysa Türkiye denmeye başlayan bu yarımada en uygun görülen başkent şehri İstanbul'du. Ama Atatürk kafasında başka başka şeyler tasavvur ediyor, o tasavvur ettikçe etrafındakiler "Bu adam çıldırması olmalı!" dercesine ona bakıyorlardı. Onun tasavvur ettiği şey şu idi: Bir şehir... O şehir ki medeniyetin merkezi, çağdaş Türkiye'nin başkenti... Sonra

bu düşüncelerini arkadaşlarına anlattı. Arkadaşları ona şaşkınlıkla bakıyorlardı. Nasıl olur da doğru düzgün yolu bile olmayan bir kasaba muasır medeniyetler seviyesine ulaşmak isteyen bir devletin başkenti olurdu? Onlar, "Sıfırın üzerinde medeniyet kurulmaz!" diyorlardı. Zira kurulacaktı. Çalışmalara başlandı. Tam beş mimar bu iş için kolları sıvadı. Yerli halk akın akın gelen insanlara şaşkınlıkla bakıyordu. Ama Atatürk fırsat buldukça halka karışıyor yapılması istenenleri, şikâyetleri tek tek dinleyerek ona göre tedbirler alıyordu.

Gün geçtikçe Atatürk'e yöneltilen sorular artıyor, o da artık bu durumu sonuca bağlamakta sabırsızlanmaya başlıyordu. Bir hafta sonra bir fikir öne sürdü. Zaten Ulus Meydanı o zamanki Ankara'nın en büyük meydanıydı ve TBMM de oradaydı. Bu meydan referans alınarak çalışmalar yapılmaya başlandı.

İki ayda bine yakın fidan dikildi. Çoğu yerde yeşil alanlar elde edildi. Falih Rifkî Atay bu sırada 'YEŞİL ANKARA' adlı makalesini yazdı ve Hâkimiyet-i Milliye' de yayımlandı.

ATATÜRK'ün başkenti kafasında tasarladığı gibi gözlerinin önünde şekilleniyordu ve bu şehir şekillendikçe ATA bundan ayrı bir haz duyuyor TÜRK milletine en büyük görevini yerine getirdiğini idrak ediyordu. Ama O yapmalı idi. Onsuz hiçbirinin yapılmasına imkân yoktu.

Bütün ümidini gençliğe bağlayan ATA; sen hiç merak etme, bu topraklar TÜRK ulusu var oldukça onundur ve senin dediğin gibi TÜRKİYE CUMHURİYETİ ilelebet payidar kalacaktır. Bu kara parçası TÜRK ulusu ile can bulmuştur.

KAYNAK: Falih Rifkî ATAY, Çankaya

ÜNİVERSİTEYE YERYEŞEN ÖĞRENCİLERİMİZ (2011 - 2012)

	Adı	Soyadı	Program Adı
1	DERYA	İNSAL	GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ/Tıp Fakültesi (İngilizce)
2	BÜŞRA	GEÇER	İSTANBUL KEMERBURGAZ ÜNİVERSİTESİ/Eczacılık Fakültesi (İngilizce)
3	EDANAZ	EREN	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Mimarlık Fakültesi/Mimarlık
4	TOLGA	GÜNAY	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ (İZMİR)/Mühendislik Fakültesi/İnşaat Mühendisliği (İÖ)
5	MERVE	SARIKAYA	ÇUKUROVA ÜN. /Mühendislik-Mimarlık Fakültesi/Bilgisayar Mühendisliği
6	RABİA	YEL	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik Fakültesi/Bilgisayar Mühendisliği
7	CANKAT	PAKSOY	ÇUKUROVA ÜN. /Mühendislik-Mimarlık Fakültesi/Makine Mühendisliği (İngilizce)
8	AYSUN	ÖÇKOMAZ	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik-Mimarlık Fakültesi/Harita Mühendisliği
9	TUĞÇE	ZOR	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik Fakültesi/Endüstri Mühendisliği
10	M. CİHAN	BİLGİ	CELÂL BAYAR ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik Fakültesi/İnşaat Mühendisliği
11	KÜBRA	GÜVENMAN	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik Fakültesi/Endüstri Mühendisliği (İÖ)
12	A. YAVUZ	ASLANTAŞ	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik Fakültesi/Bilgisayar Mühendisliği (İÖ)
13	AYDANUR SENA	KODAN	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik Fakültesi/Elektrik-Elektronik Mühendisliği (İÖ)
14	MERVE	YILMAZ	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik Fakültesi/İnşaat Mühendisliği (İÖ)
15	İSMAİL	GÜLYUVA	MELİKŞAH ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik-Mimarlık Fakültesi/Makine Mühendisliği
16	AYŞEGÜL	ERBAŞ	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ (KAYSERİ)/Mühendislik Fakültesi/Endüstri Mühendisliği (İÖ)
17	HAVVA	POLAT	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik Fakültesi/Gıda Mühendisliği
18	HALİT	İMREN	KARABÜK ÜNİVERSİTESİ/Mühendislik Fakültesi/Mekatronik Mühendisliği
19	HAKAN	ÇALIK	KARABÜK ÜNİVERSİTESİ/Mühendislik Fakültesi/Raylı Sistemler Mühendisliği (İÖ)
20	HARUN	ALTUNBAŞ	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik-Mimarlık Fakültesi/Harita Mühendisliği (İÖ)
21	KADİR	KILNAMAZ	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik Fakültesi/Makine Mühendisliği
22	HÜSEYİN	CEYLAN	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik Fakültesi/Makine Mühendisliği
23	SERTAN BURAK	ÇÖZELİ	OSMANIYE KORKUT ATA ÜNİVERSİTESİ/Mühendislik Fakültesi/İnşaat Mühendisliği
24	AYKUT	ÜSTEN	KARABÜK ÜNİVERSİTESİ/Mühendislik Fakültesi/Otomotiv Mühendisliği
25	GÜLHAN	BEKARLAR	MELİKŞAH ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik-Mimarlık Fakültesi/Mimarlık
26	AHMET	TOKTAY	MELİKŞAH ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik-Mimarlık Fakültesi/Elektrik-Elektronik Mühendisliği
27	SİNEM	İNAL	CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik Fakültesi/Elektrik-Elektronik Mühendisliği (İÖ)
28	RECEP KADİR	ÇELEBİ	CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik Fakültesi/Elektrik-Elektronik Mühendisliği (İÖ)
29	HATİCE KÜBRA	ALTUNOK	AKSARAY ÜNİVERSİTESİ/Mühendislik Fakültesi/İnşaat Mühendisliği (İÖ)
30	ÖMERHAN	KAYGIN	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik Fakültesi/Makine Mühendisliği (İÖ)
31	EMRE CAN	GÜNGÖR	CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik Fakültesi/Bilgisayar Mühendisliği
32	ESRA	KÖSE	MELİKŞAH ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik-Mimarlık Fakültesi/Bilgisayar Mühendisliği
33	MEHMET	CURA	NUH NACI YAZGAN ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik Fakültesi/Elektrik-Elektronik Mühendisliği
34	HÜSEYİN	AKDAĞ	KARABÜK ÜNİVERSİTESİ/Mühendislik Fakültesi/Bilgisayar Mühendisliği (İÖ)
35	İLKNUR	ÖZSELAHOĞLU	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik Fakültesi/Gıda Mühendisliği (İÖ)
36	M. ALİ	GÜVEN	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik Fakültesi/Gıda Mühendisliği (İÖ)
37	EMİNE	BEKTAŞ	MUSTAFA KEMAL ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik Fakültesi/Makine Mühendisliği
38	KÜBRA	ATASOY	GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi/Biyomühendislik
39	RAHİME	ÖZTÜRK	FIRAT ÜNİVERSİTESİ /Mühendislik Fakültesi/Bilgisayar Mühendisliği (İÖ)
40	MUSA	KARAGÖZ	ERZİNCAN ÜNİVERSİTESİ/Mühendislik Fakültesi/Elektrik-Elektronik Mühendisliği (İÖ)
41	AHMET KUDDUSİ	MORGÜL	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ (KAYSERİ)/Mühendislik Fakültesi/Malzeme Bilimi ve Mühendisliği
42	CEMAL	BUDAK	İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ/Mühendislik-Mimarlık Fakültesi/Yazılım Mühendisliği
43	SEVİM	İZCİ	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Sağlık Bilimleri Fakültesi/Hemşirelik
44	REYHAN	GÜLÜ	GÜLHANE ASKERİ TIP AKADEMİSİ /Hemşirelik Yüksekokulu
45	ALP FURKAN	EROL	FIRAT ÜNİVERSİTESİ /Veteriner Fakültesi
46	MİNE İLAYDA	BAYRALI	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Eğitim Fakültesi/Fen Bilgisi Öğretmenliği
47	ŞERİFE	SEYHAN	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Eğitim Fakültesi/Fen Bilgisi Öğretmenliği
48	BAHAR	GÖKSU	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Eğitim Fakültesi/Fen Bilgisi Öğretmenliği
49	BÜŞRA	TOPATAN	KASTAMONU ÜNİVERSİTESİ/Eğitim Fakültesi/İlköğretim Matematik Öğretmenliği
50	AHMET	ÇİMEN	ABANT İZZET BAYSAL ÜNİVERSİTESİ /Fen-Edebiyat Fakültesi/Matematik (İngilizce)
51	KEVSER	ERGÜL	AKSARAY ÜNİVERSİTESİ/Eğitim Fakültesi/İlköğretim Matematik Öğretmenliği

52	GÜLAY	DAL	GAZİ ÜNİVERSİTESİ /İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi/Kamu Yönetimi
53	FURKAN	BAYHAN	MELİKŞAH ÜNİVERSİTESİ /Hukuk Fakültesi
54	MUSTAFA	OKUYUCU	GAZİ ÜNİVERSİTESİ /İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi/Uluslararası İlişkiler (İÖ)
55	DÖNDÜ	ERYILMAZ	İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ /Eğitim Fakültesi/Sınıf Öğretmenliği
56	ZİŞAN	TATLI	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi/Uluslararası İlişkiler
57	ALPER	YILDIRIM	MELİKŞAH ÜNİVERSİTESİ /Hukuk Fakültesi
58	SİNEM	ASLAN	GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ /Eğitim Fakültesi/Sınıf Öğretmenliği
59	SAFA METE HAN	ÇOLAK	KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ/İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi/Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi
60	BURCU	GÖKSU	KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ /İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi/Uluslararası İlişkiler
61	CEMİLE SEDA	KEMALDAR	UFUK ÜNİVERSİTESİ /Hukuk Fakültesi
62	BAYRAM	KOCAKAYA	ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ /Nazilli İktisadi ve İdari Bil. Fakültesi/Uluslararası İlişkiler
63	ÖMER FARUK	SEVER	MELİKŞAH ÜNİVERSİTESİ /Hukuk Fakültesi
64	BETÜL	KÖMMECİ	MELİKŞAH ÜNİVERSİTESİ /İktisadi ve İdari Bil. Fakültesi/Siyaset Bilimi ve Uluslararası İliş.
65	ŞERİFE	KARADAĞ	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ /İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi/Uluslararası İlişkiler (İÖ)
66	EDA	DÜMAN	AHI EVRAN ÜNİVERSİTESİ /İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi/Uluslararası İlişkiler
67	MELİKE	GÖLBAŞ	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Edebiyat Fakültesi/Sosyoloji
68	AYŞEN	KENANOĞLU	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Eğitim Fakültesi/Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık (İÖ)
69	LEYLA	AKBULUT	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Eğitim Fakültesi/Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık
70	AYŞE NUR	SÖNMEZ	CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ /Edebiyat Fakültesi/Psikoloji
71	İHSAN KADİR	ÜNLÜEL	ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ/Biga İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi/İktisat
72	EDA	ERTUĞRUL	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi/İşletme
73	GAMZE	AĞCA	CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ /İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi/Maliye
74	ABDURRAHMAN	BİREKUL	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ /Alanya İşletme Fakültesi/Uluslararası Ticaret (İÖ)
75	MEHMET	ERDOĞAN	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi/İşletme
76	KEREM HULUSİ	GÖKALP	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi/İktisat (İÖ)
77	İRŞAD M.	KORKMAZ	GEDİK ÜNİVERSİTESİ /İktisadi ve İdari Bil. Fakültesi/Uluslararası Ticaret
78	KAAN	SAYIN	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ /İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi/İktisat (İÖ)
79	AYTUĞ	TAŞKIRAN	İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ /İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi/İktisat
80	AHMET YASİN	YEŞİLDAĞ	ANKARA ÜNİVERSİTESİ/Sağlık Bilimleri Fakültesi/Sağlık Kurumları Yöneticiliği
81	ŞEYMA BUKET	ALTIOK	GAZİ ÜNİVERSİTESİ /İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi/Maliye
82	AHMET FUAT	KÖSE	BİNGÖL ÜNİVERSİTESİ/İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi/İktisat
83	MEHMET FATİH	YAĞMUR	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ /Fen-Edebiyat Fakültesi/Bilgi ve Belge Yönetimi (İÖ)
84	BURAK FATİH	YALÇINKAYA	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi/İktisat (İÖ)
85	MERVE NUR	YILDIRIM	CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ /İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi/Maliye
86	RUMEYSA NUR	YILMAZ	MELİKŞAH ÜNİVERSİTESİ /İktisadi ve İdari Bil. Fakültesi/Uluslararası Ticaret ve İşletmecilik
87	AYŞE	KURTOĞLU	MARMARA ÜNİVERSİTESİ /Atatürk Eğitim Fakültesi/Sosyal Bilgiler Öğretmenliği
88	AYŞENUR	ALTUN	ANKARA ÜNİVERSİTESİ/İletişim Fakültesi/Radyo, Televizyon ve Sinema
89	ÖZGÜL	AVŞAROĞLU	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /İletişim Fakültesi/Radyo, Televizyon ve Sinema
90	BEHLÜLDANE	BAŞ	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Edebiyat Fakültesi/İngiliz Dili ve Edebiyatı (İÖ)
91	HAKAN	ŞEN	AHI EVRAN ÜNİVERSİTESİ /Sağlık Yüksekokulu/Hemşirelik
92	YEŞİM	BAL	ARTVİN ÇORUH ÜNİVERSİTESİ/Sağlık Yüksekokulu/Hemşirelik
93	TUNAHAN	AKPINAR	KAHRAMANMARAŞ SÜTÇÜ İMAM ÜNİVERSİTESİ/İlahiyat Fakültesi (İÖ)
94	SERVET	ZENGİN	ANKARA ÜNİVERSİTESİ/Eğitim Bilimleri Fakültesi/Okul Öncesi Öğretmenliği
95	MERVE	ERASLAN	ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ /Eğitim Fakültesi/Okul Öncesi Öğretmenliği
96	BÜŞRA	YILDIZ	CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ /Eğitim Fakültesi/Okul Öncesi Öğretmenliği
97	DOĞAN	DEVECİ	KAFKAS ÜNİVERSİTESİ /Eğitim Fakültesi/Okul Öncesi Öğretmenliği
98	EMRE	TOPAKLI	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik Yüksekokulu (İÖ)
99	GİZEM	EKİNCİ	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ /Sivil Havacılık Yüksekokulu/Sivil Hava Ulaştırma İşletmeciliği
100	TAYLAN	AKÇAKOCA	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ /Ceyhan Meslek Yüksekokulu/İnşaat Teknolojisi
101	İSMAİL	DEMİR	RECEP TAYYİP ERDOĞAN ÜN. /Turgut Kıran Denizcilik Yük./Deniz Ulaştırma İşletme Müh.
102	HACI AHMET	SARIKAYA	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ /Açıköğretim Fakültesi/Adalet (Açıköğretim)
103	RECEP	DURMAZ	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ /Açıköğretim Fakültesi/Sosyal Hizmetler (Açıköğretim)
104	ŞEYMA	KAYA	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ /Açıköğretim Fakültesi/İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)

ÇANAKKALE RUHU

Didem Ceren ÖZTÜRK
10 - F 600

Siz hiç Çanakkale'ye gittiniz mi? Denizin o kan kokan kırmızısına dalıp o maviliğe kırmızı hüznü salan şehitlerimizi düşündünüz mü? Ya da gecenin bir yarısında vatani uğruna hayatını veren insanların karanlığın içinden gelen sesini duydunuz mu? Ben duydum. İçinizde öyle derin fırtınalar kopuyor ki gözlerinize anlamını bilmediğiniz çiğ taneleri düşüyor. Belki ağlıyor, belki kahroluyorsunuz ama o her adım atışında üstlerine bombalar, kurşunlar şarapnel parçaları yağın şehitleri düşündüğünüzde yüreğiniz bir parça daha eriyor. Çanakkale'de şehitlikleri gezerken bizim yaşımızda ya da bizden birkaç yaş büyük kardeşlerimizin mezarlarını gördüm. Onların da bizim gibi hayalleri vardı, kim bilir... Ama onlar hayallerini gerçekleştirmek yerine hayatları pahasına savaşa gittiler. Arkalarında analarını, bacılarını, sevdiklerini, sevenlerini bıraktılar. "Gidip de dönmek var." diyerek ellerini öptüler babalarının.

Neden bu kadar acı sözler düşüyor dudağımdan kalemime? Eğer o yiğitler, o kurşunlara göğüs gerip yüreklerinden kocaman surlar örüp kazanmasalardı o savaşı, işte o zaman biz de olmazdık. Belki başka devletlerin himayeleri altına girip bugünkü özgürlüğümüze kavuşamazdık. Bugün o yiğitler sayesinde varlığımızı sürdürüyoruz.

Çanakkale'nin elimizden alındığını bir düşünsenize! Tanımadığımız insanların Türk topraklarını aldığını ve özgürce "Burası benim!" dediğini... Dedelerimizin, atalarımızın ve eşlerine, yavrularına ve en önemlisi vatanına bir parça yardımı dokunsun diye sırtında kurşun taşıyan analarımızın kanlarıyla sulanmış topraklarımızın bir başkasına ait olduğunu... Düşünmesi bile korkunç! Yüreğim bir nebze daha parçalanıyor içimde. Kendi kendime diyorum ki: "O savaşta mağlup olsaydık şimdi bu bağımsız topraklar bizim olur muydu? Kendi vatanımız

üzerinde özgürce yürüebilir miydik? Düşmanlarımız önce Çanakkale'yi sonra İstanbul' u ve sonra... Ama Türk askeriydi onlar! Verir miydiler bu vatani eloğluna? "Hayır!" Allah Allah diye inleyen sesleriyle savundular bu toprakları.

Acaba kırmızıya çalmasaydı deniz, bu kadar hüznü dans etmeseydi yapraklar rüzgârla, kanla sulanmasaydı bu topraklar, değerini bilir miydik? Aslında ülkemizin her yeri gurur kokan topraklarla örtülü değil mi?

Dünden bugüne onlarca savaş olmadı mı? Vatan uğruna bu topraklar kanla sulanmadı mı? Doğudan batıya onca insan şehit olmadı mı? Nasıl bilmezdik değerini, nasıl!

Onlar öyle onurlu ve gururluydular ki yüreklerinin tam ortasına demirden ateş topları saplansa bile yüzlerinde vatani uğruna can vermenin sevincini taşıyorlardı. Ey Türk Askeri! Sen ki cephenin ardında nasır tutan ellerinle savaşırken düşmanların neden savaştıkların bile bilmiyorlardı.

Çanakkale yakılıp yıkılırken ve üstümüze bombalar yağarken düşmana inat, kadere inat ve gözlerini kaparken kırmızı yağmurlar altında ölüme inat yeni bir zafer kazanmanın sevinciyle dört elle sarıldın toprağına. İçine çekerken deniz kokusunu, gözlerin doldu. Ama baş eğmedin. Sıradan önemsiz bir gün değil bugün! Eğer bugün buradaysak, bugünü anabiliyorsak, bu zaferi kutlayabiliyorsak onların sayesinde. "Çanakkale Geçilmez!" dediler ve geçirmediler. Bu toprakların kıymetini biz bilmezsek başkaları bilir.

Ey Anadolu' nun her tarafından gelip bu topraklarda yatanlar! Gözünüz arkada kalmasın. Biz bu aziz vatani ister gecenin kör karanlığında ister aydınlıkta olsun, kimselere bırakmayacağız. Çanakkale aslımızdır ve aslımızı unutmayacağız!

KAYSERİ LİSESİ MARŞI

*Kayseri Lisesinin nura koşan gençleri
Güzel Anadolu'ya güneşler taşıyacak
Bu mefkûre oldukça azmimizin rehberi
Cehalet boğulacak ilm ü fen yasayacak*

*Güçlüyüz kuvvetliyiz, imanlıyız hepimiz
Yasasın genç Türkiye, yasasın mektebimiz*

*Asrımızda teceddüt namına her varsa
Biz ona varacağız bir hamlede bir hızda
Hangi bir mâni bizi bu yolda karşılarsa
And içtik yıkacağız millî irfanımızla*

*Güçlüyüz kuvvetliyiz, imanlıyız hepimiz
Yasasın genç Türkiye, yasasın mektebimiz*

Faruk Nafiz ÇAMLIBEL

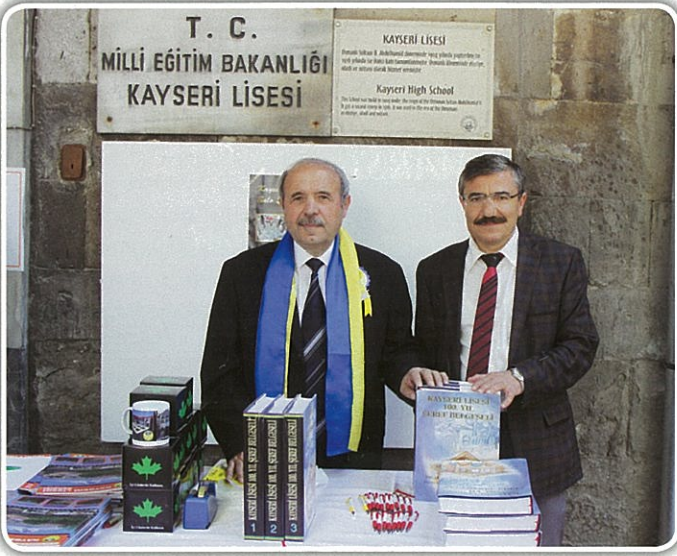

100. YIL ŞEREF BELGESELİ

Yusuf ÖZMERDİVENLİ
Kayseri Lisesi Fizik Öğretmeni
Müdür Yardımcısı
100. Yıl Belgeseli Hazırlama Komitesi Bşk.

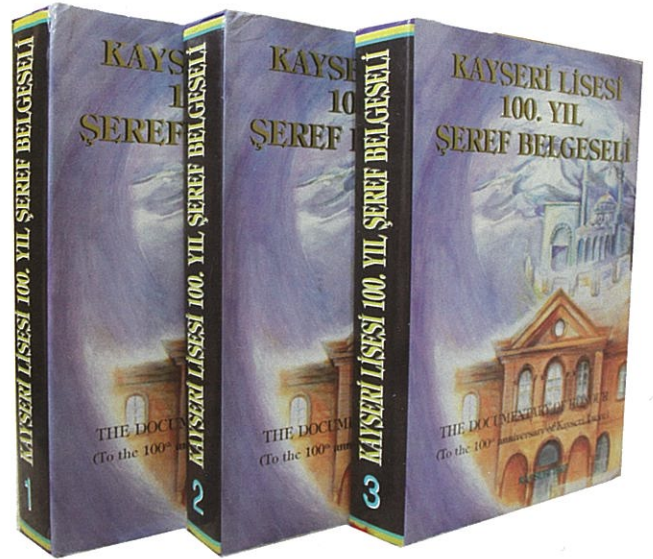
KAYSERİ LİSESİNİN 100 YILLIK HAFIZASI

KAYSERİ LİSESİ 100. YIL ŞEREF BELGESELİ

Bu eseri hazırlamaktaki amacımız, geçmişin mirasını ve gururunu paylaşmak, Kayseri Lisesi arşivini tozlu raflarından kurtarıp gelecek nesillere, Türk halkının hizmetine sunmaktır. Tarihi şan ve şerefle dolu ve böylesine görkemli bir geçmiş olan Kayseri Lisesinin Türk Milli Eğitimi'ne hizmetlerini, geçmişe açılan pencereden insanlık âlemine seyrettirmek; zamanın sonsuz belleğinde, dünden bugüne, bugünden yarına aktarmaktır. Bu yoldaki çalışmalarımızda damla, su oldu. Yükselen Türkiye'nin yükselen değerlerinin en yüksek kürsüsünden sesleniyor. Bugün Kayseri Lisesi müstesna kadrosu; duyarlı, Millî Eğitimi'nin amaçları ve Atatürk ilkeleri doğrultusundaki eğitim politikası ve milletimizin teveccühünü gösteren ilgisi ile inşallah daha nice yüzyıllara damgasını vuracaktır.

İnsanın yitirmeye yüz tutmuş değerlere, acı tatlı anılara, kaybettiklerine kısaca eskiye bağlı kalması hoş bir şey tabii. Dün unutulmamalı ki yarın gerektiği gibi yaşanabilsin.

3 Ciltlik 100.Yıl Şeref Belgeselini Temin Etmek İçin Aşağıdaki İletişim Adreslerinden Bize Ulaşabilirsiniz.

ADRES: Kayseri (Anadolu) Lisesi Tacettin Veli Mahallesi İnönü Bulvarı No.72 Melikgazi - KAYSERİ
Telefon : 0 352 222 89 04 / E-Posta : mail@kayserilisesi.net

NOT:

Başta emekli öğretmenimiz Yusuf ÖZMERDİVENLİ olmak üzere bu değerli eserin hazırlanmasında emeği geçen herkese Kayseri Lisesi olarak teşekkürü bir borç biliriz.

“TAŞ MEKTEP”Lİ BİR ADSIZ KAHRAMAN: BAŞKATIPZADE TEĞMEN RAGIP BEY

Yusuf ÖZMERDİVENLİ

Müslüman Türk Milleti'nin her üç hanesinden birisinin körpecik fidanının; kınalı koç yiğidinin yıllardır hem bedeniyle, hem ruhuyla nöbet tuttuğu o kutsal mekan!... «Şehitler Diyarı» lakabı ile ünlenen aziz vatan parçası! Bu vatan parçasını koruyan onlarca, yüzlerce, hatta binlercesinden birisi de geçmişin garip tozlu sayfalarında kalan Kayserili adsız kahramanlardan Başkatıpzade Teğmen Ragıp Bey, 1907 Kayseri Lisesi mezunudur.

Tarihin tozlu sayfalarını karıştırdığımızda Kayseri Lisesi'nin yetiştirdiklerinden kimlere rastlamıyoruz ki? Onlar bu toprağın insanıydılar. Erciyes'in bağrında doğmuşlardı ya da yaşamışlardı. Bu ülke için bu millet için kan verdiler, can verdiler, düşmanla mücadele ettiler.

İşte bunlardan birisi de Kayseri Lisesi mezunu Sarıkamış kahramanı Başkatıpzade Teğmen Ragıp Beydir.

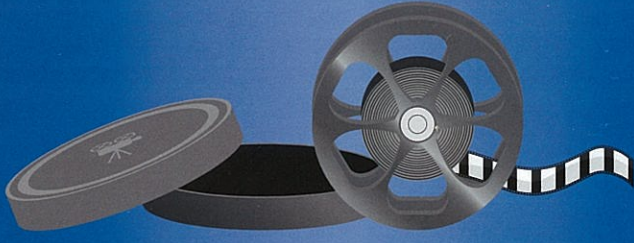
Sayın Ahmet Sivacı'nın Erciyes Gazetesinde yayınlanan "Adsız Kahramanlar" isimli araştırma yazı serisinden öğreniyoruz ki Başkatıpzade Teğmen Ragıp Bey 1889 yılında Kayseri'nin Cami Kebir Mahallesinde dünyaya gelir. Ahmet Paşa İbtidai Mektebinden sonra Kayseri Lisesi'ne (Kayseri Sultanisi) kayıt olur. 1907 yılında iyi derece ile mezun olur. Yüksek öğreniminden sonra seferberlik ilan edilir. Teğmen rütbesiyle Sarıkamış'a gönderilir. Osmanlı ordusu Sarıkamış'ta bozguna uğrar. Burada doksan bine yakın askerimizin soğuktan donması üzerine 1916 yılında Ruslara esir düşer. 6 Mart 1917 yılında Sibiryası Grasnoyarsk'a gönderilir. Buradaki esirler arasında Kayserili İsmail Hakkı Bey ve yine Kayseri Lisesi öğretmenlerinden Ahmet Cevdet (Çitoğlu) efendiler de vardır.

Teğmen Ragıp Bey esir kaldığı sürece Almanca, Macarca ve Rusça öğrenir. Rusya'dan sonra Türkistan, Hindistan gibi yerlere gönderilir. Uzun, hasret dolu, macera dolu bir esaret hayatından sonra 9 Aralık 1922'de yurda döner. 3 ay Kayseri'de kaldıktan sonra yeniden Batı Cephesi'ne çağrılır. Daha sonra Diyarbakır, Karadağ, Mirdadin gibi yerlerde çıkan isyanlarla mücadele eder. Nihayet 18 Haziran 1925 yılında terhis olur.

1950 yılında bir Kayseri Liseli olarak üzerine düşen görevi yerine getirmiş olmanın gururunu, huzurunu duyarak ve derin izler bırakarak hayata gözlerini yumar. Onun fırtınalı ve çileli hayatını kendisinden sonra oğlu Ahmet Güven "Yaşam Öyküm" adı altında kitaplaştırmıştır.

Eskiden düzenli arşiv kayıtları tutulmadığından veya Başkatıpzade Teğmen Ragıp Bey kadar şanslı olup yakınları tarafından yaşantıları kitaplaştırılmadığından taniyamadığımız, fedakârlıklarından haberdar olamadığımız onlarca, yüzlerce hatta binlerce Kayseri Lisesi mezunu mensubu, Kafkaslar, Sarıkamış, Anadolu, Çanakkale ve diğer cephelerde vatan müdafaasında üzerlerine düşen görevi yeri ve zamanı geldiğinde hakkıyla yapmışlardır.

Allah hepsinden razı olsun...

TAŞ MEKTEP FİLMİNİN TANITIM KOKTEYLİ OKULUMUZDA YAPILDI

15 Şubatta gösterime girecek olan ve Sakarya Savaşı'nda şehit düşen Kayseri Lisesi öğrencilerini konu alan Taş Mektep filminin tanıtım kokteyli 12.02.2013'te okulumuzda yapıldı.

Okulumuzda düzenlenen tanıtım kokteyline Valimiz Sayın Şerif Yılmaz, Büyükşehir Belediye Başkanı Sayın Mehmet Özhasaki, Vali Yardımcısı Davut Haner, Melikgazi Kaymakamı Hasan Karahan, İl Millî Eğitim Müdürü Bilal Yılmaz, protokol üyeleri, filmin yapımcı, yönetmen ve oyuncularını ile okulumuzun eski mezunları ve öğrencileri katıldı.

Kokteylde okul korumuzla birlikte eski mezunlar ve davetliler ünlü şairimiz Faruk Nafiz Çamlıbel'in yazdığı Kayseri Lisesi Marşı'nı söylediler. Kayserili şair Fazıl Ahmet Bahadır da şehit öğrencilerimiz anısına yazdığı Liseli Şehitler Destanı adlı şiirini okuyarak davetlilere duygusal anlar yaşattı.

Okulumuzdaki müzeleri gezen Valimiz Sayın Şerif Yılmaz, Okul Müdürümüz İsmet Erbaş'tan bilgiler aldı.

Sayın Valimiz ve davetliler filmin özel gösterimi için Forum Kayseri AVM'deki sinema salonuna geçerek filmi izlediler. Duygusal anların yaşandığı filmin sonunda izleyiciler, filmi ve oyuncularını ayakta alkışladılar.

Valimiz Sayın Şerif Yılmaz ve Büyükşehir Belediye Başkanı Sayın Mehmet Özhasaki, film gösteriminden sonra yönetmen ve oyuncularına çiçek vererek film ekibini tebrik ettiler.

TAŞ MEKTEP'TE MEZUNLARIN BÜYÜK BULUŞMASI

Kayseri Lisesi mezunları ve eski öğretmenleri, 120 yıllık tarihi Kayseri Lisesinde buluştu. Kayseri Lisesi Mezunları Platformu'nun düzenlediği etkinliğe katılan eski mezunlar, arkadaşları ve yıllar önceki öğretmenleriyle hasret giderdi.

Büyükşehir Belediyesi mehter takımı, 120 yıllık tarihi okulun bahçesinde marşlar çaldı. Daha sonra etkinlik için çeşitli illerden ve Kayseri'den bir araya gelen yaklaşık 1000 kişilik grup, boyunlarına taktıkları okulun renklerine ait sarı-lacivertli ipek atkılarla 30-40 yıldan bu yana görmedikleri arkadaşları ile buluştu. Okulun eski öğretmenlerinden, 11'inci Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün de coğrafya öğretmeni Mefkure Kılıçarslan başta olmak üzere Mustafa Vurdum, Gülderen-Feridun Caner, Mehmet Yavrucu, Nesrin- Bedri Balcıoğlu, Selin- Mustafa Özsoy, Kadir Özdamarlar, İrfan Tekiner, Mehmet Ateş, Yusuf Özmerdivenli, Mustafa Erdoğmuş, Nermin Belirgen, Ziynet Varol, Yusuf Akbudak, Tuncer Erten sarıldıkları öğrencilerine el öptürüp, eski günleri andı.

Sakarya Savaşı'nda şehit düşen Kayseri Lisesi öğrencileri adına yapılan heykele mezunlar platformu adına çelenk konulup saygı duruşunda bulunuldu. Daha sonra tarihi binada İstiklal Marşı ve Kayseri Lisesi Marşı eski mezunlar ve öğrenciler tarafından okundu. Katılımcılara Kayseri Lisesinin kuruluş ve geçmişini anlatan belgesel izletildi. Eski mezunlar sucuk-ekmek, aşure, meyve suyu ikramından sonra, yıllar önce okudukları sınıflarını gezdi.

TÜBİTAK PROJE YARIŞMALARINDA KAYSERİ LİSESİNDEN İKİ DALDA BÖLGE ÜÇÜNCÜLÜĞÜ

2013 Tübitak Proje Yarışmaları için Kayseri bölgesini oluşturan Aksaray, Kayseri, Kırşehir, Nevşehir, Niğde, Sivas, Yozgat illerindeki okullardan toplam 689 proje başvurusu yapılmıştır. 110 proje bölge sergisine davet edilmiştir. Bu yarışmanın sağlıklı ve objektif bir şekilde yapılabilmesi için bölgemizdeki üniversitelerden alanında uzman Profesör, Doçent ve Yrd. Doçentlerden müteşekkil değerli jüri üyeleri görevlendirilmiştir.

Okulumuzdan bölge sergisine seçilmeye hak kazanan Sosyoloji, Matematik ve Tarih projeleri bir hafta boyunca Melikşah Üniversitesinde sergilenmiştir. Matematik ve Tarih alanındaki projelerimiz kendi alanlarında bölge üçüncülüğü elde etme başarısı göstermiştir. Projelerde görev alan tüm öğretmenlerimize teşekkür ediyoruz.

BOYUTLAR ARASINDAKİ SAYISAL BAĞINTILAR

Danışman Öğretmen : Mustafa ULUTAŞ - Matematik Öğrt.
Öğrenciler: Okan AVCI - Muhammet AKGÜN

Geometride iç açıları 90 olan çok boyutlu geometrik şekillerin içerisindeki diğer boyutların sayısı elde ettiğimiz formül ile bulunabilmektedir. Çok boyutlu şekiller: 0. boyut Nokta, 1. boyut Ayrıt, 2. boyut Yüzey, 3. boyut Küp, 4.boyut Hiper Küp, 7. boyut Oversoul, 8. boyut Gezegenel Logos, 9. ve 10. boyutlar Solar Elohim, 11. ve 12. boyutlar ise Stellar Elohim ve daha birçok boyuta sahip şekillerdir. Zaten 3. boyuttan sonraki boyutlar da insan algısı için anlam ifade edemeyecek kadar komplikedir. Formüldeki x çok boyutlu şeklin boyut sayısı, y ise çok boyutlu şeklin içerisindeki bulmak istediğimiz boyutun sayısıdır. Bu formül ile yukarıda saydığımız ve diğer çok boyutlu şekillerin köşe sayısı, ayrıt sayısı, yüzey sayısı, hacim sayısı ve içerisindeki diğer boyutlar daha kısa bir yol ile bulunabilmektedir.

"120 YILLIK TAŞ MEKTEP" TEN MEZUN KIZ ÖĞRENCİLERİN SOSYAL HAYATA VE ÇALIŞMA HAYATINA KATKILARI

Danışman Öğretmen : Kubilay ALPER-Tarih Öğrt.
Öğrenciler : Ayşe Nur COŞKUNYÜREK- Songül ASDEMİR

120 Yıllık "Taş Mektep" Kayseri Lisesi 1893'te II.Abdülhamit'in imparatorlukta başlattığı eğitim hamlesinin ürünüydü.Bu eğitim yuvası Kayseri'nin havasını hızla değiştirdi.Okumak isteyen öğrencilere yetmez oldu.Kayseri Lisesi Osmanlı Devleti'nde misyoner faaliyetlerin önünde set oldu.Cumhuriyet Dönemi'nde Kayseri'deki insanlara umut ,1928 Harf Devrimi sonrası da okuma yazma seferberliğinin kalbi olmuştur.1937-1938 eğitim öğretim yılından itibaren de kapılarını kız öğrencilere açmış ; onların da çalışma hayatına katılmalarını sağlamış,sosyal ve kültürel hayata katkıda bulunmalarının önünü açmıştır.

1937'den 1997'ye kadar geçen sürede kız öğrencilerin sayısı sürekli artmıştır.Kayseri Lisesi Kayseri,Türkiye ve Dünya'ya açılan bir kapı olmuştur.Yetiştirdiği kız öğrenciler çalışma hayatına renk getirmiş ,sunduğu hizmetle birçok akademisyen,avukat,doktor,öğretmen yetiştiren bir ocak olmuştur.

Proje kapsamında kız öğrencilerin karşılaştıkları zorlukları,yaptığımız röportajlarla ortaya koymaya çalıştık.Kızların okumayacağı ile ilgili gelenekselleşmiş algıların nasıl değiştiğini ,Kayseri Lisesi'nin buna katkısını ;eğitim sürecindeki karşılaşılan zorluklar ve ardından gelen başarıları asırlık Taş Mektep'in mezun ettiği öğrenciler bize göstermektedir.Kız öğrencilerimiz okudukça ailelerine ve çevrelerine olumlu yönde etki etmiştir.

NASIL GAYSERİLİ OLUNUR? (HACILAR İLÇESİ ÖRNEĞİ)

Danışman Öğretmen: Meliha ÇADIR - Felsefe Grubu Öğrt.
Öğrenci: Seçil ERUCU

Kayseri ilinin on altı ilçesinden yüzölçümü itibariyle en küçüğü olan; ancak Kayseri ve Türkiye ekonomisinde büyük payı bulunan "rol model" niteliği ile tüm il ve ilçelere örnek teşkil edebilecek Hacılar ilçesi, son yıllarda gösterdiği sanayi atılımıyla sosyo-ekonomik anlamda "Gayserili olma" felsefesinin göstergesi olmuştur.

Hacılar ilçesi iklim özellikleri, sulama imkanı ve toprak yapısı itibariyle tarıma elverişli değildir. Bu nedenle de geçimini tarımdan sağlayamayan halk, rotasını ticaret ve sanayiye çevirmek zorunda kalmıştır.

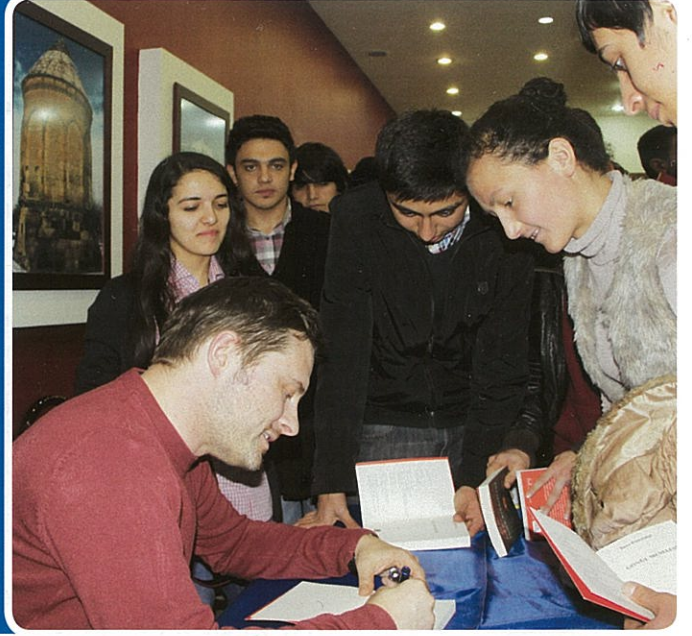
1930'lu yıllarda başlayan dokumacılık ve devamında gelen halıcılık, Hacılarının çarşı pazarda itibarını sağlamış, küçük çapta da olsa halkı ticarete alıştırmıştır. 1960'lı yıllara kadar devam eden "dumansız fabrika" diye tabir edilebilecek dokumacılık, iktisadi açıdan halkı rahatlatmıştır.

1960'lı yıllardan sonra artık Hacılar insanına sanayi kapıları açılmıştır. Eski Sanayi'nin kurulması ile yerel yöneticiler, sanayide çalışmak ve okumak için Kayseri'ye giden halka düzenli otobüs seferleri ve indirimli bilet imkanı sunmuştur.

Gerek yerel yönetimlerin gerek Hacıların müteşebbislerin ve gerekse çalışan Hacılar halkının, Kayseri ve Hacılar'da asıl sosyo-ekonomik hayatın başlangıcı olan ahilik geleneğinden aldıkları ilhamı büyük bir titizlikle günümüze yansıtmaları, taktire şayandır. Öyle ki ticaret ve sanayi girişimlerini vakıf hizmetleriyle taçlandırarak ülkemizde ve tüm dünyada adından söz ettiren hale gelmiştir.

Günümüzde bir sanayi ve ticaret odağı olan Hacılar, coğrafi şartların olumsuzluğu başta olmak üzere, birçok etkenin tetiklediği, tarım toplumundan sanayi toplumuna geçiş sürecinde bir yandan kaçınılması mümkün olmayan değişimi yaşarken diğer yandan da bizi biz yapan değerlerimize sahip çıkarak yola devam ettiğini her daim göstermiştir.

YAZAR "TUNA KİREMITÇİ" KAYSERİ LİSESİNDE ÖĞRENCİLERİMİZLE BULUŞTU

Kayseri ve İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğünün ortaklaşa yürüttüğü 'Yazarlar Okullarda Projesi' kapsamında Yazar Tuna Kiremitçi öğrencilerimizle buluştu. Kayseri Ticaret Odası konferans salonunda düzenlenen söyleşi programında yazar Tuna Kiremitçi sanat, edebiyat ve kitap okuma konusunda fikirlerini paylaştı. Daha sonra proje kapsamında öğrencilerimize dağıtılan "Gönül Meselesi" adlı romanı hakkında öğrencilerimizle sohbet eden Tuna Kiremitçi, kitapla ilgili soruları cevapladı. Büyük bir ilgiyle takip edilen programın sonunda İlçe Milli Eğitim Müdürümüz Mustafa Dikmen, Şube Müdürümüz Fatih Eroğlu ve Okul Müdürümüz İsmet Erbaş tarafından yazarımıza günün anısına hediyeler takdim edildi ve öğrencilerimiz okudukları Gönül Meselesi adlı romanlarını imzalattılar.

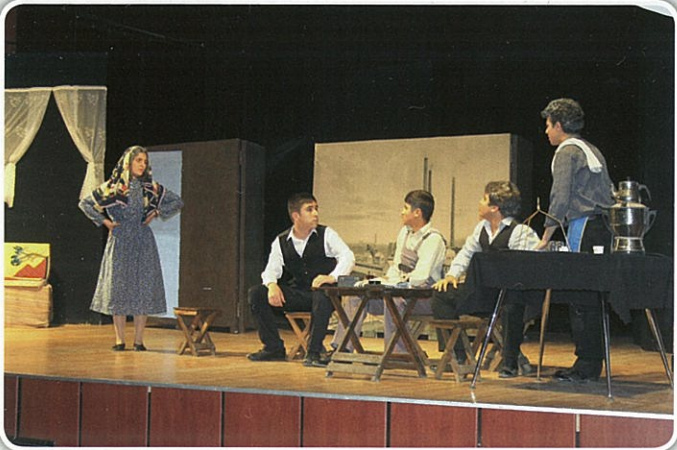
KAYSERİ LİSESİ TİYATRO TOPLULUĞU BAŞARIYA DOYMUYOR

Salih ATAÖĞLU
Tiyatro Kulübü Rehber Öğretmeni

Geçtiğimiz yıl BEKÇİ MURTAZA adlı oyunla ekibimiz Antalya ve Kayseri'de sahne aldı. Antalya'dan 3 ödülle döndü. İsmail AKKILIÇ ve Alperen AKKOÇ erkek oyuncu ödülüne layık görülürken Salih ATAÖĞLU yönetmen ödülünün sahibi oldu. Kayseri'de ise tam bir kahkaha tufanı yaşandı. Ekibimiz festivale damga vurarak 4 ödül aldı. Yine İsmail AKKILIÇ ve Alperen AKKOÇ erkek oyuncu ödülleri alırken Salih ATAÖĞLU yönetmen ödülünün sahibi oldu. Ekibimiz üstün performansı ile jüriden OYUN ÖDÜLÜ'nü almaya da hak kazandı.

8 yıldan bu yana çalışmalarına ara vermeden devam eden ' Kayseri Lisesi Tiyatro Topluluğu ' bu yıl da Kayseri Büyükşehir Belediyesi tarafından düzenlenen tiyatro festivalinde sahne aldı. Üstün Dökmen'in yazmış olduğu KOMŞU KÖYÜN DELİSİ adlı oyun 24 Mayıs Cuma saat : 20.00 'de Kayseri Şehir Tiyatrosu'nda izleyiciyle buluştu. Tarihinde sayısız ödüller kazanan tiyatro ekibimiz bu yıl da çok iddialı. Bu yılki oyunumuzun yönetmenliğini Salih ATAÖĞLU ve Okan Celal GÜNGÖR üstlenirken, yönetmen yardımcılıklarını İsmail AKKILIÇ ve Alperen AKKOÇ yaptı.

İL MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRÜMÜZ KAYSERİ LİSESİNİ ZİYARET ETTİ

İl Milli Eğitim Müdürümüz Bilal Yılmaz Okulumuzu ziyaret etti.

Öğrencilerimizce hazırlanan Kutlu doğum haftası etkinliklerini izleyen İl Milli Eğitim Müdürümüz, daha sonra Okul Müdürümüz İsmet Erbaş'tan okul hakkında bilgi aldıktan sonra öğretmenlerle bir araya geldi.

İl Milli Eğitim Müdürümüz Bilal Yılmaz öğretmenlere yaptığı konuşmada, "Nasıl bir öğretmenlik sergiliyoruz, bunu sorgulamamız lazım. Öğretmen, öğrencinin belleğinden silinmemelidir, öğretmenliğin sermayesi sabır ve sevgidir. Hangi işi yaparsak yapalım sevgi başarının anahtarıdır. Çocuklarımızın duygu mekanizmalarını iyi çalıştırmalıyız, bu memleketin geleceğini inşa edecek gençleri sizler, bizler yetiştiriyoruz. Yükümüz ağır, hepimiz birlik olarak kader arkadaşlığı yaparsak başarı kendiliğinden gelir. Sevgi, ilgi, emek, başarı demek, iyi gelecek demek" dedi.

İLÇE MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRÜ OKULUMUZU ZİYARET ETTİ

Melikgazi İlçe Milli Eğitim Müdürümüz Sayın Mustafa Dikmen ile İlçe Milli Eğitim Şube Müdürümüz Sayın Fatih Eroğlu 19 Nisan 2013'te okulumuzu ziyaret etti. Öğretmenlerimizle bir sohbet toplantısına katılan Mustafa Dikmen eğitim konusundaki deneyimlerini aktararak öğretmenlerimizin sorunlarını dinledi.

Kayseri Lisesi Öğretmen ve Öğrencileri Tarihi "Haydar Bey Köşkü"nü Gezdi

14. yüzyılın ikinci çeyreğinde kesme taşlarla inşa edilmiş İlhanlı Eretna beylerinden Haydar Bey'in yaptırmış olduğu av köşkü Kayseri Lisesi 11. sınıf öğrencileri ve Felsefe Grubu Öğretmeni Meliha Çadır, İngilizce Öğretmeni Çiğdem Karakuş ve Almanca Öğretmeni Fatma Sarı eşliğinde gezilmiştir.

Selçuklu mimari tarzında yapılmış olan köşk, işletme müdürü tarafından öğretmen ve öğrencilerimize tanıtılmıştır. Gezi esnasında öğrencilerimiz köşkün eklentisindeki at çiftliğinde at binış dersi de almıştır.

KISA FİLM YARIŞMASINDA KAYSERİ LİSESİNDEN BİR TÜRKİYE DERECESİ DAHA

Ankara – Çankaya İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından bu yıl 6.sı düzenlenen ' GENÇLİĞİN GÖZÜNDEN LİSELERARASI KISA FİLM YARIŞMASI'nda lisemiz yıllardır boy göstermektedir. Ekibimiz önceki yıllarda SUSKU ve ÖLÜMSÜZLER adlı 2 filmiyle TÜRKİYE 2.si olmuştu. Bu yıl ise FEDAI ' Vatan Adanmış Hayatlar ' adlı kısa film, yarışmada ilk olarak 207 film arasında en iyi 10 film arasına girme başarısı göstermiş, daha sonra da 23 Mayıs 2013'te Ankara'da yapılan derecelendirme töreninde ise Türkiye 5. si olmaya hak kazanmıştır. Filmin sorumlu öğretmenliğini Salih ATAÖĞLU üstlenirken yönetmenliğini İsmail AKKILIÇ ve Naz KURUŞCU yaptı.

YAZARLARDAN OKULUMUZA ZİYARET

İl Milli Eğitim Müdürümüz Sayın Bilal Yılmaz, İstanbul İl Milli Eğitim Müdürü Sayın Dr.Muammer Yıldız ve beraberindekiler, YAZARLAR OKULLARDA projesi kapsamında çeşitli okullarda öğrencilerle bir araya gelen Yazar Yalvaç Ural, Ali Çolak, Yusuf Çopur, Nevzat Bayhan ve Tuna Kiremitçi ile birlikte okulumuzu ziyaret ettiler. Okul Müdürümüz İsmet Erbaş'tan Kayseri Lisesi hakkında çeşitli bilgiler alan konuklarımız, tarihi binamızı ve okulumuz bünyesindeki müzeleri gezip hatıra fotoğrafı çektirdiler.

24 KASIM ÖĞRETMENLER GÜNÜ TÖRENİ

24 Kasım Öğretmenler Günü okulumuzda düzenlenen bir tören ile kutlandı. Bu özel güne okulumuz öğretmenleri ve okul aile birliği üyelerimizin yanı sıra Kayseri Lisesinde çalışmış emekli öğretmenlerimiz Mustafa Erdoğmuş, Yusuf Özmerdivenli, Ahmet Çakır, Nurşen Özdamar, Asım Erkan, Yusuf Akbudak, Genç Osman Mart da katıldı. Gecede öğretmenlerimiz konuşmalar yaptı, şiirler okudu. Okul idaresinin öğretmenler için hazırladığı küçük hediyeler de öğretmenlere teker teker takdim edildi. Bu anlamlı günde bizleri yalnız bırakmayan emekli öğretmenlerimize ve okul aile birliği üyelerimize teşekkür ediyoruz.

ERKİLET 12. HAVA ÜSSÜ GEZİSİ

Geziye Müdür Başyardımcımız Nihat Işık, Gezi Tanıtma ve çevre Koruma Kulübü Rehber Öğretmenleri Çiğdem Karakuzu, Alper Tanrıkulu, İngilizce Öğretmenimiz Martı Emel ve 80 öğrencimiz katıldı. Gezide, öğrencilerimize Üs Komutanlığınca uçakları tanıtan bir konferans verildi ve Yarbay Ali Öztürk ile söyleşi yapıldı. C-160 kargo uçaklarını gezen öğrencilerimiz pilot koltuğunda hatıra fotoğrafı çektirdiler. Gezinin sonunda komutanlıkça sucuk ekmek ikram edildi.

18 MART ŞEHİTLER GÜNÜ

Okulumuz öğrencileri, Kayseri Garnizonu Hava Şehitliğinde düzenlenen 18 Mart Şehitler Günü anma programında. Programda 10-B ve 10-E sınıfı öğrencilerimiz ile Müdür Başyardımcımız Nihat IŞIK, Beden Eğitimi öğretmenimiz Gökhan KOÇYİĞİT, Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenimiz İbrahim MAZLUM yer almış ve okulumuz 11-E sınıfı öğrencilerinden Bahadır ABALI, Kemalettin KAMU'nun "İSTİKLÂL ORDUSU ŞEHİTLERİNE" şiirini seslendirmiştir.

BONUS HOCA ÖĞRENCİLERİMİZLE BULUŞTU

Doğu Akdeniz Üniversitesi ve okulumuz işbirliği ile düzenlenen programda öğrencilerimiz ile bir araya gelen eğitimci yazar Süleyman Beledioğlu (Bonus Hoca), 18 Nisan 2013 Perşembe günü saat 10.00'da Özel Merve Ortaokulu konferans salonunda öğrencilerimize "Stresin Kaynağı ve Baş Etme Yöntemleri" konusunda konferans verdi.

KAYSERİ LİSESİ ÖĞRETMEN VE ÖĞRENCİLERİ YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİNDE

Yeditepe Üniversitesi her yıl Mayıs ayında kendisine öğrenci gönderen liseleri belirleyerek gruplar halinde üniversite tanıtımı ve çeşitli etkinliklerle İstanbul gezisi yaptırmaktadır. Bu kapsamda okulumuz 24-25-26 Mayıs arası Yeditepe Üniversitesine davet edilmiştir. Tanıtım ve gezi programına okulumuz öğretmenlerinden Gazi AKKAŞ, Naci GÖKŞEN, öğrencilerden Elmas KILIÇOĞLU, Mustafa Kaan SOLMAZ, Veli KARAMEŞE katılmışlardır.

ŞİİR DİNLETİSİ

Şiir Dinletisi ekibimiz 5 Haziran 2013 Çarşamba günü saat 18.00'da Ticaret Meslek Lisesinin salonunda "Mısrarlarda Gezinti" adlı şiir ve müzik dinletisiyle dinleyicileriyle buluşmak üzere çalışmalarını sürdürmekte. Güzel ve hoş bir şiir akşamında ekibimizle birlikte olmanızı diler ve tüm şiir severleri aramızda görmekten mutluluk duyarız.

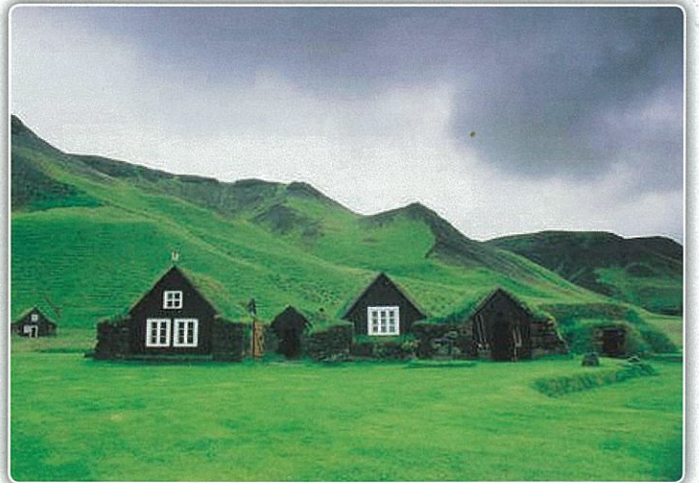

İLGİNÇ HABERLER

Yaren Betül ASLAN
11 - C 310

- "Çin'de Atatürk'ün hayatı zorunlu ders olarak okutulmaktadır."
- Kolombiya'da gece sakın kırmızı ışıkta durmayın. Soyulursunuz.
- ABD'de trafik polisi sizi durdurursa elleriniz direksiyon üzerinde put gibi bekleyin. Hareket ederseniz vurulabilirsiniz.
- Tibet'te çay bardağını iki elinizle avuçlamazsanız saygısızlık etmiş olursunuz.
- Japonya'da çatal, kaşık yerine kullanılan çubukları tabağa çapraz koymak hakarettir.
- Bahama Adaları'nda çiçekli etek giymek koca arıyorum anlamına gelir.
- Endonezya'da pazarlık sırasında satıcı parayı yere atarsa son fiyat anlamına gelir.
- Panama'da çok güzelseniz size %20 'ye varan indirim yaparlar.
- Rusya'da taksi şoförleri ile akademik bir tartışmaya girmeyin. Çoğu üniversite eski öğretim üyesidir.
- İtalya'da Spagetti'ye makarna demek hakarettir.
- i harfinin üzerindeki noktaya İngilizler "Dedikodu" derler.
- Bir bardak taze şampanyanın içine bir kuru üzüm atarsanız üzüm asansör gibi bardağın altından üstüne üstünden altına sürekli dolaşır.
- Erkek Peygamber Devesi dişinin kokusunu 7 mil öteden duyabilir.
- Ördeğin sesi yankı yapmaz.
- Denizyıldızlarının beyni yoktur.
- Üzüm mikrodalga fırında patlar.
- İnsan yılda en az 1460 rüya görür.
- İçtiğimiz sular 3 milyar yaşındadır.
- Türkiye'de Mehmet adında 1 milyon 229 kişi var.
- Sabahları elma kahveden daha fazla uykunuzu açar.
- Yerçekimsiz ortamda mum alevi küre şeklinde olur.
- Otomobil sayısı insan sayısından 3 kat daha hızlı artıyor.
- Doğum gününüzü en az 9 milyon kişiyle paylaşıyorsunuz.
- İnsanların âşık olamamalarına tıpta "Hypopituitarism" denir.
- Dünya'nın en temiz havası Norveç'teki Svalbard adasındadır. Adaya ilk inildiğinde baş dönmesi ve burun kanaması yaşanabiliyor.

FİBONACCİ SAYILARI VE BİTKİLER

Özcan KAR
Matematik Öğretmeni

FİBONACCİ KİMDİR?

Ortaçağın en büyük matematikçilerinden biri olarak kabul edilen Fibonacci İtalya'nın ünlü Pisa şehrinde doğmuştur. Çocukluğu babasının çalıştığı Cezayir'de geçmiştir. İlk matematik eğitimini Müslüman bilim adamlarından almış ve İslam aleminin kitaplarını incelemiş ve çalışmıştır. Avrupa'da Roma rakamları kullanılırken ve sıfır kavramı ortalarında yokken Leonarda Arap rakamlarını ve sıfırı öğrenmiştir.

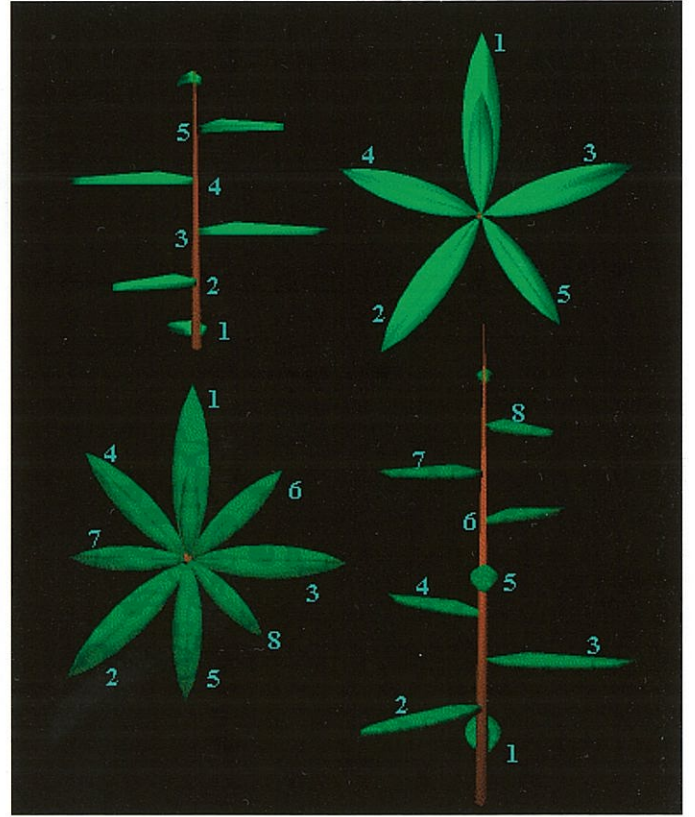
1201 yılında "LiberAbacci" (cebir kitabı manasına gelir) adında bir matematik kitabı yazmıştır. Bu kitapla Avrupa'ya Arap rakamlarını ve bugün kullandığımız sayı sistemini tanıtmıştır. Yine bu kitapta Fibonacci dizisi denen ve her terimin, önceki iki terimin toplamına eşit olduğu 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34,... dizisini ortaya atmış.

Fibonacci dizisinde ardışık iki sayının birbirine oranı, dizi sonsuza doğru gittikçe bize altın oranı verecektir. Bu sayı $(\sqrt{5}+1)/2 \approx 1,618$ 'e denk gelir. Boşuna bu sayıya altın oran denmemiş tabii ki. Doğada, insanın şekillendirdiği teknolojide ve daha birçok yerde karşımıza çıkar altın oran. Çiçeklerin yaprak sayılarında, insan kafasındaki düğüm noktalarında, piramitlerin tabanının yüksekliğine oranında (ki M.Ö. yapılmışlardır), Leonardo da Vinci tablolarında, Picasso tablolarında, elektrik devrelerinin veriminde vs.

FİBONACCİ SAYILARI VE BİTKİLER

Eğer bir bitkiyi dikkatle incelerseniz fark edersiniz ki yapraklar, hiçbir yaprak alttaki yaprağı kaplamayacak şekilde dizilmiştir. Bu da demektir ki, her bir yaprak güneş ışığının eşit bir şekilde paylaşılıyor ve yağmur damlaları bitkinin her bir yaprağına düşebiliyor.

Bir bitkinin sapındaki yapraklarda, bir ağacın dallarının üzerinde hemen her zaman Fibonacci sayıları bulursunuz. Eğer yapraklardan biri başlangıç noktası olarak alınırsa ve bundan başlayarak, aşağıya ya da yukarıya doğru, başlangıç noktasının tam üstünde veya altında bir yaprak buluncaya kadar yapraklar sayılırsa bulunan yaprak sayısı farklı bitkiler

için değişik olacaktır ama her zaman bir Fibonacci sayısıdır.

Mesela, yukarıdaki resimde en baştaki dalı incelersek, başlangıç noktası olarak 1 numaralı yaprağı alırsak, kendisiyle aynı yönde bir başka yaprakla karşılaşabilmemiz için 3 defa saat yönünde bir dönüş yapmamız gerekir ve bu esnada 5 tane yaprak sayarız. Eğer bu dönüşü saat yönünün tersinde yaparsak 2 tane dönüş gerekecektir ve 2, 3, 5 ardışık fibonacci sayılarıdır.

Resmin sağ alt köşesinde yer alan dalı incelediğimizde ise 8 yaprak üstünden geçtiğimiz zaman 5 tane saat yönünde dönüş yaparız. Saat yönünün ters istikametinde ise bu dönüş sayısı 3 olacaktır. 3, 5, 8 ise ardışık Fibonacci sayılarıdır.

Bunu en üstteki bitki için şöyle de yazabilirsiniz.

3/5 (saat yönündeki dönüş başına yaprak sayısı)
Doğada yer alan ağaçlar için bu sayılar şöyle yazılabilir:
Karaağaç, Ihlamur ağacı, çimen : 1/2 Kayın Ağacı, fındık ağacı,
böğürtlen : 1/3 Meşe, elma ağacı, kiraz ağacı: 2/5

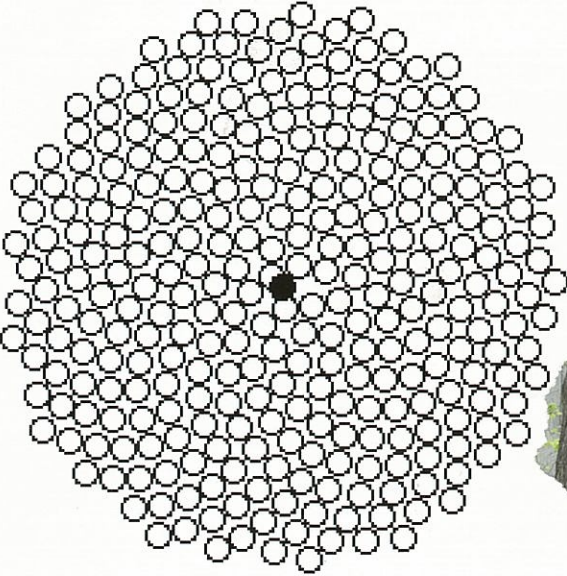
FİBONACCİ SAYILARI VE ÇİÇEKLER

Bir çok çiçeğin taç yaprak sayısı Fibonacci sayıdır.

3 taç yapraklı bitkiler: zambak, iris
5 taç yapraklı bitkiler: düğünçiçeği, yabani gül, hezaren çiçeği
8 taç yapraklı bitkiler: delphinium
13 taç yapraklı bitkiler: kanarya otu, kadife çiçeği, cineraria
21 taç yapraklı bitkiler: hindiba, yıldız çiçeği
34 taç yapraklı bitkiler: bir çeşit muz bitkisi, pirekapan
55, 89 taç yapraklı bitkiler: bir tür papatya

FİBONACCİ SAYILARI VE BİTKİ TOHURLARI

Fibonacci sayıları ayrıca çiçeklerin tohumlarında da görülebilir. Eğer bir papatyanın ve ya bir ayçiçeğinin çiçek kısmını büyütseyiz muhtemelen aşağıdaki resme benzer bir görüntü elde edersiniz.

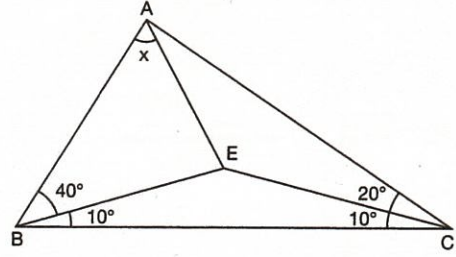
Eğer şekildeki modelde, saat yönünde olan ve saat yönünde olmayan sarmalları sayarsanız, 21 ve 34 sayılarını elde edersiniz ki bu sayılar ardışık iki fibonacci sayıdır.

Fibonacci sayılarına sadece ayçiçeklerinde ve papatyalarda değil, bir kıvrıçığın yapraklarında bir anana kozalakların kat kat kabuklarında, soğanın katmanlarında da rastlayabilirsiniz.

DEMEK Kİ KAINATTAKİ HİÇBİR ŞEY TESADÜF DEĞİL MATEMATİKÇİNİN MÜKEMMEL HESABIYLA ORTAYA ÇIKMIŞTIR.

MERAKLISINA ÖDÜLLÜ GEOMETRİ SORULARI

Aşağıdaki soruları ilk çözen öğrencimiz Matematik öğretmenimiz Özcan Kar tarafından ödüllendirilecektir.

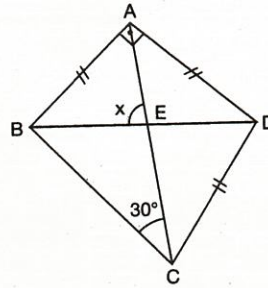
ABC bir üçgen

$$m(\widehat{CBE}) = m(\widehat{BCE}) = 10^\circ$$

$$m(\widehat{ABE}) = 40^\circ$$

$$m(\widehat{ACE}) = 20^\circ \text{ olduğuna göre,}$$

$$m(\widehat{BAE}) = x \text{ kaç derecedir?}$$

$$[AB] \perp [AD]$$

$$|AB| = |AD| = |DC|$$

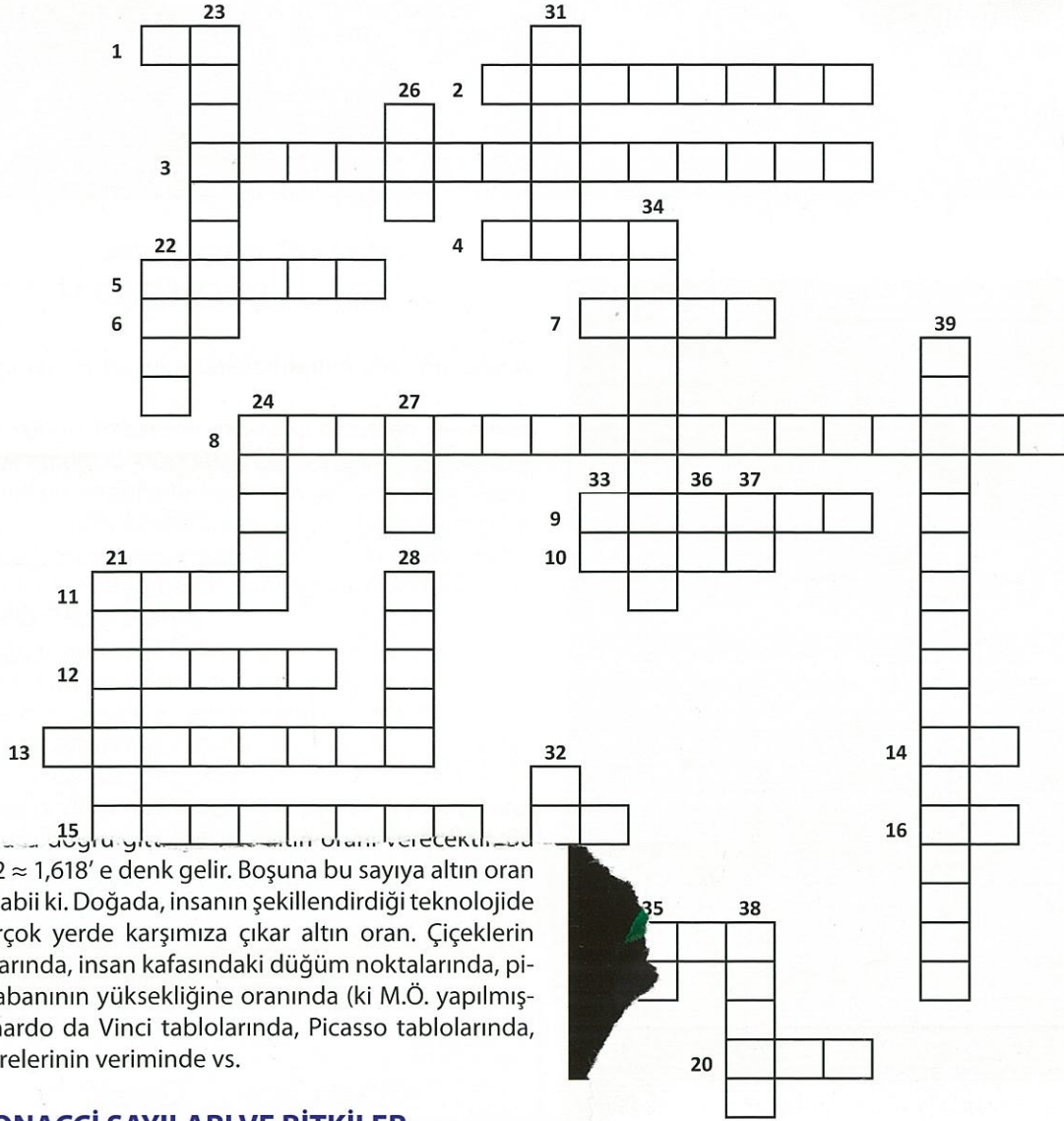
$$m(\widehat{ACB}) = 30^\circ \text{ olduğuna göre,}$$

$$m(\widehat{AEB}) = x \text{ kaç derecedir?}$$

HAZIRLAYANLAR:
Vildan Karslı-11-C/350 - Rümeyza İkra Oçaktan-11-C/318

sonunda doğru gibi düşünün. Önemli verecektir. Bu sayı $(\sqrt{5}+1)/2 \approx 1,618'$ e denk gelir. Boşuna bu sayıya altın oran denmemiş tabii ki. Doğada, insanın şekillendirdiği teknolojiye ve daha birçok yerde karşımıza çıkar altın oran. Çiçeklerin yaprak sayılarında, insan kafasındaki düğüm noktalarında, piramitlerin tabanının yüksekliğine oranında (ki M.Ö. yapılmışlardır), Leonardo da Vinci tablolarında, Picasso tablolarında, elektrik devrelerinin veriminde vs.

FİBONACCI SAYILARI VE BİTKİLER

Eğer bir bitkiyi dikkatle incerseniz fark edersiniz ki yapraklar, hiçbir yaprak alttaki yaprağı kaplamayacak şekilde dizilmiştir. Bu da demektir ki, her bir yaprak güneş ışığının eşit bir şekilde paylaşıyor ve yağmur damlaları bitkinin her bir yaprağına düşebiliyor.

Bir bitkinin sapındaki yapraklarda, bir ağacın dallarının üzerinde hemen her zaman Fibonacci sayıları bulursunuz. Eğer yapraklardan biri başlangıç noktası olarak alınırsa ve bundan başlayarak, aşağıya ya da yukarıya doğru, başlangıç noktasının tam üstünde veya altında bir yaprak buluncaya kadar yapraklar sayılırsa bulunan yaprak sayısı farklı bitkiler

içti

başarıları ve bu eserleri ortaya koyan sanatçıları dönemleriyle aynıteki karşılığı. **6.** Rütbesiz asker. **7.** Ön kelimesinin karşıtı. **8.** saat tasavvufi ve öğretici nitelik taşıyan eseri. **9.** Halk gözüyle tane yeler. **10.** Keder, üzüntü. **11.** "Kanuni Mersiyesi" ile tanınan şairin takma adının geçtiği sayıları verilen ad. **16.** Silisyumun simgesi. **17.** Mektuplar. **18.** İslamiyet'in etkisi ile oluşan ilk destan. **22.** 17. yüzyılda İspanya'da yazılan İspanyolca şiir. **24.** Divan edebiyatına İran edebiyatından gelen 8 yarıda şairlerin hayatlarını anlatmak üzere düzenlenen dönüş. Geleneksel olarak yayılan ve toplumun hayal gücünün sayılarıdır. **27.** Ceylan. **28.** Hız. **29.** Tabipler birliğinin kısaltması. **30.** İslamiyet'te dini ve manevi değerlerin tümü. **32.** Vücut hücrelerinde bulunan ve enerji üreten bir hayvan. **35.** Tümör. **36.** Selenyum simgesi. **37.** "Genç Osman Destanı" şiiri ile tanınan Halk şairi

2012 - 2013 EĞİTİM ÖĞRETİM YILI MEZUNLARI

12 / A SINIFI

12 / B SINIFI

2012 - 2013 EĞİTİM ÖĞRETİM YILI MEZUNLARI

12 / C SINIFI

12 / D SINIFI

2012 - 2013 EĞİTİM ÖĞRETİM YILI MEZUNLARI

12 / E SINIFI

12 / F SINIFI

2012 - 2013 EĞİTİM ÖĞRETİM YILI MEZUNLARI

12 / G SINIFI

Büşra DEMİRCAN
12 / E 162

YÜREĞİNDE İZ BIRAKTIĞIMIZ HERKESE

İnsan, ilk anne karnına veda eder bu hayatta ve yine bir veda ile uğurlanır bilinmez sonsuzluğuna. Kim bilir belki de bu yüzden doğarken ağlayıp giderken ağlatır aslında. Kısacık ömründe yepyeni duraklara gidip durur yıllarca...

An gelir, geç kalır insan duraklarına an gelir, yorulur; ama her koşulda onu bekleyenleri, sevinçlerini, dostlarını, hayallerini ve daha nicelerini bulur... Zaman kavuşturmayı beraberinde getirir her seferinde. Tıpkı dört yıl önce bizi yeni bir vedaya hazırlamak üzere kollarını açan Kayseri Lisesi gibi durur karşımızda. Daha ilk günden marşıyla karşılar bizi, 19 Mayıs'larından bayrağını sunar bize. Geçmişinden izlerle, vatan uğruna verdiği şehitleriyle, Gazinin ayak bastığı sınıflarıyla, "Kayserili liseli olmak bir ayrıcalıktır." sözleriyle, gelenekleriyle, hocasıyla ve yetiştirdiği nice büyük değerlere karşılar gelen her yeni neslini.

Dile kolay; ama insan ömrüne dört yılına neleri sığdırmaz ki? Bekletmeyi bırakıp bekleyenleriyle kavuşur insan, anılarını biriktirir, paylaştıkça çoğaltır sevgisini. Yaşayıp yaşattıklarıyla iz bırakır bu hayata, ilklerini ve sonlarını yaşar bazen. Ortak dileklerde keşişir yollar, sınırlarını zorlar bazen. Yolundan döndüğün de olur bu yıllarda, yoluna döndüren de; kalplere nüfuz ettirmeyi de öğretir, beyine hükmetmeyi de. Geçirdiğin her anın tadı kalır aklında, her köşesini yaşanmışlıkların doldurur. Her yıla giden basamaklar ayırda olsa, yolun sonu birdir herkes için aslında. Vazgeçip kabul ettiği, küsüp barıştığı en çok güvendiği, yenilip kendine gelmeyi öğrendiği yıllarını yaşar bu okulda insan. Kısacası sabah erken kalkmamalara ya da zil seslerini duymamalara değil geleceği adına kendini işlediği yıllara veda eder insan. Belki de yüzden veda etmesi zorlaşır bir anda; çünkü en çok aranacak demelerini yaşamıştır bir bakıma. Basamakların sonuncusu da gelir; farkında olmadan aldığı eğitimin, kazandığın saygınlığın çoktan donatır benliğini. Yeni yollarla yeni yolcularla tanışma vakti gelir. İnsan bir vedayı da geride bırakır sanki bu sonmuşçasına... Oysa bilmez ki her veda yeni bir vedayı beraberinden getirir aslında...

Bu yolda elimizden tutup bizimle yürüyen tüm hocalarımıza, sayılı nefeslerinden bize sayısız nefes tüketen Kayseri Lisesi öğretmenlerine, yolumuzun keşiştiği tüm değerli kalplere, birlikte uğurladığımız tüm veda ve başlangıçlar adına sonsuz teşekkürler...

UNUTMAMAK VE UNUTULMAMAK DİLEĞİYLE ELVEDA...

Fatma Zehra TUTUCU
12-E 121

TAŞ MEKTEP'E VEDA

Aslında veda demek ne kadar doğru emin değilim. Bu okula geldiğim günden beri duyduğum bir söz beni buraya kuvvetli bir bağ ile bağlıyor. Bu bağ kopmadıkça tam bir veda olamaz bu gidiş. O söz de : «Taş Mektepli olmak ayrıcalıktır.»

Belki bu söz birçok okulda sınıf öğrencileri motive etmek, onlara okullarını biraz olsun sevdirmek için okul idarecilerinin dillerinde nakarat olmuştur. Ancak bu söz, hiçbir okula, Kayseri Lisesine yakıştığı kadar yakışamaz. Taş Mektep 120 yıllık tarihinde savaşların, şehitlerin, Atatürk'ün övgüsünün, cumhurbaşkanlarının, bakanların ve daha birbiriinden kıymetli mezunların bulunduğu bir okul.

Aslında bu okula gelişim bir tesadüftü. Okula kayıt yaptırmadan önce ne tarihini ne de böyle bir okulun varlığını biliyordum. Zaten okula ilk gelişim de zoraki ve isteksiz olmuştu. Çünkü tercihlerim arasına hiç görmediğim, varlığından bile habersiz olduğum bu okulu sadece listem dolsun diye yazmıştım ve kadere bakın ki bu okul geldi. Ancak okulu gördüğüm zaman tüm bunlar uçup gitmişti ve ben ilk anda hayran olmuşum okuluma. Bahçedeki yemyeşil ağaçların arasında tüm heybetiyle bir asra şahit olan bu okul beni büyülemişti sanki.

Eğitime ilk başladığım bina, beni kendine ilk görüşte hayran bırakan o bina değildi ne yazık ki. Ve tam üç yıl boyunca nerdeyse her gün tekrarladığım tek dileğim ana binada ders görmektir. Sonuçta Kayseri Lisesinde okuyup o binada, o sınıflarda ders görememek, nasıl söylesem, bir burukluk olurdu. En sonunda 12. sınıf olduk ve ana binada ders görmeye başladık. Okulumla olan bağlarım biraz daha güçlendi sanki. Aslında şimdi "Kal, biraz daha oku." deseler kalırdım; ama mezuniyet yaklaşıyor ve gitme vakti geldi çattı. Dört yıl nasıl geçti? Su gibi aktı geçti.

Hayran olduğum, beni büyüleyen bu okul bana neler kattı? Aslında her şeyden önce tarihinde yatan Sakarya şehitleriyle daha gerçek daha sağlam bir vatan sevgisi. Kanımdaki Türklükle her geçen gün biraz daha gurur duydum bu okulda. Bunun dışında tek derdi biz ve başarımız olan bir idare kadrosu var okulumuzun. Tabi ki her biri birbirinden kıymetli, bilgili, yetenekli öğretmenlerimizle iyi bir eğitim sağladı okulumuz bizlere bu taş duvarlar arasında. Bir de çok değerli bağlar, arkadaşlıklar, dostluklar, kardeşlikler kurduğum bu okulda dört yılda. İşte bu kısacık zamanda hayatım boyunca gülümseyerek hatırlayacağım insanlar ve hatıralar verdi bana Kayseri Lisesi.

Bizler Taş Mektebin 120. yıl mezunlarıyız ve taş binanın son mezunları. Çünkü ana binamız, taş binamız bu sene müze oluyor. Tabi yeni yapılan binada yine yeni nesiller yetiştirecek Kayseri Lisesi. Taş binamız hak ettiği saygı ve değeri görerek, tarihi ve manevi değeri ile dimdik ayakta duracak ve varlığını sürdürecektir. Yeni nesiller yine bu değerlerin gölgesinde yetişecek ve bu okul daha yüzyıllarca mezun verecek, tıpkı şimdiye kadar yaptığı gibi. "İyi ki Kayseri Lisesi" dediğim günler bitmedi, bitmeyecek...

Mustafa ŞARKIŞLA
12 - B 122

VEDA

Gidiyoruz.

Gençliğimizin en deli dolu günlerini geçirdiğimiz, hayallerimizin, umutlarımızın, geleceğimizin temellerini attığımız, belki geçici belki de ebedi nice dostluklar kurduğumuz "İkinci Yuvamız" da artık son zamanlarımızı geçiriyoruz.

Gidiyoruz.

"Gelecek Kasabası" na giden yolda uğradığımız "Taş Mektep" durağına veda ediyoruz. Sırtımıza yüklemişiz tüm hayallerimizi, çantamız coşku ile dolu ve mataramızdan taşıyor umutlar. Daha kimbilir nice duraklar çıkacak karşımıza bu yolda. Ama hiçbirini buranın tadını vermeyecek bize. Çünkü "Taş Mektep" durağı burası. Her sırasından, her tahtasından yüzyıllık hatıraların fışkırdığı, vatani uğruna şehit düşmüş öğrencilerin durağı burası. Yeri hiç doldurulamayacak arkadaşların, kulağı hep çınlatılacak öğretmenlerin ve tekrar tekrar hatırlanacak güzel anıların durağı burası.

Gidiyoruz.

Hepimiz farklı yerlere... İçimizde belirsiz ve ürkek bir heyecan, yüzümüzde buruk bir gülümseme ve taşıdığımız coşkulu gençlik ateşiyle gidiyoruz. Vatanına, milletine, değerlerine ve en önemlisi hayallerine sahip çıkan bireyler olma hedefiyle gidiyoruz buradan. Artık pusulası var her birimizin ve merkezindeyiz hayatın. Ne yöne gideceğimize bize kalmış. Kolayı mı yoksa doğruyu mu seçeceğimiz de öyle.

Gidiyoruz.

Veda olsun renkl anılara. Veda olsun hep özlenecek dostlara ve öğretmenlere. Veda olsun koskoca bir tarihe ve veda olsun "Taş Mektep" e.

Çünkü biz gidiyoruz. Durmadan, hep ileriye.